அறிஞர் அண்ணா

அண்ணாவின் சட்டசபைச் சொற்பொழிவுகள்

965

அண்ணாவின்
சட்டசபைச் சொற்பொழிவுகள்

இரண்டாம் தொகுதி

1967

அறிஞர் அண்ணா

MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

பாரதி பதிப்பகம்
108, உஸ்மான் சாலை.
தியாகராய நகர்,
சென்னை-600 017.

முதற் பதிப்பு: அக்டோபர் 1959
இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூலை 1985
பதிப்புரிமை பெற்றது
இரண்டாம் தொகுதி

விலை ரூ. 11-50

அச்சிட்டோர் :
சௌதரி பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-26.

வெளியீட்டுரிமை

ஏற்கனவே வெளி வந்தது தவிர (வளம் காண வழி) மற்ற எனது சட்டசபைச் சொற்பொழிவுகளைப் புத்தக உருவில் வெளியிட நண்பர் V. G. S. மணி அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கிறேன்.

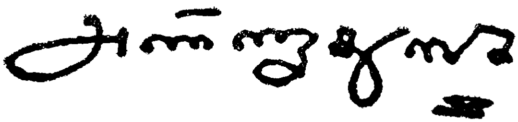

சென்னை.
6—12—1959

அறிஞர் அண்ணாவின்
இதர நூல்கள்

அண்ணாவின் சட்டசபை சொற்பொழிவுகள்		
முதல் பாகம்	11	50
,, இரண்டாம் பாகம்	11	50
,, மூன்றாம் பாகம்	14	00
அறிஞர் அண்ணா பேசுகிறார்	8	00
நமது நாடு	5	50
தமிழரின் மறுமலர்ச்சி	3	25
ஏ தாழ்ந்த தமிழகமே!	2	75
அண்ணாவின் முத்துக்குவியல்	2	50
உணர்ச்சி வெள்ளம்	5	00
புதிய வரலாறு	5	00
முக்கனி	5	00
அண்ணாவின் உவமைகள்	8	00
அண்ணாவின் சமுதாயப் புரட்சி	8	00

கிடைக்குமிடம் :

பாரதி பதிப்பகம்
108, உஸ்மான் சாலை
தி. நகர், சென்னை-17.

அண்ணாவின்

சட்டசபைச் சொற்பொழிவுகள்

17—3—58] **[திங்கட்கிழமை**

(சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கோரிய தொகையை வெட்ட வேண்டுமென்று விளக்கிப் பேசியது)

சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய
நலத்திட்டத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குமேல்
பிற்பகல் தொகை ஒத்துக்கவேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர்
1-15 அவர்கள் இந்த சபையைக் கேட்டு இருப்பதில்,
ஒதுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகின்ற
தொகையின் அளவை கொஞ்சம் வெட்ட வேண்டுமென்று
இந்தத் தரப்பிலுள்ள நாங்கள் சில காரணங்களைக் காட்டி
விளக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த சமுதாய நலத் திட்
டத்தை தத்துவ ரீதியிலே ஆராய்ந்து பார்ப்பது என்பது
ஒன்று. நடைமுறையில் என்ன பலன்களைத் தந்திருக்கிறது
என்று ஆராய்வது மற்றொன்று நடைமுறையில சமுதாய
நலத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் அது
இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மற்ற ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்
கும் ஒப்புவமை பார்த்து, ராஜ்ய சர்க்காருடைய திறமை
யைப் பாராட்டுவது, சரியான வழியில் நடைபெறவில்லை,
என்று இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய திறமைக் குறைவை
கண்டிப்பது என்ற வகையிலே ஆராய்வது மற்றொன்று.

நான் முதலிலே இந்த சமுதாய நலத்திட்டம், தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று இருக்கிற திட்டத்தை தத்துவ ரீதியாக ஓரளவுக்கு ஆராய்வதற்கு விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற திட்டத்திற்கு உயிரோட்டம் தரத் தக்கது என்றும், உலகத்திலே உள்ள பல நாடுகள் இதனை மிகக் கூர்மையாக கவனிக்கின்றன என்றும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற கிராமப்புறங்களிலே புததுணர்ச்சியும், புத்துயிரும் இந்தத் திட்டத்தினாலே வருகிறது என்றும் கொண்டாடப்படுகிறது. வெளிநாடு களிலே இருந்து வருகிற பெரும் தலைவர்களும் சமுதாய நலத்திட்டங்கள் நடைபெறுகிற இடங்களுக்கு அழைத்துச் சொலலப்பட்டு, அவர்கள் எல்லாம், திட்டங்கள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் கண்டு, தங்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் மத்திய சர்க்காரி னாலே வெகுவாகப் புகழப்படுவதும் வெளி நாட்டினருக்கு வெகுவாகக் காட்டப்படுவதும், வெளி நாட்டுத் தலைவர்கள் பாராட்டிவிட்டுப் போவதுமான இந்தத் திட்டம் சரியான தத்துவத்தின் பெயரால் தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆராய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநில சர்க்காருடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில 63 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டில் செல வழிக்க இருக்கிறார் அதிலே, 2 கோடி ரூபாய குறிப்பிடப் பட்டு இந்தத் துறையிலே செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த 2 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற இந்த துறைகள் ஒன்றும் தனித் தனி துறைகள் அல்ல, புதுமையான துறைகள் அல்ல. மிச்சம இருக்கிற 61 கோடி ரூபாயை எந்தெந்த துறைகளுக்குச் செலவழிக்க இருக்கிறார்களோ அதற்கு செலவழிக்கப்படும். உதாரணமாக விவசாயத் திற்கு என்று குறிப்பிட்ட தொகையை செலவழிப்பதில் அதிலே சமுதாய நல திட்டத்திலே கொஞ்சம் தொகை யும் அதுபோலவே, காலநடை பராமரிப்புக்கு என்று பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி இருக்கிற தொகையோடு இதிலேயும் கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அறுபத்தொரு கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதின் மூலம இந்த நாட்டை ஆளு கின்றவர்கள், நம்மை ஆளுகின்றவர்கள், என்ன பலனை

செய்து காட்ட விரும்புகிறார்களோ. மேலும் 2 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதினால், மிக்க அதிக நன்மை செய்து விட முடியும் என்று அவர்களே வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரு நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்காரின் தராதரத்தைப்பற்றி வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டை பெயறுத்தவரை, காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை இந்த அளவுக்கு வரி போட்டோம், இந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தை கொடுத்தோம் என்று சொல்லு கின்ற நேரத்தில், இதற்கு முன்னர் வேறு ஒரு அமைச்சர் அவை இருந்தது இல்லை, மற்றொரு அமைச்சர் அவை என்ன காரியங்களை சாதித்தது, இது என்ன சாதிக்கவில்லை என்று ஒப்புவமை பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. இனி வர இருக்கிற அமைச்சரவையைவிட இந்த அமைச்சர் அவை திறம்பட நடக்கின்றதா என்று பார்ப்பதற்கு எதிர் கால அரசியல்தான் பதிலளிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னாலிருந்த அமைச்சரவை இப்பொழு நாம் வசூலிக்கின்ற வரிப் பணத்தில் 4-ல் ஒரு பாகமோ 10-ல் ஒரு பாகமோ மிகக் குறைந்த அளவிலே வரி வசூலித்துக் கொண்டிருந்தது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை.

கிராமப் புறங்களிலே, சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் நாங்கள்தான் அபிவிருத்திகள் செய்து இருக்கிறோம், மற்றவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவதற் கில்லை. உண்மையிலேயே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியான முறையாகாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத் திக் கூறவிரும்புகிறேன். சமுதாய நல திட்டங்கள் வகுத் திருக்கின்ற நேரத்தில் 4 பெரிய பலன்களை எதிர்பார்ப் பதாக அதனுடைய கர்த்தாக்கள் வலியுறுத்தி சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் புதுணர்ச்சி, புத்துயிர். ஆங்கிலத்தில் "Revolution in Rural India" என்று சொல் வார்கள்—கிராமங்களில் ஒரு புரட்சியை நான் காண விரும்புகிறேன் என்று அதனுடைய கர்த்தா சொல்லியிருக் கிறார். இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்கள் அத்தகைய உரு வத்தை அடைந்து இருக்கின்றனவா என்பதை சமுதாய நலத்திட்டத்திற்கு பொறுப்பாக உள்ளவர்கள் நெஞ்சில் கை வைத்து உண்மையில் பதில் அளிக்கவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் இன்றைய தினம் இருக்கும் நிலைமை, சமுதாய நல திட்டங்கள் மூலமாக இரண்டொரு புதிய கட்டி டங்கள் கட்டுவதும், பொறுக்கு விதைகளைத் தருவதும் இம்

படிப்பட்ட காரியங்களை மட்டும் காட்டி, பெரிய புரட்சி மனப்பான்மை பரவி விட்டது என்ற எண்ணம் அல்லாது தோற்றத்தினை பரவிவிட்டது. என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. சமுதாய நலத்திட்டத்தின் மூலம இல்லா விட்டால் வேறு வகையில் இவை நடைபெறும். கிராமங்களில் பணம் படைத்தவர்கள் பஜனை கோயில் கட்டியிருப் பார்கள், இன்னும அதிக பணம் படைத்தவர்கள் திருக் கோயிலை கட்டியிருப்பார்கள். பஜனை கோயில் கட்டியதா லேயே பக்தி வளர்ந்துவிடவில்லை. திருக்கோயிலை கட்டிய தாலேயே திருத்தொண்டு வளர்ந்துவிடவில்லை என்பது போல இந்த சமுதாய நல திட்டப் பகுதிகளில் இரண டொரு கட்டிடங் கட்டியதால் மட்டும், அங்கு இருக்கின்ற அலங்கோல நிலைமை மாற்றப்பட வில்லை,

ஆகவே தான் இந்தத் திட்டக் கர்த்தாக்கள் கிராமப் புறங்களில் புரட்சி மனப்பான்மை வரவேண்டும் என்று சொன்னது மட்டுமல்ல கிராமப்புறங்களில உற்பத்தி பெருகவேண்டும என்றும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அந்த உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்ற வினவுக்கு, நாங்கள் அல்ல என்று சொல்லுகிறோம், அந்தத்திட்டம் சரியான முறையில் அமுலாக்கப் படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு போடப்பட்ட பல்வந்த்ராய் மேதா கமிட்டியினர் பலவேறு இடங்களுக்கு சென்று, சுற்றிப் பார்த்து பெருமைப் படக் கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்பதையும், உற்பத்தி பெருகினதாக தவறான கணக்கை மக்களுக்குக் கொடுத்து விட்டதாகவும் ஒரு குற்றச் சாட்டையும் இந்த கமிட்டியினர் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இநத ராஜ்யத்திலே அது சரியான முறையில நடைபெறவில்லை என்று அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தவர்கள் பெரும்பாலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றோ, அல்லது செய்கின்ற காரியங்களுககு குற்றங்களைக் காணக் கூடியவர்களென்றோ கிராமபபுறங்களுக்கே இது வரை யிலும போகாதவர்களென்றோ. அலட்சியப்படுததி விடமுடியாது, அவர்கள் ஆளும கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள், நல்ல மதிப்பு அளிக்கக்கூடியவர்கள், ஆளும் கட்சியில் அக்கறை கொண்டுள்ளவர்கள், இவர்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ''இந்த திட்டம எதிர்பார்த்த இந்த பலனை தரவில்லை'' என்று

சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து மற்றொரு தத்துவ ரீதியான விளக்கத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன், உற்பத்தி பெருகவேண்டிய அளவில் பெருகவில்லை என்று பல்வந்த் ராய மேத்தா கமிட்டி ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக விவசாய உற்பத்தி பெருகினும் அதன் மூலமாக செல்வம் வளர்ந்து விடுமா என்பதைப் பற்றி என்னைப்போன்றவர்களுக்கு ஐயப்பாடு உண்டு. ஆனால் உற்பத்தி பெருகி அந்த உற்பத்தியிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய லாபம், உற்பத்தியிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய், பரவலாக நாட்டு மக்களிடத்தில் சென்று சேருவதற்கான வழிமுறை இல்லாத காரணத்தால் உற்பத்தி பெருகுவதன் மூலம் மட்டும் மறுபடியும் மறுபடியும், பொருளாதாரத துறையில் பேதங்கள், வித்தியாசங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

உற்பத்தி பெருகுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒவ்வொரு ராஜ்ய சர்க்கார்களும், விவசாய அமைச்சர்களும் காஷ்மீர் நாட்டைச்சேர்ந்த ஸ்ரீநகரில் கூடி நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை இந்த அமைச்சர் அவைக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால் நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்கள தான் நிலத்தில் சொந்தக்காரர் என்ற உரிமை உணர்ச்சி ஏற்பட்டாலொழிய உற்பத்தி பெருகாது என்பதையும், இதற்கு உரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ராஜ்ய சர்க்கார் தயக்கம் காட்டுகிறது. தாமதம்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீநகரில் கூடிய விவசாய அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் உடனடியாக விரிவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டுவரவேண்டும் அப்பொழுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் மட்டும் நாட்டு மக்களிடம் பரவலாக செல்வத்தை அளித்துவிடாது என்பது ஒன்று. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஊக்கத்தை அளிக்க தேவையான வகையில் அதில் உழைக்கிறவர்களுக்கு நிலத்தை உடைமையாக்க வேண்டும் என்ற இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் பலனையும் சுமந்து கொண்டுதான சமுதாய நலதிட்டம் இன்றையதினம் இருக்க

கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கவனிக்கும் போது உண்மையிலேயே இதைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்தவர்கள், ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு வந்தவர்கள், எந்த இடம் ஏற்கெனவே வளம் பெற்று இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் தான் வளர்ச்சி இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை உறுதிப்படுத்தும் தன்மையில் திருமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்கள் பேசும்போது "எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் எங்களால் கொடுத்து விடமுடியும். அதை வாங்கிக்கொண்டு ஏன் திட்டங்களை வளர்ச்சி செய்யாமல் இருக்கிறீர்களே" என்று கேட்டார். அவர்கள் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அது பிற் போக்கான சிலபகுதிகள் என்பதாலும், பொதுமக்கள் இப் படிப்பட்ட நல்லகாரியங்களுக்குபணம் திரட்டித்தருவதற்கு இயன்ற அளவுக்கு அவர்களிடத்தில் பணம் நடமாட்டம் இருக்கிறது என்பதாலும், அப்படிச் சொல்லுகிறார். இத் தகைய மாவட்டங்களுக்குத்தான் இத்தகைய பலன் போய் சேருகிறதே தவிர நாங்கள் இருக்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பொறுத்தவரையில் அதிலும் குறிப்பாக காஞ்சி புரத்தைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி மாச்சாயத்தோடு பேசு கிறேன் என்று சொன்னாலும்கூட காய்ந்திருக்கிற காஞ்சி யிலும் அந்த சமுதாய நல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தாலும், அதற்கு பொதுமக்களிட மிருந்து அதிகப்படியான பணத்தைப் பெறுவதற்கு இல்லை. அதிகப்படியான பணத்தை பொதுமக்களிடமிருந்து பெறு வதற்கு இல்லாத நேரத்திலே உழைப்பு மூலமாக அவர்கள் தானம் அளிக்கலாம் என்ற வாதத்தை எழுப்பப்படுகிறது. உழைப்பு மூலமாக தானம் அளிக்கவேண்டும் என்றால் அந்த உழைப்பைவைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்திச் செல்லுகிறார்கள். அதனால் மிச்சம் இருக்கும் காலத்தில் இதற்கு அந்த உழைப்பைத் தரவேண் டும் என்பது இயலாத காரியம். ஆகையினால் சமுதாய நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் அந்த இடத் தில் பணத்தைக்கேட்கிறபடியோ அல்லது உழைப்பைக்கேட் கிறபடியோ என்பதைக் குறிக்கோளாக பார்க்காமல் அந்த இடங்களில் அவசர அவசரமாக திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்கிற குறிக்கோளை மனதில் வைத்துக் கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதில் அர சியல் கண்ணோட்டம் அடியோடு இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளும் போது உண்மையிலேயே நாம் இந்தப

பிரச்சினையிலிருந்து நழுவிக்கொள்ளுகிறோம். ஆளுகிற கட்சி எப்பொழுதும் தாங்கள் செய்கிற காரியம் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் வாதாடுவார்கள். எதிர்கட்சியினர் தாங்கள் கண்டவைகளை எடுத்துச் சொல்லி அரசியல் கண்ணோட்டம் இதில் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறுவார்கள். ஒரு தொகுதியில் அதனுடைய பெயர் குறிப்பிட விரும்பவில்லை-என்னுடைய கழகத்தோழர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். அங்கே நடைபெறுகின்ற எல்லா சர்க்கார் அலுவலகளிலும், சமுதாய நலதிட்ட சம்பந்தமான எல்லா அலுவல்களிலும், அவரிடம் தோற்றுப்போன காங்கிரஸ் நண்பர் தான் அந்த இடத்திலேயே இடம் பெறுகிறார். வெற்றிபெற்ற என்னுடைய கழகத் தோழருக்கு அந்த இடத்திலேயே இடம் அளிக்கப்படவில்லை அப்படி இடம் அளிக்கப்படாதது மட்டுமல்ல, நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களின் திறப்புவிழாக்கள் நடைபெறும்பொழுது ''நாங்கள் இவைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இன்றைய தினம நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தவர் என்ன சாதித்துவிட்டார்'' என்று கேட்பதன் மூலம் அடுத்த தேர்தலுககு அச்சாரம் வைத்துவிடுவதாக நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி பிரசாரகர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், இதில் அரசியல் கட்சி கண்ணோட்டத்தை புகுத்தவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லுவது பிரச்னையை நழுவ விடுவதாகும். பிரச்னையை நழுவவிடுவது மாததிரமல்ல. பெரியதொகை செலவழிக்கிறோம, சமுதாய நல திட்டத்திற்காக பெரியதொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஏறக்குறைய இந்திய துணைக் கண்டததில ரூ.100 கோடி செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொலலுகிறார்கள். 100 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும திட்டத்தில அரசியல் கட்சி மாச்சரியம் உள்ளே புகுநதால் அதன மூலம் பெறக்கூடிய பலனை நாம் நிச்சயம் பெறமுடியாது. நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே கொடுதத விளக்க உரையில இவைகளெல்லாம் எப்படி ஒன்றுகொன்று தொடர்புகொண்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச்சொன்னார்கள. விவசாயம வளர வேண்டுமானல் பொறுக்கு விதைகள் வேண்டும். பொறுக்கு விதை கிடைத்தால் மட்டும போதாது, நலல உரம் தேவை: நல்லஉரமமட்டும் கிடைத்தால் மட்டும்போதாது செயற்கை உரமமட்டும கிடைத்தால் போதாது, இயற்கைஉரமதேவை இவைகளெல்லாம மட்டும கிடைத்தால போதாது, இவை

களை ஒன்றுபடுத்த கூட்டுறவு தேவை; கூட்டுறவு இருந்தால் மட்டும்போதாது கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம எடுத்துக் கூறினார்கள். கடன் வசதியை பொறுத்தவரையில் ஒரு கூட்டுறவு நிபுணர் கொடுத்திருக்கிற கணக்குப்படி கிராமத்தில 100-க்கு 69.7பங்கு Professional money-lenders பணத்தை வட்டிக்குக்கொடுக்கின்ற வட்டிக்கடைக்காரர் களை நமது கிராம மக்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார் 100-க்கு 69பங்கு கிராமத்தார்களுக்கு வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் money lenders என்று இருக்கிற நேரத்திலே, நமமுடைய சர்க்கார் கொடுக்கின்றகடனுடைய அளவு 3·3 என்று கணக்கு தரப்படுகிறது. கூட்டுறவு முறையில கடன் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் கருத்துக்களையும் தரவேண்டுமென்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற மற்ற துறைகளைப்பற்றி அவர்கள் என்ன பாத்தியதை கொண்டாடிக் கொண்டாலும், கூட்டுறவைப் பொறுதத வரையில காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு நீண்ட நாளைக்கு முன்பே இந்த மாநிலத்தில இந்த ராஜ்யத்தில. கூட்டுறவு துறை மிகமிக போற்றத்தக்க முறையில வளர்ந்துகொண்டிருந்தது. அப்படி போற்றத் தக்க முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த கூட்டுறவு மூலமாக இப்பொழுது இவர்களால தரப்படுகின்ற கடன் 100க்கு 3 பங்கு என்ற அளவிலே இருக்கிறது. வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்றவர்கள 100.க்கு 69 பங்கு. இந்த நிலையில இவர்கள் எங்கே முன்னேற்றத்தை காட்டுகிறார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப பொறுக்கு விதைகளைத தருவது ஆட்சியாளர் கண்ட புதுமை அலல. பொறுக்கு விதைகள் முன்னாலேயே நம தாலுகா அலுவலகங்களில விநியோகிக்கப்பட்டுவந்தன. அதேமாதிரி பொலி காளைகள் வளர்ப்பதும ஆட்சியாளரின் புரட்சிகரமான புதுமையான திட்டமல்ல. இதற்குமுனனாலேயே இந்தத்திட்டங்கள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இந்தத திட்டஙகளுக்கு நாங்கள் செலவழிக்கும பணம் அதிகம என்று சொலலலாம. அதை எபபடி ஏற்றுக்கொள்வது? நீங்கள வசூலிக்கின்ற வரி அதிகம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்த மாநில சர்க்காரின நிர்வாகச் செலவுக்காக முன்பு 6 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. இப்பொழுது 63 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. அந்த நிலையில் கொஞ்சம அதிகம செலவழித்து விட்டால கீர்த்தியோ, கிதாப்போ அடைந்துவிடலாம் என்று நினைத்

தால், அவர்கள் அடையவேண்டிய நல்ல புகழை அடைய வில்லை என்றுதான் கருதவேண்டும். எதிர்தரப்பில் இருப்பவர்கள் இது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எங்களை வாயடைப்பதற்கு எதை வேண்டுமானாலும் பேசட்டும். அதுபற்றி நான் பொருள் படுத்தவில்லை. நான் கூறுவது நல்ல முறையில் உபயோ கப்படுமானால் அதிலே நான் பெருமை அடைந்தவனாக கருது வேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர், பூந்தமல்லி வட்டாரங்கள் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்து அம்மையார் அவர்கள் கூறியபடி மக்கள் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து மேலும் பணம வாங்கிக்கொள்வதற்கு முடியாத அளவில் அஜீரணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மதுராந்தகமும் அதுபோலவே நல்ல வளம பெற்றிருக் கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய காஞ்சிபுரமும, உங் களுடன் (காங்கிரஸ்காரர்களுடன்) இருந்துவிட்டு இப் போது எங்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியாரின் தொகுதியாகிய உத்திரமேரூரும் சர்க்காரால் மாற்றாந்தாயின் பிள்ளைகளைப்போல் நடத்தப் படுகின்றன. மாற்றாந்தாயின் பிள்ளைகளைப்போல் நடத்தப் படும் தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்கள் தொகுதிகள் அரசியல கண்ணோட்டத்துடன் ஆட்சியாளர்களால அவ் வாறு நடத்தப்படுவதாகச் சொல்லும்போது அவ்வாறு நடத்தப்படுவதில்லை என்று வாதிக்கப் படுவதைத்தான் நான காண முடிகிறது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் எல்லா மாநிலங்களிலும் பெருந்தொகை செலவில சமுதாயநல அபிவிருத்தித்திட்டங் கள ஆரமபிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் விஷயத்தில், அவை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு எல்லா அரசியல கட்சிகளும் அக்கறை காட்டுவதற்கும, அவை தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்கும் வகை யில் திட்டங்களின துவக்க கட்டத்தில் அரசியல் கட்சி களின் ஒத்துழைப்பை ஆட்சியாளர்கள் கோரவேண்டும. துவக்க கட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோராததினால, இப்போது பல ஊழல்கள் தோன்றி விட்டன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்வதைவிட, இந்த

அட்சியாளர்களுடன் இருந்தவரும் சபையில் அங்கத்தின ராக இருப்பவரும் காங்கிரஸ்காரராக இருப்பவருமான திரு சண்முக ராஜேஸ்வர சேதுபதி எடுத்துச் சொல்லியிருக் கிறார் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் அண்மையில் சென்னையில் ஒரு கூட்டத்தில பேசும்போது, காண்ட்ராக் டர்கள் கொழுப்பதற்கும் ஊழல் அதிகமாவதற்குந்தான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இப்போது வாய்ப்பளிக் கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். அவர் கூறியதை ஆமோ திக்கும தன்மையில்தான் நேற்று முன் தினம் பாரதத்தின் பிரதமராகிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, நம் திட்டங் களால் உணவு உற்பத்தியில் நாம அதிக அளவு முன்னேற் றங் காண வேண்டுமென்றும், அம் முன்னேற்றத்தின் பலனை கிராம மக்கள் அடைய வேண்டுமென்றும், அம் முன் னேற்றத்தின் விளைவாக விலைவாசிகள் ஏறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், நாம் வகுத்து நிறைவேற்றும் திட்டங் களால இந்தப் பலன்கள ஏற்படாதவரையிலும் அத்திட் டங்கள் உயிரற்ற நிலையில் (லைப்லெஸ்) தான் இருக்கு மென்றும் குறிப்பிட்டிருககிறார்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாய நலத்திட்டங் கள், பழைய காலத்தில் பெருமை வாய்ந்திருந்த பஜனைக் காரர்கள் கட்டிய கோயில்களைப் போலவும், இடைக்காலத் தில் பெரிய பணக்காரர்கள் கட்டிய கோயில்களைப் போல வும் தங்கள் விளமபரச் சாவடிகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்திருக்கின்றன என் றும், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் தங்கள் விளம்பரச் சாவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் கள் என்றுந்தான் கருதுகிறோம். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால், கிராமங்கள் புத்துயிர் பெற்றுவிடவில்லை என்றும், நாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு விட வில்லை என்றும, கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்துவிடவில்லை என்றும் நாங்கள் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். இத்திட்டங்களை வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாஙகள எவ்வாறு உதவ முடியும் என்று அமைச்சரவை கேடகுமானால், நான் மீண் டும் சொல்வேன். திட்டங்களிலும் திட்டங்களை நடத்து வதிலும் இருக்கக்கூடிய குறைகளை நீக்குவதற்கான எங்கள்

யோசனைகளை ஆளும்கட்சி திட்டங்களின் துவக்க கட்டத்திலேயே பெறவேண்டும்.

எதிர் தரப்பினரின் எல்லா வாதங்களையும் முறியடிப் பதில் மட்டும் உங்கள் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டக்கூடாது என்றும், அவ்வாறு செய்வது அரசியல் அறிவுடைமை ஆகாது என்றும், திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்று வதற்கான வழிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்றும் கனம அமைச்சர்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் வருங்காலத்தில் தக்கவாறு செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்தரப்பி லுள்ள நாங்கள் சொல்லிக் கொள்கிறோம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* * *

18-3-58] **[செவ்வாய்க் கிழமை**

(போலீஸ் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யத் தொகை தரப்படுவதற்கு முன்னால் அதிலே ஒரு வெட்டு அமைத்து அந்த வெட்டின்மேல் நிகழ்ந்திய விவாதத்தின் போது...)

பிற்பகல் 12-20

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே! போலீஸ் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை தரப்படுவதற்கு முன்னாலேயே அதிலே ஒருவெட்டு அமைந்து அவ்வெட்டின் மூலம் அத்துறையைப் பற்றி எதிர்தரப்பில உள்ளவர்கள் அவர்களது கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் துறையின் பேரில் நடத்தப்படும் இந்த கருத்துரை வழங்

கவில் போலீஸ் துறைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள் இதனுடன் தொடர்புடையனவாக உள்ள விஷயங்களும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, அல்லது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, நம் மாநில போலீஸ் இலாகாவின் திறமையைப் பற்றி யாருக்கும் ஒரு துளி ஐயப்பாடும் இல்லை போலீஸ் துறை மிக்க திறமையாக நடத்தப்படுகிறது திறமையுள்ளவர்களால் நடத்தப்படுகிறது என்பதில் கருத்து மாறுபாடில்லை. ஆனால் இருக்கிற கருத்து மாறுபாடு அத்தனையும், இவ்வளவு திறமையுள்ள போலீஸ் துறையை ஆட்சியாளர்கள் எதற்காக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதில்தான் இருக்கிறது. திறமையுள்ளவர்கள், திறமையாக பணியாற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்வது ஒன்று, அவர்களுடைய திறமை எதற்காக பயன்படுத்தப் படுகிறது என்பது மற்றொன்று. அந்த வகையில் பார்க்கும் போது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கே சிலவேளை போலீஸ் துறையின் மேல் அதிருப்தி ஏற்படக்கூடும். உதாரணமாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய சேலம் அங்கத்தினர் மதுவிலக்கு இலாகாவைய போலீஸின் மேற்பார்வையில் இருந்து எடுத்துவிட்டால்தான் மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்றும் போலீஸ் துறைக்கும் இழுக்கு இல்லாமல் இருக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னதில இருந்து போலீஸ் துறையின் திறமையில் அவருக்கு அதிருப்தி இருக்கிறது என்று தெரிகிறது நாங்கள் இந்த பகுதியில இருந்து எடுத்துவாதாடுவதெல்லாம போலீஸ் துறையில் உள்ளவர்கள் திறமையற்றவர்கள என்பதல்ல— அவாகள் எதற்காகப பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர் அவர்களை எந்த வகையில் பயன்படுததுகிறார்கள் என்பதைததான் பொறுததிருக்கிறது. ஆளும கட்சியினர், எப்பொழுதும் அதிகாரிகள் செய்கிற நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தே தீரவேண்டுமென்ற அகராதி அரசியலில் நீணட நாட்களாக ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த அகராதியை, ஆளும் கட்சியில் யார் அமர்ந்தாலும பயன்படுத்துவதால் இவ்வளவு திறமையுள்ள போலீஸ்துறை நமக்கு இருந்தபோதிலும் அதனால் நாட்டு மக்களுக்குச செய்யும் நற்பணிகளுக்குக குந்தகம் ஏற்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் கரியகவுண்டர் அவாகள பேசும்போது மிக்க ஆர்வத்தோடு—போலீஸ் துறையினர் சரியாக நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களது பேச்சை மிகவும் உன்னிப்

பாக கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன் ''ஆளும் கட்சியில் இருந்து பேசுகிறேன்'', ''ஆளும் கட்சியிலிருந்து பேசுகிறேன்'' என்று அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஆளும்கட்சியில் இருந்து நீண்ட நாள் பழக்கம். ஆளும் கட்சி மாறியிருக்கிறதே தவிர கரியகவுண்டர் அவர்கள் எப்பொழுதும் ஆளும் கட்சியில் இருந்து பழக்கப்பட்டவராவார். ஆகவே, ''ஆளும கட்சியிலிருந்து சொல்லுகிறேன், ஆளும் கட்சியிலிருந்து சொல்லுகிறேன்'' என்று சொல்லி அவர்கள் பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள். நிற்க, இந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் சரியாக பணியாற்றவில்லை என்று நான் குறிப்பிடவில்லை நம் மாநிலத்தில் மூன்று கோடி ஐம்பத்தேழு லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் 31,000 பேர்களதான் போலீஸ் துறையில் பணியாற்றுகிறார்கள், என்று இந்த அறிக்கையில் இருந்து தெரிய வருகிறது. ஆக, மக்களின் எண்ணிக்கையும் போலீஸ் துறையினரின் எண்ணிக்கையும பார்க்கும்போது கடினமான ஒரு காரியத்தைத்தான் போலீஸ் துறையினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சென்ற கிழமை என்று நான் கருதுகிறேன் — நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கோவையில் பேசுகிற நேரத்தில் ''டைட்ரோப் வாக்கிங்'' சர்க்கஸில் கம்பியில் நடப்பதைப் போல் — அவர்கள் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும் ஆட்பட்டு பணியாற்ற வேண்டியவர்களை ஆளும் கட்சியினர் பயன்படுத்தும வகையைததான் நாங்கள் மிக மிக வருமையாக கண்டிக்கிறோம். ஆளும கட்சியில் இத்துறையில் உள்ளவர்களைத் தவறான முறையில் பயன் படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர் அவர்கள அதற்கு என்ன ஆதாரம இருக்கிறது என்று கேட்கக்கூடும். ஆதாரங்களை வைத்து நிரூபித்துக் காட்ட எதிர்பார்ப்பில உள்ளவர்களுக்கு வசதி குறைவு என்பது ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும நன்கு தெரிந்திருக்கும். போலீஸ் அமைச்சராக இருக்கும பக்தவத்சலம அவர்கள இம்மாமன்றத்தில் ஒரு முறை பேசும்போது சொன்னார்கள். ''காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் நான் ஈடுபட்டிருந்தபோது என்னை ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு முறைக்கு மூன்று முறை அடித்தார், அப்பொழுது எனக்கு வலிக்கக் கூட இல்லை, அதற்குப் பிறகு வலி எடுததது. இப்போது

அவர் எங்கோ பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார் என்று.........அதற்காக நான் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை'' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள் நாங்களும் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை. சபை அங்கத்தினர் ஒருவர் வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில சொன்னது போல், போலீஸ் துறையை ஆளும் கட்சியினர் தங்களுக்காக பயனபடுத்திக் கொள்வதினால, அது உங்கள் கட்சிக்குத்தான் நாட்டில் எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை வளர்க்குமே தவிர—ஆளும் கட்சியினர் போலீஸ் துறையை தங்களுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத்தான் அது ஒரு கெட்ட பெயரை உண்டாக்குமே தவிர—எதிர் தரப்பில் உள்ளவர்கள்—அவர்கள் போலீஸ்துறையினரால் துன்புறுத்தப்பட்டாலும், கொடுமைப படுத்தப்பட்டாலும, அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டாலும்— அதனால் அவர்களுக்கு இழுக்கு எதுவும் இலலை—அதனால அவர்களது செலவாக்கு சிதைந்து போகப் போவதுமில்லை.

பொதுக்கூட்டங்களில் கலவரங்கள் குழபபங்கள ஏற்படுமானால் அதை ஏற்படுத்தியவர்கள் யார் என்பதை, ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள இன்னொரு கட்சியைத்தான் பழி சொல்லிக் கொண்டிருப்பர். அப்படி பொதுக்கூட்டங்களில கலவரம், குழப்பம் ஏற்படும்போது அடக்குகிற முறையை விட்டு நம போலீஸ்துறையினர் ஏதாவது ஒரு புது முறையைக் கண்டு பிடித்தேயாகவேண்டும். மேல் நாடுகளில் கிளர்ச்சிகள் அதிகமிலலை. ஆகவே இது தேவையில்லை என்று இமமாமன்றத்தில் வாதாடப்பட்டது மேலநாட்டில் சென்ற திங்களில், அமைதிக்குப்பெயர் போன பிரிட்டிஷ் நாட்டில— சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் உலகத்திற்கே அறிவிப்பவர்கள என்று தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரிட்டிஷ் நாட்டில்—கூட்டம் ஒன்றில் பேச வந்த அமைச்சர் ஒருவர், வீட்டுவாடகையை அதிகப்படுத்தலாம் என்று சொன்னதற்காக அவர் பேச அனுமதி கொடுக்காது, அவர் மேல் கோழி முட்டையை வீசினாகள —தக்காளிப் பழங்களையும வீசினார்கள—அப்பொழுது அந்த இடத்தில் கண்ணீர்ப்புகை வீசினார்களா?; துப்பாக்கியால் சுட்டார்களா?—அல்லது அவர்கள பலமான தடியடிக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்களா?— அபபடி ஒன்றும் நடந்ததாக பத்திரிகைச் செய்தி கூறவில்லை—அமைச்சர் அவர்களைப்

பந்தோபஸ்தாக அழைத்துச் சென்றுர்கள் என்று மட்டும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அவர்கள் கூறியதென்ன? நான் சொல்வது கேட்டு அதிருப்தி ஏற்பட்டு இப்படிச் செய்கிறீர்கள், பிறகு ஒரு காலை நான் செய்தது சரி என்று உங்களுக்குப் படும்போது அப்பொழுது நீங்கள் என்னை ஆதரிப்பீர்கள் என்று சொன்னதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அமைச்சர் அவையில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் அதையொட்டி போலீஸ் துறையில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்படப் போவதில்லை. நேற்றையதினம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பெல்வந்த்ராய் மேத்தா கமிட்டியைப் பற்றி பேசும்போது நாங்கள் விரும்பியிருந்தால் அதை மூடி மறைத்திருக்க முடியும் என்றுர்கள். அந்த மனப்பான்மைதான் இன்றைய தினம் போலீஸ் துறையை தவறுன பாதையில் சிற்சில வேளைகளில் திருப்புகிறது. நாங்கள் பேச்சு உரிமை தந்துவிட்டோம், அதனுல்தான் இவ்வளவு கேடுகள் நடக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள்—கனம் மகாலிங்கம் அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேல் நாடுகளில்—ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில—போலீஸ் துறையினர் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளவைத்தல் போன்ற காரியங்களில் மிகவும் கொடுமை செய்கிறுர்கள் என்று சொன்னுர்கள். அதே முறையை இங்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா? என்று ஆளும் கட்சியினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியினர் தங்களிடத்தில இன்றையதினம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிற போலீஸ் துறையை, தங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு இடைக்காலப் பொறுப்பு என்று கருதவேண்டுமே தவிர—நிரந்தரமான பொறுப்பு என்று அவர்கள் கருதுவார்களேயானுல்—அது தவருகும். போலீஸ்துறை நிரந்தரமானது—ஒரு அமைச்சரவை நிரந்தரமானது அல்ல. நிரந்தரமானது அல்லாதஒரு அமைச்சரவை, நிரந்தரமான போலீஸ் துறையை, தங்கள் செல்வாக்கை நிரந்தரமானதாக ஆக்கிக்கொள்ளப் பயன்படுத்துகிறுர்கள் என்பது தான் எனதுபலமான குற்றச்சாட்டு. அதை, அமைச்சர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அப்படிச் செய்யாமல் இருந்திருக்கலாம்—அமைச்சர்கள் கூட சில விஷயங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் அவ்வகையில் தூண்டுதலாக இருக்கிறுர்கள் என்று நான் ஐயப்படுகிறேன்.

எனது நண்பர் அன்பழகன் அவர்களும் சத்தியவாணி முத்து அவர்களும், இதற்கு முன்னாலே பேசிய நேரத்திலே, சென்னையில் நடைபெற்ற போலீஸ் அட்டூழியங்களைப்பற்றி போலீஸ் அமைச்சரிடத்திலே முறையிட்டுக்கொண்டார்கள் அவர்களுடைய தொகுதிகளிலே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள தாறுமாறான முறைகளிலே நடக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? அப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாத நேரத்திலே, அங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் அல்ல, அவர்களை நத்திப் பிழைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு அரசியல் கட்சி — எந்த அரசியல் கட்சி என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை— போலீசாரை யாராலும் மாற்ற முடியாது. அவர்களை மாற்றவேண்டு மென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொன்னால், நாங்கள் போய போலீஸ் அமைச்சரிடம் சொல்லுகிறோம என்று பகிரங்கமாக கடை வீதிகளிலே பேசிக்கொள்கிறார் கள். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள போலீஸ் துறை யைப் பயன்படுத்த முடியும் என்று பேசுவதனால்தான் சில போலீஸ் அதிகாரிகள் தாறுமாறாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

போலீசாரின் திறமைக்கு ஐயப்பாடு சொல்லத் தேவை யில்லை. உண்மையிலே திறமை படைத்தவர்களாக இருக் கின்ற காரணத்தினாலேதான் மிகக் குறைந்த போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு மிகப்பெரிய நாட்டைக் காப் பாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்; இதனுடைய அடிப்படைத் தத்துவத்தை அலசலாம என்று நான் கருதுகிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள என்று நினைக் கிறேன். போலீஸ்துறையினர் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும், சமாதானத்தையும நிலைநாட்ட இருக்கிறார்கள. இந்த சட் டமும, ஒழுங்கும் எவ்வெப்போது குலைகின்றன, அப்படி குலைந்து போவதற்குக் காரணங்கள என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்படிச் சட்டங் களை குலைக்கிறார்கள என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடுவதில் பயன் இல்லை. போடப்படுகிற சட்டங்கள் நாட்டு மக்களால் போற்றப்பட்டு வரவேற்கக் கூடிய சட்டங்கள் ஆகவும, நடத்தப்படுகிற ஒழுங்குமுறைக்கு எதிர்கட்சியாக இருந்தா லும அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும என்ற தன்மையிலே

அந்த ஒழுங்குமுறை இருந்தால், போலீஸ் துறையினருக்கு, இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் "tight rope walking" ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாட்டிலே ஏற்படுகிற கொந்தளிப்புகளை அமைச்சர்கள் கவனிக்க மறுக்கிறார்கள். நாட்டிலே ஏற்படக்கூடிய வேலை நிறுத்தங்கள், அந்த வேலை நிறுத்தங்களுக்கு முன்னால் அந்த வாளை வீசுகிற நேரத்திலே, அந்த வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு அமைச்சர்கள் அவர்கள் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுகிற நேரத்தில் அதனாலே கலகங்கள் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற பயத்தினாலே போலீஸ் துறையினர் மிகக திறமையாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற கடமை உணர்ச்சியினால் உந்தப்பட்டு, காலித்தனம் செய்கிறார்கள் என்று ஒரு சிலரைக் கருதி கடுமையான அடக்குமுறைகளை நடத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த மாகாணத்திலே மின்சாரத் துறையினர் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். என். ஜீ. ஓ வினர் தங்கள் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று பொதுக்கூட்டங்களில் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். பி. அண்டு ஸி. மில்ஸ் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பொது மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, போலீசுக்கும் சோதனை காலம் ஆகும். உண்மையிலே சில போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கிற நேரத்தில யார் பேரில் அடி விழுகிறது என்று பார்ப்பதில்லை. போலீஸ் கான்ஸ்டபிளின் அண்ணன் ஆக இருக்கலாம், அடிபடுகிறவர், அவருடைய தம்பியாக இருக்கலாம்-கற்பனையில பேசுவதாக இந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள்கருதவேண்டாம். அப்படி வெளியில ஓரிடத்தில் நடந்திருக்கிறது. அடித்தவர் போலீஸ்காரர்; அடிபட்டவர் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். அடிபட்டவர் அடித்த போலீஸ்காரருக்குத் தம்பியாகவே இருந்திருக்கிறார். போலீஸ் துறையினரை நாம் தான் தவறான வழிக்கு இழுத்துச் செல்கிறோம் என்று ஆட்சியாளர்கள் அந்தப் பொறுப்பை தங்கள் பேரில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். சட்டம் குலைக்கப்படும் என்ற வாடை வரும் போது, அதற்கான நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் இந்தப் பெரும் பொறுப்பு ஆட்சியாளரிடமிருந்து நீங்குகிற காரணத்

திருல், இன்றைய தினம் போலீஸ்த் துறையினர் சில வேளை களிலே தவருன வழிகளில் நடக்க நேர்ந்திருக்கிறது. அதற் கான புகார்களைச் செயல்லும் நேரத்தில், நம்முடைய ஆளும் கட்சியினர் ''ஆதாரங்கள் காட்ட முடியுமா? ஆதாரங்கள் காட்ட முடியுமா?" என்று கேட்கிருர்கள். ஐ. ஜி. ஆக இருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் ராஜரத்னம் அவர்களைப் பற்றி மறுபடியும் இந்த மாமன்றத் திலே விவாதிக்கப்படும் என்று நான் கருதியதில்லை. இது விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு எனது நண்பர் அன்பழகன் அவர் கள் அதற்கான விளக்கத்தை இங்கே சொன்னதில், காங்கிரஸ் அங்கத்தினரில் ஒருவர் ' இதைப்போல ஆதாரம் அற்ற புகார்களைக் கொண்டு வந்து விட்டீர்களே; விசாரணை நடத்திஞர்கள், ஒன்றும் பலன் ஏற்படவில்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சொன்னவர் கனம் கரிய கவுண்டர் என்று நினைக்கிறேன், ''நீதிபதி விசாரணை ''Judicial enquiry" என்பதற்கும், ''enquiry by Judlcial Officer" என்பதற்கும் வார்தையிலே மட்டும் மாற்றம் இல்லை. தரப்படுகிற அலுவலிலும், அதிகாரத்திலும் மாற்றம் இருக்கிறது. இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த விசாரணை ''Judicial enqury" அல்ல என்று அதறகாக யாரை நியமித் தார்களோ அவர்களே கனம் அன்பழகனுக்கு எழுதிய கடிதம் எங்களிடத்தில் இருக்கத்தான் செய்கிறது அது மட்டும் அலல. ஏதோ, ''ஆதாரம் காட்டுங்கள், ஆதாரம் காட்டுங்கள" என்று எங்களை கேட்பது போலவும், நாங்கள இல்லை, இலலை" என்று மறுததது போலவும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசபபட்டது.

இந்தப் புகார் சொலலப்பட்ட நேரத்தில், கனம் அன்ப ழகன் ''இந்த ஆட்சி சரியான முறையிலே நடந்துகொண டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை, இல்லை என்ற பதிலைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்வேன். அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிருர்கள் என்று நிரூபிக்க முடியுமா? என்று கேட்டால் அப்படி, நிரூபிக்க தேவையில்லை என்று கூட நான் சொல்வேன்" என்று சொல்லியிருக்கிருர்.

அதிகாரிகளைப் பற்றி வருகின்ற புகார்களை விசாரித்துப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு, பொறுப்புள்ள ஆட்சியாள

ளைச் சாருமே தவிர, என்ன என்ன ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக்குவித்துக்கொண்டு போவது எதிர்க்கட்சியாளர்கள் இடத்தில் இல்லை. அப்படித்தான் ஆதாரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்தால் அதற்குத் தான் நீங்கள் என்ன மதிப்பு அளிக்கிறீர்கள்? கனம் கல்யாணசுந்தரம் ஆதாரத்திற்கு மேல் ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டியபோது, ஆட்சியாளர்கள் என்ன பதிலைத் தந்தார்கள், விசாரணை நடத்தப்பட்டு, பிறகு கைவிடப்பட்டது என்ற வழக்கமான பதிலைத்தவிர வேறு என்ன பதிலைப் பெறுகிறோம்?

போலீஸ்காரர்களின் திறமைகளைப்பற்றி சேலத்திலிருந்து வந்திருக்கும் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலிருக்கும் மோசடிகளைக் கூட போலீசார் திறமையாக கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரன் திறமைகளை எந்தெந்த காரியங்களுக்காக ஆட்சியாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆராய விரும்புகிறேன். சட்டம், ஒழுங்கு—இவைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சரவை போலீசாரை இக்கட்டான நிலைமையில் தள்ளுகிறார்களே என்று நான் அவர்கள் விஷயத்தில் பரிதாபப்படுகிறேனே தவிர ஆத்திரப்படவில்லை. மற்றொன்று, போலீஸ் இலாகாவில் செய்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி போடப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் இந்த வாசகம் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையை தயாரித்தவர்கள் தவறான முறையில் இதை எப்படி புகுத்தினார்கள் என்பதை என்னால் ஊகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

"On the same day, at Tirupapuliyur and Cuddalore N.T. a party headed by Sri A. Govindasamy, M. L. A, as a protssts against the inclusion of Devikulam and Peermadu in the Kerala State observed hartal. They also demanded that all shops should be closed. While shops remained closed at Tirupapuliyur, the owners of one shop refused to do so. Eight persons including the M. L A. attacked the shop-keeper and committed theft of cash Rs 166 from the shop."

இந்த வழக்கு போடப்பட்டு, விசாரணை நடத்தப் பட்டு அவர் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு, ஒரு எம். எல். ஏ. ஒரு கடையில் 166 ரூபாய் கொள்ளை அடித்தார் என்று அறிக்கையில் போடப்பட் டிருப்பது, ''எதிர்க் கட்சியிலிருக்கும் ஒருவர் 166 ரூபாய் திருடியிருக்கிறார்'' என்று அமைச்சர் படித்துப் படித்து சந்தோஷப்படுவதற்காகவே போடப்பட்டிருக்கிறதோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன், ஏன் இப்படிப் போட வேண்டும்? ''Alleged'' என்ற வார்த்தை கூட அதில் இல்லை ஆகையினால் தவறு செய்கின்றவர், போலீஸ் துறையினரா அல்லது ஆட்சியாளரா என்று பார்க்கின்ற போது ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுள்ள மனப்பான்மை தான் குறையுடையது என்பது தெரிகிறது.

ஜனநாயக முறையில், பேச்சு உரிமை தந்திருக்கிறது. கிளர்ச்சி செய்வதற்கு உரிமை தந்திருக்கிறது. அதனால் அக் கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்று கனம் கரிய கௌண்டர் அவர்கள் ரொம்பவும் உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள் அவர் கள் பழைய நினைவு வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன், ஆகவே ஒன்று மட்டும் நான் ஆட்சியாள ருக்குச் சொல்லுவேன். ஆளும் கட்சி ஜனநாயக பாதையில செல்லுகின்ற வரையில் இந்த உரிமைகளைத் தருவது என் பது அவர்களுடைய தலையாய கடமை. அதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது. இந்த உரிமைகளை நீங்கள் மறுத்தால் ஜனநாயகத்தை மறுக்கிறீர்கள். ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட் டால் என்ன நடைபெறும் என்பதை இந்தோனேசியா காட்டிக்கொண்டிருப்பது. இந்த உரிமைகள் தரப்படுகின் றன என்றால், அது உங்களைப் பாதுகாக்கவும் உங்களுடைய கட்சியின் கண்ணியததைப் பாதுகாக்கவும் தரப்படுகின்றதே தவிர, காலத்தை ஒட்டி தரப்படுகின்றதே தவிர, எநத நாட்டிலும் தரப்படாத உரிமைகள் ஒன்றையும் நீங்கள்

பிரமாதமாக எங்களுக்குத் தந்துவிடவில்லை. எஜமானன் மேஜையிலிருந்து எறியும் ரொட்டித் துண்டைப பொறுக்கிக்கொண்டிருக்கும் பிச்சைக்காரர்களைப் போல நாங்கள் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருப்பது போலவும ஆளும் கட்சியினர் கருதுகின்றனர். உங்களுக்கு சர்வாதிகார பாதையில போவதற்கு ஆசையும் இருக்கிறது. ஆனால் அதை வெளிப்படையாக சொல்வதற்கு வெட்கமாகவும் இருக்கிறது. வெளிப்படையாக "உங்களுக்கு இந்த உரிமைகளை மறுக்கிறோம்" என்று சொல்லிவிடுங்கள். "எதிர்க் கட்சிகள் கூட்டம் போடக்கூடாது, எழுதக்கூடாது" என்று சட்டம் செய்துவிடுங்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கும் 'Guided Democracy' ஐ பல நாடுகளில் பார்க்கின்றோம். இதைச் சொல்லும்போதே அண்ணாதுரையும் வெளிநாட்டுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ என்று நிதி அமைச்சர் எண்ணிக்கொண்டு தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்கிறார்.

பேச்சு உரிமை, எழுத்துரிமை எல்லா நாடுகளிலும் சர்வ சாதாரணமாக தரப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கிலாந்தில் இன்றைய தினம் மகாராணி ஆட்சி நடக்கிறது. அந்நாட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூடி மகாராணி ஆட்சி ஒழிய வேண்டும என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. அரண்மனைக்கு எதிரில், திடலில் மகாராணியின் ஆட்சி நீக்கப்பட வேண்டும என்று பேசும் அளவுக்கு ஜனநாயக உரிமை அங்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில இல்லாத ஜனநாயக உரிமைகளை என்ன நீங்கள் எங்களுக்குத் தந்துவிட்டீர்கள்? ஜனநாயக உரிமை தரப்பட்டு அது நல்ல பலனை தந்து வருகிறது.

கூட்டங்களில் குழப்பங்கள் நேர்ந்தால் அப்பொழுது எப்படி பக்குவமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்லுவேன் சாதாரணமாக நாம பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். மற்ற நாடுகளில் கூட்டங்களில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால் அங்கு போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய தடியால் அடிப்பது இல்லை. தங்களிடமுள்ள ரப்பர் புல்லட்ஜனலதான் அடிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அடிக்கும்போது கலகக்காரர்கள் பயங்கரமாக கீழே

(1958 – 59-ம் ஆண்டின் ஹரிஜன மான்ய கோரிக்கையின் மீது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு ஜெகந்நாதன் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப்பிரேரணைமேல் நிகழ்ந்த விவாதத்தில்...)

சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜனத்துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத்தொகையை அனுமதிப்பதற்கு முன்னால் அந்தத்துறை எந்தவகையில் நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி எங்களுக்குள்ள சில கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்காக வெட்டுத் தீர்மானம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆதரிக்கின்ற வகையில் நான் சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில காங்கிரஸ்கட்சியைச்சேர்ந்தஅங்கத்தினர்கள்எதிர்தரப்பிலிருந்து பேசுகின்றவர்கள் குறைகளை மாத்திரம் எடுத்துச்சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உற்சாகம் குறைந்துவிடும். என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் சொல்லுவதால் உற்சாகம் குறைந்துவிடும என்று நான் கருதவில்லை. உற்சாகம் குறைந்துவிடும் என்ற நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டுபேசுவது என்றால் உற்சாகத்தைகொடுக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை—கக்கன் அவர்கள வாழ்க—கனம கக்கன் அவர்கள வாழ்க—அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் ஹரிஜன மக்கள் நீடூழிகாலம் வாழ்க என்று சொல்லலாம. குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு திருப்தி அளிக்காது என்று சொன்னார்கள் செய்கின்ற காரியங்கள நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை ஆராயும் நோக்கம மட்டுமல்ல, அந்த நோக்கங்கள் சரியானபடி நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா, நிறைவேற்றப் படுவதற்கு செலவழிக்கப்படும் தொகை சரியான அளவுக்கு அதே நோக்கத்திற்காக பயன்பட்டதா என்றுபார்ப்பதுமிக முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். அதில எந்தக்கட்சி ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய கட்சி, எந்த கட்சி ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்தது என்பது பற்றியுள்ள அரசியல் கருத்து வேற்றுமைகள் வேகமாக விவாதிக்கப்பட்டது. ஒரு கருத்தை இந்த மாமன்றத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்வேன் ஹரிஜனங்களை புறக்கணித்துவிட்டு தமிழகத்தில் எந்தக்கட்

சியும்நிலைநிற்க முடியாது—ஆகையால்தான் எந்த அரசியல் கட்சியாய் இருந்தாலும் சரி, ஹரிஜனங்களுக்கு தாங்கள் தான் நன்மை செய்தோம் என்று சொல்லி பெருமைப்படு கின்றனர் அந்த அளவுககு எல்லா கட்சிகளும் கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்க வகையில் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஹரிஜன மக்களின் நலமெண்ணெம் மேலும வளரவேண்டும என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இந்த மன்றத்தில இதைப்பற்றி பேசிய நேரத்தில் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறிய திலுள்ள ஆழ்நத பொருளை நாங்கள் எல்லாம் கவனிக்க மாட்டோம் என்ற எண்ணத்தில்—நான் அவ்விதம் சமா தானம் தேடிக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் செய்த நன்மைக காக ஹரிஜன மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு நன்றி காட்ட வேண்டும என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்—இதில் யார் யாருக்கு நன்றி காட்டுவது என்பது பிரச்னை அல்ல. நீண்ட நாட்களாக ஒரு சமுதாயத்தை பழங்குடி மக்கள் என்று கருதப்படும ஒரு சமுதாயத்தை, நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லப்படும சமுதாயத்தை நாட்டின் உடைமைக கும், உழைப்புக்கும், உயிரின் பாதுகாப்புக்கும பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தை, இன்ன கட்சி என்று அல்ல, எந்தக் கட்சியிலுமுள்ள உயர்ந்த ஜாதி மனப் பான்மை பெற்றவர்கள் இனறு நேற்றல்ல, தலைமுறை தலை முறையாகக் கொடுமைப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொடுமைகளைக களைந்தெறிவதற்கு நமககுக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சநதர்ப்பமும் நாம் முன்னலசெய்த கேடுகளுக்கு கழுவாய் தேடிககொள்ள வேணடும என்கிற முறையில் செய்யபபடுகிறதே தவிர நன்றி பெறுவதற்காகச் செய்யப் படும காரியம என்று அதை யாரும் கருதுவதற்கில்லை. உலகத்திலே எந்த நாட்டிலும் ஜாதிப்பிரிவினால் தாழ்ந்த மக்கள் என்று ஒருசாரார் கருதப்படுவதில்லை. அமெரிக்க நாட்டிலே நீகரோக்கள் பிரச்னை பற்றி நண்பர்கள் மனதில் எண்ணிக்கொள்வார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள பழங்குடி மக்களுக்கும அந்த நாட்டிலுள்ள நீகரோக்களுக்கும் அடிப்படையில் பலமான மாறுதல் உண்டு. நூறு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால அமெரிக்கா நாட்டில் இன்றைய தினம் உரிமைககாக போராடும் நீகரோக்கள் அடிமை களாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டார்கள். அப்படி அடிமையாக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால விலைக்கு வாஙகப்பட்ட நீக்ரோககள இன்று அமெரிக்காவில் அரசியல் சுதந்

திரத்தை பரிபூரணமாக அனுபவிக்கிறார்கள். இன்று அமெரிக்கா அடைந்திருக்கின்ற தேசீய வளர்ச்சியை, அரசியல் வளர்ச்சியை, பொருளாதார வளர்ச்சியை அவர்கள் பரிபூரணமாக பெற்று இருக்கிறார்கள். இங்கும் அங்குமாக ஏதாவது அநாசரீமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றால் அதைக் கண்டிப்பதற்கு மற்ற அமெரிக்கர்கள் முன்வருகிறார்கள். நூறு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு அடிமைகளாக விலைக்கு வாங்கப்பட்ட நீக்ரோக்கள் அமெரிக்கா நாட்டில் அடைந்திருக்கின்ற வளர்ச்சியை இந்த நாட்டில் புராண காலம் தொட்டு, இதிகாச காலம் தொட்டு, நாயன்மார் ஆழ்வார்கள் காலந்தொட்டு, நிரந்தர அடிமைகளாக கருதப்படுகின்ற ஹரிஜன மக்கள் பெற்றுள்ள நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும். 25 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை அவர்களுடைய பெயரில மாத்திரம ஒரு மாற்றத்தைப் பார்க்கிறோம தவிர, அவர்களுடைய நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே இங்குள்ள ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்னைக்கும் அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள நீக்ரோ மக்களின பிரச்னைக்கும் ஒப்புவமை பார்பபது—திருபதி தேடிக்கொள்வது—இநத பிரச்னைகளிலிருந்து ஓடி ஒளிந்து கொள்வதற்குத்தான பயன்படுத்தலாமே தவிர உணமையை உணாநது கொள்வதற்கு பயன்படாது. இதுவரையில் ஹரிஜன மக்கள ஜாதியில் அவர்கள் பிற்படுத்தப் பட்டவர்கள்என்று எடுததுச் சொல்லப்பட்டாலும் மார்க்கததைப்பொறுத்த வரை அவர்கள் இந்து மார்கசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இநது மாரக்கததில் ஒரு பகுதியினர் எனறு கருதப்பட்டாலும் அதே இந்து மததகில இருக்கினற மற்ற பகுதியினர் அவர்களை நீண்ட நாடகளாக தாழ்ந்தகுலமக்கள என்று ஒதுக்கிவைததிருக்கிறார்கள. ஆகவே இந்த அரசாங்கம மட்டுமல்ல இதற்கு முன்னால் இருந்த நீதிக்கட்சி அரசாங்கமும் அதற்கு முன்னால இருநத பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கமும ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு ஏதாவது சில பல நன்மைகள் செய்தார்கள என்றால் அவர்களிடத்திலிருநது நன்றி பெறுவதற்காக மட்டுமல்ல, அவர்கள் கழுவாயதேடிக் கொள்ள, செய்த பாவததை போக்கிககொள்வதற்கு எடுத்துக்கொண்ட பெருமுயற்சி என்று கருதி இதை ஒரு திருத்தொண்டு என்ற முறையில் தான பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு இந்தத் துறையில் பேசும் பொழுது நான் குறிப்பிட்டது என் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்தப் பிரச்னை எல்லா கட்சிகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு தேசீயப்பிரச்னை யாகும் இதில் கட்சி மாச்சரியங்கள் குறுக்கிடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன் மனிதன் குறைகளுக்கு ஆட்பட்டவன். சந்தர்ப்பங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் ஒரு கட்சி மற்றொரு கட்சியை உரசிக்கொண்டிருந்தால்தான் உள்ளத்திற்குத தெம்பு வருகிறது. அதே முறையில் ஒரு கட்சியை மற்றொரு கட்சி எதிர்த்துப் பேசிக்கொள்வதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி இன்றைய தினம் செய்கின்ற இந்தக் காரியங்களை விட திறமையாக இந்தக் காரியங்களை இந்த நாட்டில் செய்வதற்கு வேறு கட்சிகளே இல்லை என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் மார் தட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. எனவே காங்கிரஸ் கட்சி இன்றைக்கு முழு அதிகாரங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முதல் அமைச்சரவை, இந்த முதல் அமைச்சரவை கேட்கின்ற வரிப் பணத்தை நாட்டுமக்கள் தட்டாமலும் தயங்காமலும் கொட்டித்தருகிறார்கள் இவ்விதம் நிரம்ப வரிப்பணத்தைப் பெற்றுவருகிற காங்கிரஸ் கட்சி, நல்ல அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கும் கட்சி, ஈடு எதிர்ப்பின்றி செல்வாக்கு பெற்றிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களை பரிபூரணமாக செய்திருக்கிறார்களா என்றால் ஆட்சியாளர்களை வாழ்தத வந்தவர் கூட வாழ்த்த ஆரம்பித்து எதிர்க்கட்சி குறைகளைத்தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லி அப்படியெல்லாம நாம சொல்லமாட்டோம் என்று சொல்லி கடைசியில் அவர்களும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் குறைகள். குறைகள என்று தயக்கத்தோடு சொல்லுவதைப் பார்த்து பரிதாபப்படுகிறேன். ஒருசமயம அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர்கள், இவர்களைபபார்த்து எதிர்க்கட்சிகளும் குறைகள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நீங்களும குறைகள என்று சொல்லிக்கொண்டிருநதால கட்சிக கட்டுப்பாடு என்ன ஆவது என்று சொன்னார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. குறைகளை நாங்கள் குறைகள என்று சொல்லும்பொழுது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அதே குறைகளை நிலைமைகள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலைமைகள் என்ன? கிராமங்களில் சரியானபடி பாதை அமைக்கப்படவில்லை. சரியானபடி கிணறுகள்

வெட்டப்படவில்லை. சுடுகாடுகளில் காட்டப்படும் பேதங்கள் நீக்கப்படவில்லை என்றும், பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தரப்படுகிற உபகாரச் சம்பளங்கள் போதுமான அளவுககுச் சரியான காலத்தில் அவர்களிடம் போய்ச்சேரவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இவைகளை குறைகள் என்று சொன்னால் கட்சிக் கட்டுப்பாடு குறுக்கே நிற்கிறது. இவை யாவும் குறைகளலல, நிலைமைகள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் நாசூக்காகக் கூறுகிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த பக்கத்திலுள்ள கட்சிகள் குறைகள் என்று இவைகளை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது கோபம் வருவதில பயனில்லை, இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு எந்தக் கட்சியும கூடாது. இருநூறு பேர்களுக்கு மேல் இருக்கும் இந்த மாமன்றத்தில் சனாதனத்தை, வைதீகத்தை, ஜாதியை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் யாருமில்லை. அனைவரும இன்றைய தினம ஜாதியற்ற ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும என்பதில ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போடக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்கள் பழங்குடி மக்கள், இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்ற முறையில் அவர்களை ஈடேற்ற செய்ய வேண்டும என்பதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வந்து பல துறைகளில இன்றைய தினம் ஈடுபடுகிறார்கள் அப்படி ஈடுபடுகிற நேரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளில் பிறகட்சிகளின ஒத்துழைப்பைப் பெற இதுவரை என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது? இங்கே ஒரு அங்கத்தினர் ஹரிஜன மக்களுக்குச் செய்யப்படுகிற நலல காரியங்களுக்கு யார் யாரோ முட்டுக்கட்டை போடுவதாக குறிப்பிட்டு ஒரு கிராமத்திலுள்ள தகவலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நான் அதைக் கேள்விப்பட்டு வருத்தப்படுகிறேன். அப்படி யாராவது முட்டுக்கட்டை போடுவார்களானால் நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இரண்டு யோசனைகளைச் சொல்வேன். ஒன்று. அவர் தனது சொந்த செலவாக்கை முட்டுக்கட்டையை நீக்கும் அளவுககு வளர்த்துக கொள்ளவேண்டும். மற்றொன்று அப்படி ஏதாவது முட்டுக்கட்டை போடுவதாக தெரிந்த தகவல் இருந்தால இந்த மாமன்றத்தில் சொல்வதற்கு முன் பொறுப்பாக உள்ளவர்களிடம் அந்த நல்ல தகவல்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால இந்தப் பிரச்னை கட்சிகளுக்கு

அப்பாற்பட்ட பிரச்னையாகும். ஆகவே இவைகளை முட்டுக் கட்டை போட்டு தடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வதில் பயனில்லை அப்படி முட்டுககட்டை போடக்கூடிய அள வுக்கு ஜாதி மனப்பான்மை இருக்கின்றது. அந்த ஜாதி மனப்பான்மையை நீக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பல முயற்சிகளில் நம்முடைய அமைச்ச ரவை அளித்திருக்கின்ற அறிக்கையில நான் ஒரு பகுதியை பார்த்திருக்கிறேன்.

"With a view to eradicate untouchability and give publicity, the Government have sanctioned the appoint -ment of three Deputy sevaks and three Assistants in each district."

மூன்று சேவகர்கள் அவர்களோடு மூன்று துணைச் சேவ கர்கள் மாவட்டம் ஒன்றுக்கு நியமித்திருக்கிறோம என்று குறிப்பிட்டிருககிறார்கள். இவர்கள இந்த மாவட்டத்தில் செய்த காரியங்கள் என்ன? ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தி லுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு இவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் என்ன? அதைப்பற்றிய தகவல்கள் எங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன? இவர்கள் தீண்டாமை யைப் போக்குவதற்கு என்ன பிரசாரம் செய்தார்கள் என்கிற தகவல்கள் இதுவரை அறிவிக்கப்படவில்லை. நான் ஒரு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் மட்டுமலல; நான் தவறு மல நலலதற்கோ கெட்டதற்கோ மக்களை சந்திக்கிறேன். இபபடி ஒரு ஆறுபேர் தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் நான் இவர்களை எங்கும சந்தித்ததுமில்லை. நான சந்திகக வில்லை என்பது பொருள் படுத்தக கூடியதலல என்று கூறி விடலாம். ஆனால் நான் சந்திககவில்லை என்றால் சாதாரண மககள எங்கே சந்திக்கப் போகிறார்கள்?

"Posters depicting the evils of untouchability are printed and displayed to create an awakening in the hearts of the people at large"

தீண்டாமைக் கொடுமை எப்படி எப்படியிருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக விளம்பரத் தாள்களை அச்சடித்திருக்கிறோம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் பல விளம்பரத் தாள்களைப் பார்த்தது இல்லை. ஆனால் ஒரு விளம்பரத்தாள் எனக்குத் தெரியும். ஏன் அந்த விளம்பரத்தாள் மட்டும் தெரியும் என்றால், அது என் உள்ளத்திலே அப்படியே பதிந்திருக்கிறது. சர்க்கார் அவசரமான சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு பொதுமக்களுடைய பணத்தை விரயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்கும் சம்பவம் அது. அந்த வகையில் அந்த விளம்பரம் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. தீண்டாமை சட்டத்தை வலியுறுத்துவதற்காக "தொட்டால் தீட்டு" என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு தண்டனை கிடைக்கும் என்ற கருத்தை விளக்குவதற்காக போடப்பட்ட விளம்பரத்தில் ஒரு பார்ப்பன உருவத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டிருந்த காரணத்தால் யாரோ சிலர் அதிருப்தியைக் கிளப்புகிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அந்தப் போஸ்டர்கள் எல்லாம் விநியோகிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதனை பொதுமக்கள் அதிருப்திபட்டார்கள், சிலர் பணம் கொதித்தார்கள் என்று சர்க்கார் அறிக்கையில் சமாதானம் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பொதுமக்கள் ஆத்திரப்பட்டார்களா என்பதைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கு, நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சர்க்கார் அச்சடித்து ஒட்டாமல் விட்டுவிட்ட அதே விளம்பரத்தாள் போன்ற எங்கள் கழகச் செலவிலே 5 000 போஸ்டர்களை அச்சடித்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் அனுப்பினோம். சில கிராமங்களில்—நான் சொல்வதைக் கேட்டு நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்—பார்ப்பனர் வீடுகளில் கூட ஒட்டி வைத்தார்கள். யாரும் வருத்தப்படவில்லை. ஒரு சமூகத்தாருக்குக் கேடுபாடானது என்று இவர்களாக கருதிக்கொண்டு அந்தப் பணத்தை விரயம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இது தவிர, தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு இவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் என்ன வகையிலே இருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்படவில்லை. என்னுடைய நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னபடி, எதிர்க்கட்சிகள் எப்பொழுது அழைக்கப்பட்டன? எப்பொழுது அழைத்தார்கள்

சென்ற ஆண்டு இதே துறைமீது பேசுகிற காலத்தில் குறிப்பிட்டேன், ''ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுகிருர்கள். நாலைந்து அதிகாரிகள், பத்துப் பதினைந்து கண்டிராக்டர்கள், இருபது முப்பது வோட்டர்கள், ஐம்பது அறுபது போலீஸ் காரர்கள், இவர்கள் மத்தியிலே ஹரிசன தினம் நடத்தப் படுகிறது'' என்று அப்படி நடத்துவதிஞல் மட்டும் ஹரி ஜனங்களுக்கு வந்துவிட்ட குறைகளை நீக்குவதற்கு பொது மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்க முடியாது. இதைத்தேசீய திருவிழாவாக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளும் இதிலே கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். அதற் காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள என்ன? ஏன் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை என்பது எனக்கு நன்ருகத் தெரியும். ஏன் எனக்கு நன்ருகத் தெரியும் என்று சொன்னல், எவ்வளவு தான் நமக்குள்ளே, கட்சிகளுக் குள்ளே ''பேதம் வேண்டாம், பேதம் வேண்டாம'' என்று சொன்னலும், நாம அந்த பேதத்திலிருந்து விடுபடவில்லை; விடுபடப் போவதுமில்லை; விடுபடுவது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதும அல்ல. ஆனல் முக்கியமான துறைகளில் கட்சிக் கட்டுப்பாடுகள் தான் முக்கியம் என்று கருதாமல், தேசீயத் திருவிழாவென்று கருத வேண்டும. அப்படிக்கருதுவதற்கு இவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே காரியங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கிருர்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு நியமிக் கப்பட்ட ஷெட்யூலடு வகுப்பினர் கமிஷனர் ரிபபோர்ட்டில் —இந்த ஆண்டு ரிப்போர்ட்டிலும் சரி, இதற்கு முன்னல் வநத ரிப்போர்ட்டிலும சரி—எடுததுக்கொண்ட முயற்சிகள் தக்க விதத்திலே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குற்றம சாட்டி அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள.

''The State Governments have not still undertaken the welfare schemes of backward classes under any definite planed programme. Evenwhile submitting schemes for the Second Five Year Plan, they have attached importance only to the amount of expenditure that may be earmarked for the schemes.''

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது அதைத்தான் திரும்பத் திரும்ப நாம் பார்க்கிறோம். 17 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்த இடத்தில் 18 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறோம்; 19 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்த இடத்தில் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம்—தவிர, தெளிவாகத் திட்டமிட்டுத் திறமையாக நிறைவேற்றினோம் என்று சொல்லக் கூடிய விதத்தில ராஜ்ய சர்க்காரகள நடக்கவில்லை என்று —நாங்கள் அல்ல—ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர் கமிஷனர் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மற்றொன்று, எந்த வகையிலே இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்பதைக் குறித்து மிகத் தெளிவான முறையில் அந்த அறிக்கையில குறிப்புகள காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரச்னையில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்தமன்றத்தில் உள்ள நமமுடைய நண்பர்கள் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் ஹரிஜன மக்களை வறுமைப் பிடியிலிருந்து நீக்குவது ஒரு பகுதி ஹரிஜன மக்களை, சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, சமூகக்கொடுமையிலிருந்து விடுவிப்பது மற்றொரு பகுதி. ஒன்றுக்கொன்று ஓரளவுக்குத் தொடர்புகொண்டது ஆனால இரண்டும் வேறு, வேறு என்பதும ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புகொண்டிருந்தாலும, இந்த இரண்டுக்கும் இடையில் அதிகமான அளவு மாறுபாடும் உண்டு என்பதையும நாம் தெரிந்து கொள்ளவேணடும்.

நான் இருக்கிற காஞ்சிபுரம் நகராட்சி மன்றத்திற்கு பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னால ஒரு ஆணையாளர் வந்திருந்தார். அவர் பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். அவர் வந்தவுடனே வீடுகளுக்கெல்லாம் வீட்டு வரியை அதிகப்படுத்தினார். அதிகப்படுத்திய உடனே, வீட்டுக்காரர் மனுக் கொடுத்துக்கொண்டதின் பேரில முன்னாலே போட்டவரியைக் குறைக்கவேண்டுமா என்று பார்ப்பதற்காக, அந்த ஆணையாளர் வீடுகளைப் பார்வையிடச் சென்றார். அப்பொழுது நான் பத்தாவது வகுப்பை முடித்துவிட்டு, கலலூரியிலே படிக்கிறேன் என்ற நினைவு அவர்கள சென்ற நேரத்தில் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் அவர்களை வரவொட்டாமல தடுத்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து ஆணையாளர் "நான் நகராட்சி மன்றத்தின் ஆணையாளர்" என்று சொன்னார். அதற்கு அவர்கள 'அது தெரிந்துதான் தாங்கள

உங்களை வரவிடவில்லை' என்று சொன்னார்கள் "நான் நகராட்சி மன்றத்தின் ஆணையாளர் என்று தெரிந்துமா என்னை வரவிடவில்லை" என்று கேட்டார், அதற்கு அவர் "நீங்கள் நகராட்சி மன்றத்தின் ஆணையாளர் என்று தெரிந்துமட்டும் அல்ல, எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று தெரிந்தே நாங்கள் உங்களை வரவிடவில்லை" என்று சொன்னார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த விஷயத்திற்கு இப்போது என்ன என்று கேட்கலாம். தீண்டாமை பிரச்னை பணம் படைத்துவிட்டால மட்டும் நீங்கிவிடாது, படித்துவிட்டால் மட்டும் போய் விடாது. பதவியில் உட்கார்ந்துவிட்டால் மட்டும் போய விடாது. மக்களுடைய மனதில மாறுதல் ஏற்பட்டால் ஒழிய இந்தப் பிரச்னைக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கிடை யாது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கே இதனைச் சொல் கிறேன். அப்படி வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில அறிக்கை யில் சாதியை ஒழித்தால ஒழிய தீண்டாமையை ஒழிப் பதற்கு நல்ல மார்க்கம் இல்லை என்பது குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது.

"Caste is one of the biggest things in India to day if not the biggest and this has been recognised during elections."

தேர்தல் காலத்தில் சாதியும் தலைவிரித்தாடுகிறது என் பது தெரிகிறது. சாதி என்பது மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை.

"Most of the biggest cities are the strongholds of casteism" சாதி வெறி நகரங்களில் இருக்கிறது என்று அறிக்கை அறிவித்துவிட்டு சாதியத்தை ஒழிப்பதற்கு வழி என்ன என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போட்டிருக்கிற திட்டங்களுக்கு நீங்கள் எங்கள் கட்சியை துணைக்கு அழைக்கலாம். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், சாதி வேற்றுமை கூடாது என்று பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே, நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சி பேசி இருக்கிறது, நீங்கள் எங்கள் அளவுக்கு கிணறு வெட்டினீர்களா என்று கேட் டால் வெட்டினது இல்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டினீர் களா—என்று கேட்டால்—கட்டினது இல்லை. பொலி காலை

களை வாங்கிக் கொடுத்தீர்களா என்று கேட்டாள்—வாங்கிக் கொடுத்தது இல்லை, பொறுக்கு விதைகளை வாங்கித் தந்தீர்களா என்று கேட்டால் பொறுக்கு விதைகளை வாங்கித் தந்தது இல்லை. ஏன் வாங்கித் தரவில்லை என்றால் நாங்கள் கஜானா பக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கவில்லை. ஆனால் நீங்கள் கஜானா பக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்கள்.

எங்கள் கட்சி பூர்வோத்திரத்தைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் அன்றொரு நாள் பேசினார்கள் அவரை நான் மனக்கண்ணால் பார்க்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி பூர்வோத்திரத்தில் சாதி முறையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று பேசக்கூடாது என்று சனாதன காங்கிரஸ்காரர்கள் தடுத்திருந்தார்கள், லோகமான்ய பால கங்காதர திலக் அவர்கள் இது ஒரு அரசியல் கட்சி ஸ்தாபனம், சமுதாயத்தை திருத்த தேவையில்லை. என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியில் பல மாறுதல் ஏற்பட்டன. அதன் பூர்வோத்திரம் படிப்படியாக வளர்ந்தது. அதற்குப் பிறகு அரிஜனங்களுக்கு மான்யம் ஒதுக்கும் பெருந்தன்மை காங்கிரஸ் கட்சிக்குப பிறந்தது. காங்கிரஸ் கட்சி காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்பே, நீங்கள் கனம் கக்கன் அவர்களை இங்கு அமைச்சராக அமர வைத்து, அழகு பார்த்து, ஆனந்தப்பட்டு, பெருமைப்பட்டு வாழ்த்தி, வழிபடுவதற்கு முன்பே, இதே துறையில் எம். சி. ராஜா அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பழங்குடி பெரு மக்கள் பெருமைப் படத்தக்க பதவிகளில அமர்ந்து வேலை பார்த்து இருககிறார்கள். ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வந்துள்ள குறைபாடுகளை நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியும், அதற்குப் பூர்வோத்திரமாக கூறப்பட்ட சுயமரியாதைக் கட்சி, நீதிக் கட்சி, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னேயே கவனித்து வந்து இருக்கிறது.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர், ஏதோ ஒரு மகாநாட்டின் ஆதி திராவிட மக்களை சமமாக நடத்தவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள் உண்மையிலேயே விளக்கம் சொல்வார்களேயானால், அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடியவர் யாராக இருந்தாலும், அவரை, கட்சியிலிருந்து விலக்குவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், அப்படிப

பட்ட காரியங்களை—சாதிமுறையை ஒழிப்பது, சாதி முறையை ஒழிப்பதன் மூலம் பழங்குடி மக்களின் நீண்ட காலக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு—எல்லாக் கட்சியிலும் இருக்கும் தீவிரவாதிகள் ஒன்றுபட வேண்டும். ஒரு கட்சியிலிருந்து வேறுகட்சிக்குப் போவது சகஜம், லாபமானதும் கூட. அதை இங்கேயேகூட நான் சாட்சியாகக் காண்கிறேன். ஆனால் கட்சி விட்டு கட்சி மாறவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை, அழைக்கவில்லை கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டே, குறிப்பிட்ட நல்ல காரியத்தில் நாம் ஈடுபடலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திருத்தொண்டு அரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவது, பழங்குடி மக்களை விடுவிப்பது. இதில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துணை நிற்கும். ஆனால் ஓடக்கூடிய குதிரைக்கு அதன் உடலில் தழும்பு ஏறுதபடி சவுக்கு தந்து ஓட்டுவதுபோல, ஒரு நல்ல காரியத்தை மேலும் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று தூண்டக்கூடிய வகையில் நாங்கள் இந்த வெட்டுத் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1

26—3—58] [புதன்கிழமை

பிற்பகல் 12 மணி நீர்ப்பாசனத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைப் பற்றி எழுந்த விவாதத்தில் ...

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில்

பிற்பகல் 12-30 ஒரு வெட்டுத் திட்டத்தைக் கொடுப்பதின் மூலம் எதிர்த் தரப்பில் உள்ள நாங்கள் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற தன்மையில் இருக்கிற சில பல குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றையதினம் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது

நான் நம்முடைய மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்களைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைவிட நம் நிதியமைச்சர் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றித்தான் அதிகமாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஏனென்றால், சென்ற தடவை நீர்ப்பாசனத்துறையைப் பற்றிய விவாதம் நடந்தபோது நிதியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ''நாட்டிலே எங்கேயாவது கொஞ்சம தண்ணீர் ஓடினால் அதை அணைகட்டி தேக்கி வைக்க வேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றுவது இயற்கைதான். ஆனால் அப்படி அணை கட்டுவதற்கு, தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கேற்றளவு நாட்டில் நீர் வீணாகிப் போய்விடவில்லை'' என்று சொல்லி, ஒரு ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது போன்ற எண்ணத்தில் நாட்டில் எந்த அளவு மழை பெய்கிறது, எந்த அளவு கடலில் நீர் போய் விழுகிறது என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் இங்கு பெருமளவு நீரைப் பயன்படுத்துகிறோம். தண்ணீர் வீணாகிவிடவில்லை என்று கூறினார். மழை பெய்து தண்ணீர் ஓடும் இடங்களிலெல்லாம் அணை கட்டுவது என்பது முறையல்ல என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று கனம அங்கத்தினர் அவர்கள், சீர்கொழிக்கும் சீமையான திருநெல்வேலி மாவட்டதகில் இருந்துவருகிறவர்களும், மற்ற துறைகளில நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருப்பதாக கருதப்படுகிறவர்களான கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆங்காங்குள்ள ஆறுகளில தேக்கங்கள் கட்டலாம் என்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் செய்த வாதத்தை இந்தச் சபை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற முடிவிற்குத்தான் நான் வரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன் நாட்டில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன, நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாடம சொல்லிக் கொடுப்பதுபோல வாதிட்டும் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருக்கிற கனம் உறுப்பினர்கள் அதன மூலம தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில மட்டுமல்ல, நாட்டிறகே பொதுவாக நல்லதொரு காரியததை செய்திருக்கிறார்கள், நலலதொரு தொணடாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் எல்லோருக்கும நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் அமைச்சரவையே வெளியிட்டிருக்கிற அறிக்கையில், ''In the British regime Madras ran -ked second only to the Punjab in the matter of irrigation,

etc " என்று குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பாஞ்சாலத்திற்கு அடுத்தபடியாக சென்னை மாநிலத்திலதான் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் செவ்வையான முறையில் இருக்கிறது என்று வெள்ளைக்காரன் காலத்திற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் அமைச்சரவை ஏற்பட்ட போது வெளியிடப்பட்ட நீர்ப்பாசன அறிக்கையில் ஒரு குறிப்புக்காணப்படுகிறது ஆக, வெள்ளைக்காரன் கூடதான் செய்யவேண்டிய கடமையை ஓரளவு உணர்ந்து செய்திருக்கிறான் என்றாலும நம்மவர்கள் ஆட்சியில் நமமவர்கள் கேட்கிற சில பல காரியங்களைக் கூடச் செயலதற்கு இந்த அமைச்சரவையால் முடியவில்லை என்பது இன்றைய தினம ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், பலவேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளைபற்றி எடுத்துப் பேசியதில் இருந்து தெளிவாகத தெரிகிறது ஓரளவு கூட நம் குறைபாடுகளை, நம் அமைச்சரவை நீக்க முடியாபத நிலையில இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும், இந்த ஒரு துறையில் பேசுகிறபோதாவது வடக்குத தெற்கு என்று பேசாமல் இருக்கலாம என்று நான் ஆசைப்பட்டேன்.

ஆனால் காங்கிரஸ்தரப்பில் உள்ளவர்கள் வடக்குத் தெற்கு என்று நாங்கள் பார்க்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள், உணமையிலேயே அவ்விதம் பார்க்காமல் இருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் என்றால் ஏன் அவாகள் வடக்கே உள்ள நீர்பாசனத் திட்டங்களை கண்டு திருப்தி அடைநது விடாமல, இங்கே, தெற்கே, நீர்பாசனம் சரியாக செய்யபபடவில்லை என்று குறைபட்டுக கொள்ள வேண்டும்? வடக்கேயே கோதுமை விளைவித்து மலிவான விலைககு வாங்கி சாப்பிட்டுக கொளளலாம்—வடக்கே நெல்லை விளைவித்து மலிவான விலைககு வாங்கி சாபபிட்டுக கொள்ளலாம். அதற்காக மற்றொரு பக்ராநங்கல திட்டததையோ, மற்றொரு தாமோதர் அணைக்கட்டையோ அங்கேயே கட்டச சொல்லி போர்சு செய்திருக்கலாம. நமமுடைய மாநிலம்—நம்முடைய இராஜ்யம—நமமுடைய நாடு பின்னேக்கிச் செலகிறது என்று காண்கிற நேரத்தில் ''வடககு—தெற்கு'' என்ற உணர்ச்சி அதே விதத்தில வராவிட்டாலும மாநில சர்க்கார் மத்திய சாக்கார என்ற உருவில உங்கள் உள்ளத்திலே புகுநது குடையத்தான் செய்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தநதிருக்கின்ற அறிககையில்

பல இடங்களில் நான் பார்க்கிறேன். மத்திய சர்க்காரை இன்னும் எந்த அளவுக்கு நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. "1958-59-ல் இந்த வேலைகளுக்கு மான்யம் ரூபாய் 21 இலட்சம், கடன் ரூபாய் 11 இலட்சமும் தருமபடியாக இந்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அனுமதி எதிர் பார்க்கப்படுகிறது" உண்மையிலேயே கேட்கப்படுகிற பணம் நிச்சயம் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை அமைச்சரவைக்கு இருக்குமானால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மான்யமாக 21 இலட்சம் ரூபாயும் கடனாக 11 இலட்சம் ரூபாயும் நாங்கள் பெற்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற இந்தச் சிறு சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருவோம் என்று தெளிவாக திட்டவட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அனுமதி எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மறுபக்கத்திலே "1958-59-ம் ஆண்டில் இந்த வேலைகளுக்காக ரூபாய் ஆறு இலட்சம் மான்யமும் ரூபாய் ஒரு இலட்சம் உதவித்தொகையும் அளிக்குமாறு இந்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய அனுமதி எதிர் பார்க்கப்படுகிறது" என்று இப்படி பக்கத்திற்கு பக்கம் "எதிர்பார்க்கிறோம்" என்ற நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால் காங்கிரஸ் கட்சியை சார்ந்த ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் காங்கிரஸ் அமைச்சர்களுக்கு உற்சாகம் தருகிற வகையில் அமைச்சர்களுக்கு உண்மையிலேயே துணிவு ஏற்பட வேண்டும் என்றும், டெல்லியிடம் சண்டை போட்டுப் பணத்தைக் கேட்டு வாங்கவேண்டும் என்றும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் பணம் தரக்கூடிய நிலையில் நம்மிடத்தில் இருக்கிறார்களா என்று அறிய வேண்டுமானால் மத்திய சர்க்காருடைய நீர்ப்பாசன திட்டக்கொள்கை எந்த வகையில் அமைத்திருக்கிறது. என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. விருப்போடு, விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்—இன்றைய தினம் இந்திய துணைக் கண்டம் என்ற அரசியல் அமைப்பில் இருக்கிற காரணத்தால் மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்த திட்டங்களை எப்படி எப்படி அமுலாக்குகிறார்களோ அதைப் பொறுத்து நம்முடைய திட்டங்களுக்கு மாற்று உருவங்களை கொடுக்கவேண்டியோ குறைக்க வேண்டியோ அல்லது அதிகரிக்க வேண்டியோ

ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமை இருக்கிறது இதில் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில மத்திய சர்க்கார் போட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அத்தனையும் மலைபோன்ற அணைக்கட்டுகளுக்குத்தான் பெருவாரியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டதே தவிர சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் கவலைப்படவில்லை, அவர்கள் கவலைப்படாதது மிகுந்த தவறுடையது மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தவர்களே இன்றைய தினம் உணர்ந்து முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து விட்டோம். ஆனால் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்களே கொஞ்சம் கழிவிரக்கத்துடன் பேசியிருக்கிறார்கள். தாமோதர் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டாலும, பக்ரா நங்கல கட்டப்பட்டாலும அங்கே கிடைக்கிற தண்ணீரை அந்த பகுதி மக்கள் சரியானபடி பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று மத்திய அரசு இன்றைய தினம் மனம் நொந்து பேசியிருக்கிறது. இப்படி பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் மிக தாராளமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள், நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை வாரி இறைத்தான பிறகு பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கே பெரிய ஆறுகள் இல்லை, ஆகவே அணைகள் கட்டுவதற்கில்லை என்று பேசுகிற அமைச்சர்கள் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வடக்கே செலவழிக்கப்பட்ட நேரத்தில நம்முடைய சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக என்று ஏன் பெரிய தொகை கேட்டு வாங்கவில்லை இனியாவது கேட்டு வாங்குவதற்கு அந்தத துணிவு அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்றால அவர்கள அறிக்கையில் "அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது" என்று சொல்லுகிறார்கள. இவர்கள் அனுமதி எதிர்பார்ப்பதைத்தான் "வடக்கு-தெற்கு" என்று நாங்கள சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறோம். அனுமதி நீங்கள் எதிர்பார்க்க வேண்டியது நாட்டு மக்களுடைய கண்களிலிருந்து அனுமதி, எதிர்பார்க்க வேண்டியது வரண்டு கிடக்கிற வயல்களிலிருந்து—அனுமதி. நீங்கள எதிர்பார்க்கவேண்டியது தேய்ந்து போகிற நம்முடைய விவசாயத்தைப் பார்த்தே தவிர பணப்பெட்டியை கையிலே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற வேறு ஒரு இடத்திலிருந்து அனுமதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக பயன் இல்லை

சரியல்ல. திருநெல்வேலிச் சீமையைச் சேர்ந்தவர்கள்—தேச விடுதலை வரலாற்றை எடுத்துச்சொல்லி இப்படிப்பட்ட சீமையை நீங்கள் பட்டினி போடுகிறீர்களே என்று கேட்டால் அவர்கள் குரல், உண்மையிலேயே அந்த சீமையிலே இருக்கிற மக்கள் எந்த அளவுக்கு குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடும் அளவுக்கு இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால் நம்முடைய விவசாயத்திலே கிடைக்கும் விளைபொருள்களின் வளர்ச்சி 100-க்கு 42 பங்கு அதிகமாக வேண்டும் என்று பிளானிங் கமிஷன் திட்டவட்டமாக தெரிவித்திருக்கிறது. 100 கலம் விளைந்து கொண்டிருந்த இடத்தில் ஐந்து வருடத்தில் 142 கலமாக விளைய ஆரம்பித்தால் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வெளி நாட்டுக் கடன்களைக் கூட நம்மால் நீக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று பிளானிங் கமிஷன் திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கிறது. இராஜ்ய சர்க்கார் தலைவர்கள் 100-க்கு 42 பங்கு என்று முடியாவிட்டாலும் 100-க்கு 28 என்ற அளவுக்கு அதிக வளர்ச்சி செய்து காட்டுகிறோம் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். பெரிய ஆறுகள் இல்லை—பாக்ரா நங்கல் கட்டுவதற்கு, சிறிய ஆறுகள் இருக்கின்றன— ஆனால் அவைகளில் தண்ணீர் அதிகம் இல்லை, தண்ணீர் அதிகம் இருந்தாலும், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கட்டுவதற்கு பணம் இல்லை—என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால்—நூற்றுக்கு 28 பங்கு என்ற வளர்ச்சியை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்? நூற்றுக்கு 28 பங்கு என்ற அளவுக்கு உணவுப் பொருள்களை நாம் அதிகப்படுத்திக் காட்டாவிட்டாலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து வாங்கிய கடன் தொகைகளைத் திருப்பித் தருகிற காலம் வரும்போது எதிலிருந்து திருப்பித் தரப்போகிறோம்? இப்படி வாங்கிய கடன் தொகைகளை மத்திய சர்க்கார்தான் அதிகப் பொறுப்போடு கவனிக்க வேண்டுமென்றாலும், மாநில சர்க்கார் இந்தப்பொறுப்பிலிருந்து அடியோடு நழுவிட முடியாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் தொகுதியிலே இருக்கும் சிறு சிறு ஆறுகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே சிறிய ஆறல்ல—பெரிய ஆறு இருக்கிறது. அந்தப் பெரிய

ஆற்றில் நீர் இல்லாது இருப்பதற்குக் காரணம் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும், சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் இடையே ஒரு உடன்பாடு ஏற்படாதது தான் என்று சென்ற ஆண்டிலே, நான் சுட்டிக்காட்டினேன். சென்ற ஆண்டிலே இப்படிப் பட்ட விவரங்களைப் பற்றி பேசிய நேரத்தல் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் "இங்கு வந்து அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைகளைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை, நானே சென்று அந்தந்த இடத்தில் கவனிக்கிறேன்" என்று சொல்லி "பாகல்மேடு பாதை" என்ற ஒரு புதிய முறையை வகுத்தார்கள். அந்தப் புதிய முறை என்ன ஆயிற்று? என்று இந்த நாட்டை ஆளுகிற அமைச்சர்கள் நாட்டு மக்களுக்குத தெரிவிக்க கடமைப பட்டிருக்கிறார்கள், இந்த "பாகல்மேடு பாதையை" அவர்கள் மறுபடியும் பின்பற்றப் போகிறார்களா?—அல்லது ஒரு தடவை பின்பற்றி அது சரியல்ல என்று அதிகாரிகளிடம யோசனை வந்த காரணத்தினால் கைவிடப்பட்டு விட்டதா? —அல்லது "பாகல்மேடு பாதை" என்பது தேர்தல் முடிந்த ஒரு நாளிலும், மறு தேர்தல் வருகிற மறு நாளிலும நாங்கள் நடத்திக் காட்டுகிற வேடிக்கை என்று கருதுகிறீர்களா?— என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். "பாகல்மேடு முறை" அனுசரிக்கப்பட்டிருந்தால் இங்கே வந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கீரியாறு திட்டத்தைப்பற்றியும, மஞ்சளாறு திட்டத்தைப பற்றியும், அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிற ஆற்றைப்பற்றியும்......

திரு. என். மகாலிங்கம் ஆன். எ. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸர், இந்த "பாகல்மேடு" திட்டத்திற்கும், தற்போது விவாதததில இருக்கும் இரிகேஷன் விஷயத்திற்கும் என்ன சமபந்தம சம்பந்தம அறிய விரும்புகிறேன்.

சட்ட மன்றத் தலைவர் : கொஞ்சம் பொறுங்கள், அவர்களே சொல்லுவார்களா.

திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : "பாகல்மேடு" திட்டத்திற்கும கனம மகாலிங்கம அவர்களுக்கும சம்பந்த மில்லை என்று நான் உணருகிறேன். ஆனால் "பாகல்மேடு" திட்டத்திற்கும முதல் அமைச்சருக்கும சம்பந்தம இருக்கிறது. "பாகல்மேடு" என்பது வேடிக்கையான ஒரு தேசீய

திருவிழா என்று கருதியிருந்தால அதைப்பற்றி நான் கேள்வி கேட்டிருக்கமாட்டேன். ''பாசல்மேடு'' திட்டத்திற்குப் பிறகு நான் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் குறைபாடுகளை நமது முதல அமைச்சருக்குக் தெரியப்படுத்த, அவரை மண்டலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஒரு மாநாடு நடத்தினேன். அந்த மாநாட்டைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே நான் குறிப்பிட்ட நேரததில முதல் அமைச்சர் அவர்கள்-எழுந்திருந்தல-மற்ற அங்கத்தினர்கள் பேசுவது போலல்ல—வழக்காமாக உட்கார்ந்துகொண்டே சொல்லுகிற கருத்துக்களைப போல—''என்னை அழைத்துச்சென்று ஏமாற்றிப் பார்த்தீர்கள்'' என்று சொன்னார். இந்தக்கருத்து ஒரு அமைசசருக்கு இருக்குமானால்—பாகலமேடு பாதையிலேயும போகமாட்டோம்-தண்டலம் மார்க்கம் தப்பு அர்த்தம கொடுக்கிறது—என்றால் இநதக் குறைகளை இங்கே எடுத்துப் பேசுவதைத் தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது. அப்படிப் பேசுவதில்தான் பலன் இருக்கிறதா? என்றால—கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் ''பேசிப பேசிப பார்க்கிறோம, ஆனால பலன்தான் இல்லை'' என்று சொன்னார்கள்—அப்படி சுபபையா முதலியாரே பேசிப்பேசி பலன் இல்லையென்றால் 10 ஆண்டு காலமாகச் சொல்லியும் பலன் இல்லை என்றால்—நாங்கள் உங்களிடத்திலே பேசுவதை விட்டு, மக்களிடததிலே பேசுவதைத் தவிர வேறுமார்க்கத்திற்கு எங்கே விடுகிறீர்கள்? இதைத் தான் ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட பிரியப்படுகிறேன். பெரிய தொகை ஒதுக்குவதற்கு மத்தியசர்க்காரிடம் பணம் கேட்க உங்களுக்குத் துணிவு இல்லை—அந்தத் துணிவு இல்லையே என்று சொன்னால் ''நாங்கள் மடக்கேயே கட்டி ஆளவேண்டுமென்றாலும் முடியும'' என்று பல பேர் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் இராஜாஸா முத்தையா செட்டியார் சொன்னதைப் போல, டில்லிக்குப் போகிறபோது கொஞ்சம அதட்டிப் பணத்தை கேட்டு வாங்கவேண்டும. ஆனால, அதட்டுகிற நேரத்தில அதட்டுகிறவருடைய தன்மையையும் அதட்டப்படுகிறவருடைய தன்மையையும் பொறுத்துத்தான் பலன் இருக்கும், அதனாலதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகததைச் சார்ந்த நாங்கள் நம மாநில சர்க்கார் இன்றையதினம் அனுமதிகேட்கிற நிலைமையில இருபபதைச் சுட்டிக்காட்டி பல தடவை பேசியிருககிறோம. பாலாறு திட்டத்தை வலியுறுத்திய நேரததில் நமது நிதி அமைச்சர் சென்ற ஆண்டு சொன்னார்கள—மைசூர் இராஜ்யத்தோடு பேசி ஒன்றும் பலன் ஏற்பட

வில்லை என்று. இப்போது மண்டலக்குழு நிறுவியிருக்கிறார்கள்—அதாவது ஸோனல் கவுன்ஸில், அந்த மண்டலக்கமிட்டி பாலாறு பிரச்சினையைப் பற்றி அவர்கள் நிச்சயம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் பாலாற்றை விட்டால் வேறு வழி முறை இல்லை ஆற்று நீர் பாசனத்திற்கு. ஒன்று நீங்கள் பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வாருங்கள், அல்லது அதிலே இருக்கிற மணலை எல்லாம் எடுத்து, பெரிய பெரிய லாரிகளிலே ஏற்றி, சப்பல்கள் மூலமாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுங்கள். அல்லது சாதாரண கரம்பு நிலமாகவாவது ஆக்கித் தாருங்கள். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் வளைந்து வளைந்து ஓடுகிற பாலாறு பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கிறது. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் மேலேயில்லையே தவிர, நல்ல நீர்ப்பாசன நிபுணர்கள் அதிலே அடியூற்று நீர் (Subsoil water) ஏராளமாக இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அந்த நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு இதுவரையில என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மைசூர் இராஜ்யத்தோடு கலந்து பேசுவதற்கு "ஸோனல் கவுன்சிலை" பயன்படுத்துங்கள். ஸோனல் கவுன்சிலில் இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இல்லை என்று கருதினால், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள்—எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக்—கொண்ட அதிகாரம் படைத்த ஒரு நல்லெண்ணத் தூதுக்கோஷ்டி (Good will Mission) ஐ மைசூர் சர்க்காரிடத்தில் சென்று பேசுவதற்கு நிறுவுங்கள் எப்பாடு பட்டாவது பாலாற்றில தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த இரண்டு மாவட்ட மக்களும்—இன்றல்ல, நேற்றல்ல—எனக்கு வோட்டு அளித்த பிறகு அல்ல, அதற்கு நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னாலிருந்தே, மனதில் இதைத்தான் ஆவலோடு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாலாற்றிலே தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகை சொன்னால், அதைக் காதில் வாங்க மறுக்கிறீர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல், காஞ்சீபுரம் தொகுதிக்கு வரும்போது எல்லாம், காங்கிரஸ் அமைச்சர்களும் சரி அவர்களால் தூண்டிவிடப்படுகிற பிரசாரகர்களும் சரி, "அண்ணாதுரை பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து விட்டாரா?" என்று பேசுகிறார்கள். அதனால் எனக்கு

ஒன்றும் குறைவு ஏற்பட்டுவிடவில்லை. பகீரதன் கங்கையைக் கொண்டுவந்தான் என்று சொல்லுகிற பரம்பரையைச் சேர்ந்த நீங்கள் மைசூர் இராஜ்யத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரமுடியவில்லை என்ருல், அது இந்த அமைச்சரவைக்குத்தான் இழுக்கே தவிர, அங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு அல்ல என்பதை நான வலியுறுத்திச் சொல்லுவேன். செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி நீண்ட நாளைக்கு முன்னதாகவே நம்முடைய மராமத்து இலாகா அமைச்சருக்குத் தெரியும். இதற்கு அதிகமான பணம் தேவையில்லை. இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்கள் என்னென்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிருர்களோ, அத்தனை தகுதிகளும் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. செலவு குறைவு. பலன் அதிகம். அதிகமான சிக்கல்கள் இல்லை. கட்சி மாறுபாடு இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், பிறகட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட்டாகச் சேர்ந்து செய்யாறு நீர்த்தேக்கத்திட்டத்தைப் பற்றி அமைச்சர் இடத்தில எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் கூட அங்கே சென்று பார்த்து நிலைமையை ஆராய்ந்து வந்திருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய அறிக்கையில் செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி ஏதாவது குறிப்பு இருக்குமா என்று துருவித்துருவிப் பார்த்தேன். ஆனுல் குறிப்பு எதுவும் இல்லை, இப்படி, இருக்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்ருமல், புதிய முறைகளைக் கண்டுபிடிக்காமல், "இங்கே ஆறுகள் அதிகம் இல்லை, ஆகவே நீர்ப்பாசனத்திற்கு வசதியில்லை" என்று சொன்ஞல், நாட்டிலே இருக்கிற விவசாயத்தை நீங்கள் எப்படி வளர்க்கப் போகிறீர்கள்? அதற்கு நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் ஒரு வழி சொன்னுர்கள், இப்பொழுது விவசாயி அதிகமான அளவுக்குத் தண்ணீரைப் பாழ்படுத்தி விடுகிருன் என்று. இந்த அளவுக்குத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தாமலே விவசாயத்தை வளரச் செய்ய முடியுமென்று சொல்வது நிபுணர்களுடைய கருத்தாக இருக்குமேயானுல் அதை நாட்டிற்கு எடுத்துச்சொல்லுங்கள். அதிகத் தண்ணீர் தேவையில்லை, இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் தண்ணீரை மிகக் குறைச்சலாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு இந்த விளைச்சலைப் பெற முடியுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவாரானுல், அந்தக் கருத்துக்கு நிபுணர்களின் ஒப்பம் இருக்கிறது என்ருல, விவசாயத்துறை நிபுணர்களைக் கொண்டு அந்தக்

கருத்தை நாட்டிலே பரப்புங்கள். பரப்பி, இந்த அதிகமான தண்ணீரைச் செலவழிக்காமலே, விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழி முறையை நீங்கள் செய்து கொடுங்கள். தண்ணீரும் தரமாட்டீர்கள். உணவைப் பெருக்கச் சொல்லுவீர்கள், விலைவாசியைக் குறைக்க மாட்டீர்கள் எதிர்த்தரப்பிலுள்ளவர்கள் வாழ்த்துத்தான் பாடவேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டு இருப்பீர்களேயானால், இன்றைய தினம் எதிர் தரப்பிலிருந்து மட்டுமல்ல, உங்கள் சொந்த கட்சியிலிருந்தே சொல்லப்படுவதையெல்லாம் வாழ்த்து என்று கருதுவீர்களேயானால், அதை உபசாரத்திற்காக வாழ்த்து என்று கொள்ளலாமே தவிர, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தின்படி வாழ்த்து என்று கொள்ளலாமே தவிர, உண்மையில அதைவிட வன்மையான கண்டனம் இருந்திருக்க முடியாது.

சர்க்கார் தயாரிக்கும் திட்டங்களை கண்டித்துவிட்டு, கடைசியில் திட்டங்களுக்கு ஆதரவு தருகின்றவர்களைப் பற்றி சென்ற கிழமை பண்டித நேரு என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை இந்த அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திட்டத்தில உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, கடைசியில் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்வதை, "That is illogical support, and I do not want it" என்று பண்டித நேரு அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆதரவு அத்தனையும் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டினால் கிடைக்கிற ஆதரவே தவிர வேறு வகையில ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். போடப்பட்டுள்ள பல திட்டங்களில், ஒரு திட்டத்தைப் போட்டால் மற்ற இடங்கள் பாதிக்கப்படுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து திட்டம் போடப்படுவது இல்லை. சாத்தனூர் திட்டத்தினால் வளவனூர் காய்கிறது என்று அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர் சொன்னால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் அடியோடு மறுப்பதற்கு இல்லை. சாத்தனூர் திட்டத்தில் அதிகமான அளவு தண்ணீர் தேங்கவில்லை, மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லலாம் ஆனால் இந்தச் சாத்தனூர் திட்டம் நீண்ட நாளாக சர்க்கார் அலுவலகத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த

தந்துச்சாரணம் சாத்தனூர் அணைக்கட்டினால் வெள்ளனூர் பகுதியில் பஞ்சம் வரக்கூடும் என்று அப்போதே கருதியிருந்ததால்தான், ஒரு இடத்தில் திட்டம் போட்டால் மற்ற இடங்களில் காய்ந்துபோகிறது. என்பதை யோசிக்காமலே திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குத் திட்டம் போடத் தெரியவில்லை. போட வேண்டிய திட்டங்களை போடுவதற்கு ஏற்ற பணம் இல்லை. ஆனால் அறிக்கையில் "Out engineers are in great demand elsewhere" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மைதான் நம் மின் பொறியாளர்கள் (எஞ்சினியர்ஸ்) நாட்டில் பல இடங்களில் தேவைப்படுகிறார்கள். இங்கு அவர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை, அவர்கள் திறமைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு இங்கு அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் போடப்படவில்லை. ஆகவே அவர்கள் வேறு இடங்களில் தேவைப்படுகிறார்கள். அங்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். நம்முடைய எஞ்சினியர்கள் அங்கு செல்வது நமக்குச் சிறப்பு என்றாலும், நம்முடைய அமைச்சரவை அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் அளவுக்கு நல்ல திட்டங்களை போடவில்லை என்பதை அனுசரிக்கிறது: ஆகையினால் குறை இல்லாத முறையில் எல்லா கட்சிகளையும் கலந்து, அத்தகைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

* * *

10—9—58] **[புதன்கிழமை**

உணவு நிலைமையைப்பற்றி எழுந்த விவாதத்தில்..]

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, உணவு நிலைமையில்
இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியை நாம
பகல் எல்லாம ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதத்
12-00 தில், அமைசசர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு,
மன்றத்திலே ஒபபுவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்

சபையில் நான் அதிகமான அளவுக்குத் திருப்தி அடைவதற்கில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதைப் போலவே, கனம் அங்கத்தினர் பலரும் இதற்கு முன்னாலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பற்றாக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலத்தினுடைய உணவு நிலைமையை, ஓரளவுக்கு அதிகப்படியான விளைவு இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் மூலமாக கொஞ்சம் திருப்தியடையத்தக்க வகையில் மாற்றியமைத்திருக்கின்றவர்களை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

பற்றாக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலத்தினுடைய உணவு நிலைமை மேலே இருக்கும் மேற்கு வங்காளத்தைப் போலவோ, பீகாரைப் போலவோ, உத்தர பிரதேசத்தைப் போலவோ மோசமான நிலைமைக்குச் சென்றுவிடவில்லை. அங்கு மக்கள் உணவுக்காகத் திண்டாடி, சட்ட மன்றத்திலேயும் சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியிலேயும் அதனுடைய எதிரொலிகளும் கலவரங்களும் அதிகமான அளவுக்குப் பரவியிருக்கிறது என்பதை நாம் இன்றைய தினம் பார்க்கின்றோம். அந்த வகையிலே எல்லாம் இல்லாமல், பற்றாக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலம், ஓரளவுக்குத் தன்னுடைய நிலைமையைச் சரி செய்து கொள்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருப்பதற்காக நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால், யாரைப் பாராட்டவேண்டும் என்பதிலேதான் எனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த மாநில அமைச்சரவையையோ சர்க்காரையோ பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்று சர்க்கார் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய இடுக்கண்கள், இடையூறுகள், இன்னல்கள் திணிக்கப்பட்டாலும், அவைகளையெல்லாம் சமாளித்துக்கொண்டு, இந்த அளவுக்காகிலும் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்து காட்டியிருக்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்கள்தாம் உண்மையான பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு உரிமைகள் சரிவர வழங்கப்படவில்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய

உழவுத் தொழிலுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் நல்ல வகையில் கிடைக்கவில்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும்—ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஒவ்வொருவரும்-ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களைக் கட்டிக் காக்கும் உரிமையும் பொறுப்பும் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்று பல கட்சிகளிலே உள்ளவர்கள் வலியுறுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தொல்லைகளுக்கிடையே நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நம்மை அவல நிலைக்கு ஆளாக்காமல் பார்த்துக் கொண்டதற்காக இந்த மன்றத்திலேயுள்ள எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் இந்த மன்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் உழவர் பெருமக்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உணவு நிலைமை எந்த அளவு இருக்கிறதென்பதை ஆளும் கட்சியினர் அல்லது அமைச்சரவை எடுத்துக்காட்டும் நேரத்தில் என்ன செய்துவிட்டோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதைவிட, என்ன செய்திருக்கலாம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி அதிலே எந்த அளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டவேண்டியது ஒரு நல்ல க்ஷேமநல சர்க்காருடைய கொள்கையாகும். நாட்டு மக்களைப் பட்டினி போடாமல் பார்த்துக்கொண்டோம் என்று எடுத்துச் சொல்வதாலேயே ஒரு நல்ல க்ஷேமநல சர்க்காருக்கு கீர்த்தி ஏற்பட்டுவிடாது. உலகத்திலேயே பயங்கரமான யுத்தம் நேரிட்ட காலத்தில் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த அந்நியர் இந்த நாட்டில் பட்டினி ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப்பொருள்களை வரவழைத்து மக்களை ஓரளவு அமைதியாக வைத்திருந்தார்கள். அமைதியாக வைத்திருந்தார்கள் என்று நான் சொல்வதை அடிமைகளாக வைத்திருந்தார்கள் என்று வேண்டுமானால் சில அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய அகராதியிலுள்ள பதத்தைப் பயன்படுத்தலாம். அந்த யுத்த காலத்தில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைவிட சாதாரண காலத்திலே நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய முயற்சிகளை தீவிரமான விதத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருப்போமானால், நம்முடைய மாநிலத்திலே பற்றாக்குறை நிலைமையை மாற்றிவிட்டோம் என்பது மட்டுமல்ல நம்முடைய மாநிலத்திலே தங்குதடை இல்லாமல், மக்கள் அத்தனை பேரும் மூன்று வேளை வயிறார உண்டு, மீதம் இருக்கும் உணவு தானியங்களை வெளி மாநிலங்களுக்கும் வள்ளல் தன்மையோடு வழங்கி,

அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநிலம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கமுடி யும். அந்த நல்ல எண்ணம், அபூர்வமான எண்ணம், என் னுடைய மனதிலே தோன்றுவதற்குக் காரணம், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே இதற்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத் தினர் ஒருவர், மற்ற மற்ற கட்சிகள் நாடு பிரியவேண்டும் மக்கள் பிரியவேண்டும் என்று பார்க்கிறார்களே தவிர, ஜப் பான் நாட்டிலே உள்ளதைப்போல் உள்ளங்கை அளவு கொண்ட நிலத்தைக்கூட பாழ்படுத்தாமல், தண்ணீரின் மேல் ஒரு மூங்கில் பாலம் அமைத்து, அதன் பேரில் மண்ணைத் தூவி, நல்லவிதமாக பயிர் செய்கிறார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், பிற பிற நாடுகளில் எப்படி எப்படியெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று.

கடல், நாட்டையே அழித்துக்கொண்டு போய்விடும் நிலை யில் இருக்கும் நாடுகள் உலகத்திலே இருக்கின்றன. பூகம் பம் மிகுந்திருக்கக் கூடிய நாடுகளும் உலகத்தில் இருக்கின் றன. எரிமலைகள் நிறைந்த நாடுகளும் உலகத்தில் இருக் கின்றன. மழையை ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு திங்கள் கூட காணாத நாடுகளும் உலகத்தில் இருக்கின்றன. அந்த நாட் டிலே உள்ளவர்கள் செய்யத்தக்க அளவுக்குத் தீவிரமாக திட் டங்களை இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்றால், இயற்கை அந்த அளவு நம்மை இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கவில்லை. நம்முடைய நில வளத்தில், நீர் வளத்தில் வேறு பலநாடுகளில் உள்ளதை விட நம் நாடு குறைந்தது அல்ல. பூசாரமும் மற்ற நாடுகளில் உள்ளதைப்போல் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கவில்லை. ஆனால், மனவளம்தான் இல்லை. நமக்கு மன வளம் இல்லை என்பதை விட ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மக்களுடைய மன தை ஆராய்ந்து பார்க்கத்தக்க அளவுக்கு மன வளம் இல்லாத தால்தான். இந்த அளவுக்கு நிலைமை சீர்குலைந்திருக்கிறதே தவிர, தீவிரமான திட்டங்களிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்திருப்போமானால்—என்னுடைய பிற அங்கத்தினர்கள் அகில இந்திய கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னதுபோல—அகில இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, பல வெளிநாடுகளுக்கும் நாம ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க அளவு நமமுடைய நாட்டில உணவு

உற்பத்தி செய்யத்தக்க அளவு நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திக் காட்டியிருக்கலாம்.

அந்த வகையில் சொல்லவேண்டுமென்றால் இந்த உணவு உற்பத்திப் பிரச்னை தனிப்பட்ட பிரசனையல்ல என்பதையும் அத்துடன் இணைந்திருக்கிற வேறு பல பிரச்னைகளையும் மற்றவர்கள் எண்ணிப் பார்க்தாகவேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பல காரியங்களில் சர்க்கார் தவறி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அப்படிச் சுட்டிக் காட்டுகிற நேரத்தில் நீர்ப்பாசனத்தை சரியான முறையில் விருத்தி செய்து எந்த அளவில் அதை சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமோ அந்த அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் மறுபடியும்—அது என்னுடைய வழக்கமான பல்லவி என்று கருதினாலும்கூட வடக்குத் தெற்கு என்கிற பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருப்பதில் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். அது துவேஷ மனப்பான்மையில் விளைந்த சொற்களாகவும் ஆகாது. ஒரு பேலாவில் இருக்கிற சந்தனத்தை முதலில் ஒருவன் அள்ளி எடுத்து அப்பிக்கொண்டு விட்டான் என்றால் பாக்கியுள்ள சந்தனத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் மற்றவர்களையெல்லாம் உபசாரம் செய்யமுடியும். அப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி வருமானத்தை வடக்கேயுள்ள பெரிய பல அணைக்கட்டுகளுக்காக செலவழிப்பதால் தமிழகத்தில், தென்னாட்டில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகமிகக் குறைவாயுள்ளது. பஞ்ச நிலைமைக்குச் சமானமாக இருந்திருக்கிறது.

ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதெல்லாம் இந்த ராஜ்யத்தில் மழைத் தண்ணீர் கொஞ்சம்கூட வீணாக்கப்படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னாலும், கனம் அங்கத்தினர்கள்-எல்லாக் கட்சிகளை சார்ந்தவர்கள்-தங்கள் தங்கள் மாவட்டத்திலும், தொகுதிகளிலும் வீணாகப் போகிற

மழைத் தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொள்ள கட்டப்பட வேண்டிய சிறுசிறு நீர்த்தேக்கங்கள் பற்றியும், அணைக் கட்டுகளைப் பற்றியும், சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படாத தரிசு நிலங்கள் பற்றியும், தரப்படும் உரம் உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படாமல் போவது பற்றியும, மிக உச்ச நிலையில் இருக்கக்கூடிய நில விகிதாசாரத்தைச் சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்காதது பற்றியும. அளிக்கப்பட வேண்டிய உரிமைகள் அளிக்கப்படாதது பற்றியும் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்று ஆட்சியாளருக்கு நல்லதொரு அரசியல் சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கட்சிக்குள் எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லை. வெளியிலுள்ளவர்களும் அவர்களுக்கு அதிக சாதகமான வேலைகளைச் செய்து கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இவ்வளவு அமைதியான சூழ்நிலைகள் ஆளும் கட்சியினருக்குத் தரப்பட்டிருந்தும் கூட இந்த நாட்டின் விவசாயத்தைக் கூட சரியான முறையில் விருத்தி செய்ய முடியவில்லையே என்று நாங்கள் சுட்டிக்காட்டா விட்டாலும அவர்களுக்கே அடிக்கடி ஐயப்பாடு வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

முதலில் உணவுப் பிரச்னை என்று எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில் அதை மூன்று வகையாக அவர்கள் மனதில் பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒன்று ப்ரொடெக்ஷன்— உற்பத்தி. மற்றொன்று டிஸ்ட்ரிபூஷன்—எந்த எந்தபபகுதிக்கு எவ்வளவு அனுப்பி வைககப்படுகிறது என்கின்ற வினியோகம். மூன்றாவது—கன்ஸம்ஷன்—எப்படி உபயோகப்படுததிக் கொளகிறோம் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இந்த மூன்று விஷயங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிற காரணத்தால்தான் —சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் பேசும்போது சிலபல நேரங்களில் வழி தவறிப்பேச நேரிட்டு விடுகிறது, நீங்கள் சட்டமன்ற ஒழுங்கு முறையை நிலைநாட்ட எங்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றீர்கள். அதற்காக எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் உணவுப் பிரச்னையை நாம் வெறும் உற்பத்திப் பிரச்னையாக மட்டும் கருதாமல விநியோகப்படுத்துகின்ற

பிரச்னையாக படடும் கருதாமல், வாங்கி உபயோகித்துக் கொள்கிற மக்களுடைய வாச்கும சக்திப் பிரச்னையாகவும கவனித்தால்தான் நம்முடைய நிலைமை நமக்கு நன்றாகப் புரியும, இந்த மூன்று விஷயங்களிலுமே அமைச்சர் அவை இன்றையதினம் சரியான முறையில் காரியங்கள் ஆற்ற வில்லை என்பதை எடுத்துக்கூற நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. நமமுடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னதா தந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திற்கும் இபபோது தந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திற்கும்கூட சில முரண்பாடுகள் இருப்பதை நான் கூறுமபடியாகத்தான் நேரிடுகிறது. "Production of foodgrains for Madras during the year 1956-57" என இருக்கிற சர்க்கார் தந்திருக்கிற புள்ளி விவரக்கணக்கில் அவர்கள் தந்திருபபது 42, 94 என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது தந்திருக்கிற அறிக்கையில் அது 25 எனபதற்கு 60 என்று கொடுககப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முரண்பாட்டுககுக் காரணம் அச்சுப் பிழையோ அலலது வேறு என்ன காரணமோ தெரியவிலலை. இபபடிப பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் மூலமாக நாம் திருப்தி அடைவதைவிட—நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பாக சொல்வேன்—நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று வேளை சோறு மக்கள் எல்லோருககும் கிடைககும்படிச் செய்யவேண்டும. ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி விற்கப்பட வேண்டும. வ்வசாயிகளுககுத் தேவையான உபகரணங்கள் அவர்கட்கு அடங்கக் கூடிய விலையில தரப்படவேண்டும் எந்த இடத்தில் நிலம் இருக்கிறதோ அநத இடததிற்கு உரம் தரப் படவேண்டும். இபபொழுது உரம லாப வேட்டைக்காரர்களின் உளளக்குளிர சசிலுகாகத் தரப்படுகிறதே தவிர நிலத்திற்குத் தரபபடவலலை. பல அங்கததினாகள் இன்றைய தினம் உள்ள மார்க்கட்டிலதான் விற்கபபடுகிறதென் பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்களா. அதற்கு மாற்று யோசனை என்ன என்று சர்க்கார் எங்களைத் திருப்பிக் கேட்கலாம். கார்டு கவர் விற்கப்படுவதைப் போன்று, கொயனா மருந்து விற்கபபடுவது போன்று தபால் இலாகா மூலம் அமோனிய மசல்பேட் போன்ற உரங்கள எந்தஎநத விவசாயி கேட்கிறானே அவனுககுத்தான் நேரடியாக கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொளளலாம் இந்த யோசனை சரி பிள்ளைத்தனமானது என்று தோன்றினால் – அவர்களுக்கு

இருக்கக்கூடிய நிறைந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு வேறு ஏதாவது நல்ல முறைகளை அவர்கள் கையாளலாம். ஆனல் இன்று இருக்கிற முறை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உதவியை அவ்வப்போது அளிக்கக் கூடியதாய் இல்லை. அவர்களது நல்வாழ்வுககுப் பயன் அளிப்பதாய், நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு அடிகோலியிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

விவாசயத்திற்கு அதிகமாக பயன்படுகிற இயந்திரங் களுக்கு உபயோகிக்கும் டீசல் எண்ணெய்க்கு வரிபோடுகிற நேரத்தில் இந்த வரிப் பிரேரணை விவசாயத்தை மிகவும் பாதிக்கக் கூடியது என்கிற விஷயத்தைப்பற்றி பல கட்சி களைச் சார்நதவர்களும குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்நதவர்களே கட்சிக் கட்டுப் பாட்டுக்கு உட்பட்டு இநதப் பிரேரணையை ஆதரித் தார்களே தவிர பேசும்போதெல்லாம இந்த வரி குறைக்கப் படவேண்டும, நீக்கபபடவேண்டும், போக்கப்பட வேண்டும் என்று பலமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள கூறியது எலலாம கனம் அமைச்சர் அவர்கள காதில ஏருமல போனது போலவேதான், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரா சொன்னது எல்லாம்கூட கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒரு காதின் வழியாக ஏறி மறு காதின் வழியாக வெளியே போய்விட்டது. டீசல் எண்ணெயக்குப் போடப்படும வரி விவசாய உற்பததிச் செலவை அதிக மாக்கும என்று விவசாயிகள் பயநதது இன்றைக்குச் சரியாகப் போயவிட்டது. அதனல உணவுப பொருள் களின்விலையும அதிகமாக அநத அளவுககு உயர்ந்து விட்டதே என்று மக்கள வருத்தப்பட்டுககொண்டிருக கிறார்கள். அவைகளை எலலாவற்றையும விட விவசாயி களுக்கு இருககிற உரிமைகள் எந்த அளவுககுப பாது காக்கப்படும என்பதனைப் பற்றிய நிரந்தர தன்மை அவாகள் உள்ளததில ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்படா திருக்கக காரணம் நம நாட்டை ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றுககொண்டிருக்கிற அமைச்சா அவை—அமைச்சர் அவை அமைத்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள்—ஓரிடத்தில "உழுபவனுக்கே நிலம சொந்தமாக்கப்படும்" என்கிற உறுதியைத் தரும்படியாகப் பேசுவதும், "நிலத்

தின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் எங்களுடைய திட்டம்'' என்பதாக மற்றோரிடத்தில் பேசுவதும், ''உற்பத்தி பெருகினால்தான் விலைவாசி குறையும்'' என்று வேறு இடத்தில பேசுவதும் இப்படி மாரண்பட்ட முறையில் அங்கங்கே பேசிக்கொண்டு போவதுதான் என்று பொது மக்கள் ஐயப்படுகிறார்கள். உழுபவனுக்கே நிலம் என்று இவர்கள் சொல்லுகிறார்களே என்பதாகவும், நிலத்தின் உச்ச வரம்பைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம்'' என்று பேசி வருகிறார்களே என்றும் திட்டவட்டமாக அவர்கள் எதுவும் பேசாத கொள்கையை வகுக்காத காரணத்தினால் அதன் விளைவு எப்படி இருக்குமோ என்கிற ஐயப்பாட்டினால நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதனை தரிசாகப் போட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். விவசாய உற்பத்தியில் ஊக்கம் காட்டுவதற்குப் பதிலாக ஊக்கம் குன்றிப் போய் இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவை உணராமல் இருக்க முடியாது.

எங்கே தங்களுடைய நிலம் பிறன் கைவசப்பட்டு விடுமோ என்கிற காரணத்தினால் எனக்குத் தெரிந்த பல விடங்களில நிறைய நிலம வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அந்நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொணடுவராமல் சவுக்கு பயிரிட்டிருககிறாரகள. அதுவும் குறிபபாக உணவு மநதிரி அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும்—அவரும நானும் எங்களுடைய தொகுதி என்று உரிமையோடு சொல்லிக் கொள்கிற செங்கலபட்டு மாவட்டத்தில் தங்கள் நிலம் எநத நேரத்தில தங்கள் கரததை விட்டுப்போய்விடுமோ என்கிற எண்ணத்தினாலோ அல்லது 60, 40 என்பது அவர்கள் மனதிற்கு ஏற்காத காரணத்தினாலோ சவுக்கு மரங்களை வைக்கிறார்கள, சவுக்கு வைததாலும்கூட சிலபல தொல்லைகள உண்டாகிவிடுமோ என்று முட்செடியை வளர்த்து வெட்டி விறகாக மாற்றலாம் என்கிற எணணத்தில செயல்படடுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உழுபவர்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் சம அந்தஸ்து உண்டாகவேண்டும், சமநிலை உண்டாகவேண்டுமென்று சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிற அந்த முயற்சியில் இருந்து தபபிததுக் கொள்வதற்குப் பணம் படைத்தவர்கள், சட்டத்தின்

சந்து பொந்துகளைக் கண்டறியக்கூடியவர்கள் தீவிர முயற்சி மற்றொரு பக்கத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எந்தக்காலத்திலும் தங்கள் உரிமைகளை விட்டுவிட மனம் இல்லாத சுயநலக்காரர்களோடு சர்க்கார் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய நிலைகளில் எல்லாம்—வெட்கத்தோடு மிகவும் வேதனையுடன்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்—சர்க்கார் தோற்கடிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர சுயநல வாதிகள் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணக்காரச் சுயநலவாதிகளின் செய்கைகளை முறியடிக்கவேண்டுமென்றால் இந்தச் சர்க்காருக்கு நெஞ்சு உரம் வேண்டும். அந்த நெஞ்சு உரத்தை அவர்கள் பெறுவதற்குத்தான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள்கூட "உணவு பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையில எல்லா கட்சிகளையும சேர்ந்த நிர்வாகக் கமிட்டி ஒன்றை ஸ்டேட் லெவலில—ஏற்படுத்தி இது சம்பந்தமான எல்லா பிரசனைகளையும் நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள சொல்கிற வழிப்படிச் செலல வேண்டு"மென்று தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பொதுவாக நாட்டுக்கு நல்லதொரு யோசனையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால இதுவரையில் நம் மாநிலத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது—ஆளும கட்சி ஒரு காரணத்தைச் சொலவதும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் அதை மறுப்பதும், ஆளும கட்சியிலுள்ளவர்கள் நாங்கள எப்படிப்பட்டவர்கள் என்கிற அங்க ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதும், அதற்குத் திருபபி நாங்கள் பதில் சொல்வதும் ஆக இப்படிப்பட்ட விளையாட்டில் நாடு சென்று கொண்டிருக்கிறது.

கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதும் — எல்லா கட்சிகளுக்கும் உயிரப் பிரச்னையாக இருப்பதும் ஆகிய இந்தப் பிரசனையில நாம எல்லோரும கட்சிப் பாகுபாடுகளை மறந்து ஒருமுகமாக இதை நல்லவகையில தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதற்கேற்ற வகையில காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும என்று வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் "வடநாடு தென்னாடு என்கிறார்களே. வடநாட்டில் பெரிய ஆறுகள

இருக்கின்றன. அணைகள் கட்டுகிறார்கள். தென்னாட்டில் அணை கட்டக்கூடிய பெரிய ஆறுகள் என்ன இருக்கின்றன? ஏதாவது கட்டவேண்டுமென்றால் அண்ணாதுரை வாய்க்குத் தான் அணை கட்டலாமே தவிர வேறு எதற்குக் கட்டுவது?" என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் — இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் முதலிலே தண்ணீர் இல்லாத பகுதியில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். தண்ணீர் இருக்கிற பகுதியை கவனிக்காது இருந்தாலும் அதனை தீமை நாட்டில ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொல்வேன். கங்கையும, சிந்துவும், யமுனையும் பாயகிற இடத்தில் பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல் அங்கு இருக்கிற தண்ணீரை வைத்து ஐநது வருஷங்கள் சமாளித்துக கொளளலாம் என்று அங்கே பணத்தைக் கொட்டாமல், தெற்கே — வரண்டு இருக்கிற நம் பகுதிக்கு — பெரிய பெரிய ஆறுகள் இல்லாத பகுதிகளில் ஓடும் சிற்றாறுகளையும், ஓடைகளையும், காட்டாறுகளையும், காலவாயசளையும் கட்டுப்படுத்தித் தேககி வைக்கும் சிறுசிறு பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குச சிலபல கோடிகளை ஒதுக்கியிருந்தால நமமுடைய நிலைமை மிகவும நல்லபடியாக வளர்நதிருக்கும. ஆனால் அதைச சொன்னால் நமது அமைச்சரவையில உள்ளவர்களுக்குச் சீற்றம் உண்டாகலாம. அதிலும நானும கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து எஙகள மாவட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்கிற செங்கல்பட்டு மாவட்டததை எடுத்துக்கொண்டால், தென்னாற்காடு மாவட்டததை எடுத்துக்கொண்டால் வடாறகாடு மாவட்டததை எடுததுக் கொண்டால் சில பல பகுதிகளில வறட்சியான இடங்கள் இருககின்றன அங்கே ஏன் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பாரககக் கூடாதா? அங்கே வறடசி ஏற்படாமல இருநதிருக்கவேண்டுமானால பாலாறு திட்டம் பரிசீலனைககு எடுத்துக்கொளளபபட்டு, வெற்றிகாமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால செங்கலபட்டு மாவட்டததிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலும் வறட்சியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லாமல இருநதிருக்கும. செங்கலபட்டு ஜில்லாவையும வட ஆற்காடு ஜில்லாவையும் பொறுத்தவரையில் பாலாற்றுத திட்டம் பாழாகிக்கொண்டிருககிறது, வேகவதித் திட்டம

கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. செய்யாற்றுத் திட்டத்தைச் சீந்துவார் இல்லை. இவைகளெல்லாம் சாதாரணத் திட்டங்கள். என்னைப் போன்றவர்களும் கனம அமைச்சரைப் போன்றவர்களும் சென்னையில் குடியேறியிருக்கிறோம்; ஆகவே நாங்கள் அந்தத் திட்டங்களை நம்பியிருக்கவில்லை. சென்னை நகரகார்ப்பொரேஷன் குழாயில் தண்ணீர் வந்தால் எங்களுக்குப்போதும். ஆனால் பாலாற்றில் இருக்கும் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் பாலாற்றில் தண்ணீரை எதிர்பார்த்தே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பாலாற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீரை நம்பியே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாலாற்றில தண்ணீர் வந்தால்தான் அவர்களுடைய நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் ஆகவே, அத்தகைய பகுதிகளில் பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதில் அரசாங்கத்தார் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களில் அரசாங்கத்தார் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். ஆற்றில் தண்ணீர் ஓடாவிட்டாலும், அங்கெல்லாம் விஞ்ஞான முறைப்படி பூமியிலுள்ள தண்ணீரை வெளியில் கொண்டு வந்து பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கான யோசனைகளை பாசன இலாகாவினர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். "லிப்ட் இரிகேஷன்" முறையில் அங்கெல்லாம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் பாசன வசதிக்கு, "லிப்ட் இரிகேஷன்" தவிர வேறு வழி இல்லை. ஆகையால் மாநிலத்தில அந்த முறையில் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில பணத்தைச் செலவழிப்பதற்கு அமைச்சரவையினர் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்கான உரிமை மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா என்ற பிரச்னை சென்ற கிழமைதான் பாராளுமன்றத்தில் பலத்த விவாதத்திற்கு உட்பட்டது.

நாங்கள் தான் "வடக்குத் தெற்கு" என்று பேசுகிறோம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால், இந்த "வடக்குத் தெற்கி"லிருந்து வேறு பேராலும் தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பது கனம உள்விவகார அமைச்சரின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. குறிப்பாக கனம

அமைச்சராலேயே தப்பித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது அவருடைய அறிக்கையிலிருந்தே தெரிகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. அவருடைய அறிக்கையே தெரியப் படுத்துகிறது. ''நாம் உணவு தானியங்களை அதிகமாகத்தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். அப்படி இருந்தும், இங்கே உணவு தானியங்களின் விலைகள் ஏறியதற்குக் காரணம், வடக்கே உள்ள ராஜ்யங்களில் விலைகள் ஏறியிருப்பதுதான்'' என்று கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு கூறியதன் மூலம், கனம் அமைச்சர் ''உடலில் இருக்கும் நோயாக இருந்தாலும் அழுக்காக இருந்தாலும், வேர்க்குருவாக இருந்தாலும், சிரங்காக இருந்தாலும் அதன் பலாபலன் களிலிருந்து யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது'' என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ''நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவு, விலையை, இறங்கச் செய்யக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது'' என்பதை எடுத்துக்காட்டிய கனம் அமைச்சர் ''.........வடக்கு ராஜ்யங்களில் விலை ஏறியதால் இங்கேயும் விலை ஏறியது'' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ''அண்டை நாடுகளில்'' என்றோ, ''இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளில்'' என்றோ சொல்லாமல், ''வடக்கு ராஜ்யங்களில்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் அடுத்த தடவை இந்தப் பதத்தை ஜாக்கிரதையாக விட்டுவிடுவார் என்று நினைக்கிறேன் (சிரிப்பு) வடக்கேயுள்ள நிலைமை தெற்கே யுள்ள நிலைமையை பாதிக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அரசியல் தெளிவு ஏற்பட்டதால் கனம் அமைச்சர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார் என்று அர்த்தமில்லை. நல்ல வார்த்தைகளை கவனிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினாலும், சில சமயங் களில் அவைகளை நாம் கவனித்துவிடுவதுண்டு, அந்த விதத் தில்தான் கனம் அமைச்சர் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இப்போது பெரிய பிரச்னை யாக இருப்பது உணவுப் பிரச்னை. ''உணவு சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பு எங்களுடையது இல்லை. அது மாநில சர்க்கார் களைச் சேர்ந்தது'' என்று இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தார் கூறுகிறார்கள் உதாரணமாக உத்தரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களின் அரசாங்கத்தார்களை ''இந்தப்பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக்

கொள்ள முடியாது'' என்று கூறுகிறார்கள். இந்திய பிரதமர் திரு ஜவஹர்லால்நேரு அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு ''though there is no constitutional right, there is a moral obligation'' என்று கூறியிருக்கிறார். ''எங்களுக்கு சட்டப்படி பொறுப்பு இல்லை, ஆனால் ஆத்மார்த்த முறைப்படி எங்களுக்குப்பொறுப்பு இருக்கிறது'' என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஆத்மார்த்தப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத்தக்க சந்தர்ப்பங்கள் வந்த காலத்திலெல்லாம மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார்களை ஏமாற்றியும வஞ்சித்தும் இருக்கிறார்கள என்பதை எடுத்துக் கூறும்போது நாங்கள் வேதனைபபடுகிறோம். நாங்கள் இவ்வாறு கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்வதில் ஆளும் கட்சியினரியினருக்கு சங்கடங்கள் இருக்கலாம்.

சென்னை மாநிலத்தை ஒரு தனி உணவு மண்டலமாக அமைக்க வேண்டுமென இந்த அரசாங்கத்தார் பல கால மாகவே மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் கூறி வந்திருந்தும், மத்திய அரசாங்கத்தார் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றும் கனம் அமைச்சர் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இனிமேல். மத்தியசர்க்காரிடம மாநிலசர்க்கார் இதுவிஷயமாக தெளிவாக சொல்லிவிட வேண்டும். உணவு விஷயததில தங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று மத்தியசர்க்கார் கூறிவிட்ட பிறகு, ''எங் களுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களை நாங்களே தேடிக்கொள்ளும்போது, நீங்கள் குறுக்கிடவோ எங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்குக் குந்தகம விளைவிக்கவோ கூடாது'' என்று மததிய அரசாங்கத்தாரிடம் சொல்லத்தக்க நெஞ்சுரம் இந்த அமைச்சரவையினருக்கு ஏற்பட வேண்டும்.

அப்படி நெஞ்சுரம் ஏற்பட்டு, நாங்கள் அடிக்கடி டில்லிக்குத் தெற்கு என்று பேசுவதால் எங்கள் போல் ஏற படுகிற கோபம் அவர்கள் மனதில், ஆத்திரமாக ஆழப் பதிந்து அதை சமயம் கிடைக்கிற போதெல்லாம எங்கள் மீதில் பாய்ச்சி, நாங்கள் காணாத நேரத்தில், அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகிற நேரத்தில காட்டவேண்டிய இடத் தில் காட்டவேண்டிய முறைபபடி, காட்டவேண்டிய நெஞ் சுரத்துடன காட்டி இம்மாநிலத்திற்கு தொடாநது நல்ல

உரிமைகளைப்பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டுக்கொள்வேன். வறட்சியான பிரதேசங்களில் ஏன் செயற்கை முறையில் மழை பெய்விக்க விஞ்ஞான முறையை பயன் படுத்தியிருக்கக்கூடாது? வறண்டுபோயிருக்கிற ஆறுகளின் அடியூற்றுத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாதா? ஐக்கிய மாகாணத்தில்'' ட்யூப் வெல்ஸ்"தோண்டித் தோண்டி பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லி உத்தரப்பிரதேச சர்க்கார் லட்சக்கணக்கான ரூபாய், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பாழ்படுத்திவிட்டு இனியும் கொடுங்கள் இனியும் கொடுங்கள் என்று மத்திய சர்க்காரை அவர்கள் கேட்கும்போது, நல்ல திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள், காரியங்களை நன்கு செய்து கொண்டிருக்கும் நீங்கள், அதுபற்றி வேண்டிய புள்ளிவிவரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் வேண்டிய பண உதவி கேட்க ஏன் கூச்சப்பட வேண்டும், ஏன் தயங்க வேண்டும், ஏன் வெட்கப்படவேண்டு மென்று நான் கேட்கிறேன். இந்த மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் அதைச் சரியான முறையில் பங்கிடு செய்வதற்கும், அதை வாங்கும்நேரத்தில், கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டியபடி அதை, பதுக்கல்காரர்களின் லாப வேட்டைக் காடாக்காமல் உணவுப் பண்டங்களை வாங்கும் மக்களுக்கு அவை நியாயமான முறையில் செல்வதற்கு ஏற்ற வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவையை நான் பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொண்டு, பற்றுக்குறையாக இருந்த இம்மாநிலத்தை ஓரளவு அதிலிருந்து நீக்கி நிலையை உயர்த்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை கொடுக்க காரணம், இன்றைய தினம் இம்மாநிலத்திலுள்ள உணவு நிலையைப்பார்த்து அவர்கள் வருத்தப் படுவதுதான். அவர்களின் வருத்தத்தில் நானும்பங்கு கொள்கிறேன் அவர்கள் உணவு நிலையை சரிப்படுத்தமுடிய வில்லையே என்று வெட்கப்படுகிறார்கள். அப்படி வெட்கப் படுவதிலும ''நான் பங்கு கொளகிறேன்'' உணவு நிலை இன்னும சரியாகவில்லையே என்று வேதனைப்படுகிறார்கள், அதிலும் நான் பங்கு கொள்கிறேன் என்றுக் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

18—9—58] **[வியாழக்கிழமை**

(விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவைப் பற்றி எழுந்த விவாதத்தில்............

சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிற இந்த வரி முறை அடிப்படை பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையிலே கட்சி பேதமில்லாமல், எல்லா கட்சியினரும் ஓரளவுசகு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத்தக்க ஒரு நிலைமையிலே அது அமைந்திருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், முற்போக்கான வரி விதிக்கும் முறைகளைக் கையாளுகின்ற எந்த நாட்டிலும் அமலில் இருந்து வருவதையும், அதனாலே எந்தவிதமான குந்தகமும் யாருக்கும் ஏற்படவில்லை என்பதையும் அனுபவம் நன்றாக தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு, நிலைமை ஏற்பட்டதால நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு இந்த அளவுக்கு தைரியத்தை இவ்வளவு காலம் கடந்து கொடுத்திருக்கிறது. இந்திய துணைக்கண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வேறு பல மாநிலங்களில் விவசாய வருமான வரி ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது அந்த மாநிலங்களிலே இந்த வரி விதிப்பினாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிக்கல்களை எப்படி நீக்குவது என்ற கட்டத்திலே அவர்கள் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். என்றாலும், காலம் கடந்தபோதிலும், நல்ல நோக்கத்தோடு ஒரு முற்போக்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளும் கட்சி ஆளாக்கப்பட்டு வருவது நாட்டில முற்போக்குக் கருத்துக்கள் பரவி வருகின்றன என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டு என்ற முறையிலே நான் கவனித்துக் கூறுகின்றேன். இந்தச் சட்டத்தினாலே சமதர்மம் வளருமா என்ற பிரச்னையைப்பற்றியும், இந்த வரிவிதிப்பு முறையினால் விவசாயம வளர்ச்சி அடையுமா என்ற பிரச்னையைப் பற்றியும் பேசப் பட்டது. அப்படி பேசப்பட்டது மட்டுமல்ல, தலையிலே மேய்கின்ற பேனிலிருந்து தயாபரன் வரையில் இதற்கும் அதற்கும உள்ள சொந்தங்கள், தொடர்புகள் பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இப்படியெல்லாம பேசப்பட்ட தற்குக் காரணம இந்த மசோதா வந்தாலும, நாம எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பல கருத்துக்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்ற அதிருப்தி அங்கத்தினர்

பலருக்கும் இருப்பதுதான். இதனாலே அது நேரிடுமா அதனாலே இது நேரிடுமா என்று தொடர்பு படுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி தொடர்பு படுத்திப் பேசுவதற்கு அவசியம் இல்லாமலே, தெளிவான முறையிலே இந்த வரி விதிப்பிற்கான காரணத்தை வரியைக் கொண்டு வருபவர்கள் விளக்கி இருந்தால் மெத்த உபயோககரமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அவர்கள் வரி விதிப்பு முறை "Statement of Objects and reasone"ல் கொடுத்திருக்கும் கொள்கை விளக்கத்தில் சமதர்மம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற தங்களுடைய நோக்கத்தையோ அல்லது நிலத்திலே பிரபுத்துவம இருப்பதை தவிர்க்கவேண்டிய அவசியத்தையோ வற்புறுத்தாமல், "மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்குத் தர இருந்த வரிப்பணத்தில கொஞ்சம் குறைவுபட்டு விட்டது. நாங்கள் மேற்கொண்டு இங்கே வரி போடுவதற்கில்லை. இடையிலே எங்களுக்குக் கொஞ்சம பணம் வேண்டும். இந்தப் பணத்தை எந்த இடத்தில் சேகரிப்பது என்று பார்த்தோம். இந்த இடம் சரியானது என்று தோன்றியது" என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இந்த மசோதா மிக முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல என்பதும், சர்க்காரும், ஆளும கட்சியும கொஞ்சம் பணம தேவைப்படுகிறது என்றபொழுதில, வரிபபணம தேவைப்படுகிறது என்ற பொழுதில, இதை அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதும தெளிவாகிறது. அதனாலதான் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் எம். கலியாணசுந்தரம அவர்கள் இதை ஒரு முற்போக்கான அம்சம என்று யாரும கருதுவதற்கில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற மிக முக்கியமான மகிழ்ச்சி, எந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டவர்களும, எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களும், உள்ளத்திலே அவர்களுக்கு குமுறல் இருந்தாலுமகூட, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வருமானத்திற்கு வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்தையும, அது விவசாய வருமானமாக இருந்தாலும், அதற்கும வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற கொள்கையையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு நாட்டிலே நலல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அதிலே சில இடங்களில விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுவதை வன்மையாகக் கண்டித்து, எதற்காக விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும? அதிலும் குறிப்பாக கோவில நிலங்களுக்கும்,

மடாதிபதிகளின் நிலங்களுக்கும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள், அதிலும் என்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கும், பூரிப்புக்கும், பெருமைக்குப் உரிய வகையில் காங்கிரஸ்அங்கத்தினர்களே பலர் இதை சுட்டிக் காட்டி பேசியபிறகு மற்றொரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் 'நாஸ்திகத்தை தடுப்பதற்காகத்தான் தர்மஸ்தாபனங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் தலையில கை வைப்பதா" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வாசகம், ''இவர்கள் தலையிலா கைவைப்பது" என்று சொன்னதிலிருந்து, வேறு யார் தலையிலோ கை வைத்ததாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது, எந்த வரி விதிப்பதிலும் யார் தலையிலும் கை வைக்கக்கூடாது, பணப்பெட்டியில கை வைக்கவேண்டும். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் தலையிலே கை வைப்பது அல்ல, பெரும்பாலான மடாதிபதிகளின் தலையில் கைவைத்தால் ஈரும் பேனும் தான் அந்த இடத்தில் இருப்பதைக்காண முடியும. அவர்கள் தலையிலே கைவைக்கச் சொல்லவில்லை; அவர்களால்தான் நாஸ்திகம் வளராமல தடுக்க முடியும் என்ற காரணத்தை கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்கள். தெளிவாக இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வளர்ந்திருக்கிற நாஸ்திகத்திற்கு அவர்கள்தான் காரணம. ஆஸ்திகத்தில ஏற்பட்டுக்கின்ற அலங்கோலங்கள்தான் நாட்டில் நாஸ்திகத்தைப் பரப்புவதற்குக் காரணம் என்று உண்மையான ஆஸ்திகர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள், நாஸ்திகத்தை தடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திற்காக கேட்டாலும், ஆஸ்திகத்தை அவர்கள் வளர்த்தார்கள என்ற தவறான நம்பிக்கையோடு கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதிவிலக்குத் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களே நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்காருக்கு இந்த முறையிலே வரி செலுத்துவதற்குத் தாங்களாகவே மனமுவந்து முன்வர வேண்டும.

விவசாயத்திற்கான வருமான வரியைப் போடுகின்ற நேரத்திலே, நாங்கள் ஆளும கட்சியினரை ஒன்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம் வருமானத்திற்கு வரி போடுவதை யாரும் தடுக்கமாட்டார்கள், குறை சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் போடுகின்ற வரி இருக்கிற வருமானத்தை அதிகப்

படுத்துவதற்கு தூண்டுதலாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைப்பதற்கு அது பயன்படக்கூடாது. அந்த அச்சத்திலே சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கிற வருமானம் சரியான முறையில் இல்லை. அவர்களிடத்திலே பல குறைகள் இருப்பதினாலே, கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் வர வர குறைந்து கொண்டு வருகிறது. விவசாயத்திலே உபயோகப் படுத்துகின்ற பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிற காரணத்தினாலே, அவர்கள் அப்பொருள்களை வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் பெரிய நிலச்சுவான்தாரும் அல்ல, நிலச்சுவான்தார்களை நண்பர்களாகப் படைத்தவனும் அல்ல. அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவதில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றை நான் உணரமுடிகிறது. வியாபாரத்தில் திடீரென்று பணம் சேர்ப்பதைப்போல், பெரிய தொழிற்சாலைகள் வைத்து பணம் சேர்ப்பதைப்போல், விவசாயத்திலே சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகையினாலே, இந்த வரியைப் போடுகின்ற நேரத்திலே, விவசாய வருமான வரியினால் விவசாயத்திற்குக் குந்தகம் விளையாமல் இருக்கிறதா என்று—இப்பொழுது அல்ல, வரி அமுலுக்கு வருகின்ற நேரத்திலே—மிக உன்னிப்பாக ஆட்சியாளர் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலும் சரி, இந்த மாநிலம் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திய துணைக்கண்டத்திலும் சரி, இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முக்கியமான காரணம் விவசாயத் துறையில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிபெறாதது தான் என்று பொருளாதார அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல. அரசியல் துறையிலுள்ள அறிஞர்களும், எல்லோரும் சேர்ந்து சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, விவசாயத்திற்கு மற்றொரு நெருக்கடி ஏற்படத்தக்க வகையிலும், விவசாய வளர்ச்சியைக் கெடுக்கக்கூடிய தன்மையிலும், வரி முறை இருக்குமானால் அதைக் கூர்ந்து கவனித்து, அது ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை களைவதற்குச் சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் சட்டங்கள் நல்ல நோக்கத்

தோடு போடப்பட்டாலும், அவைகளை நிறைவேற்று வதற்காக இயற்றப்படும் விதிமுறைகளைப் பொருத்தும், விதிமுறைகளை யார் அமுல நடத்துகிறார்களோ அவர்களைப் பொறுத்தும். சட்டங்களின் நன்மை தீமைகள் இருக்கின்றன என்பதை மிகத தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள் விதிமுறைகளைப் போடுகின்ற நேரத்தில் இவ்வளவு தெளிவாக அவைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு சட்டமன்றத்திலே வழிவகை இல்லாமல போய்விடுகிறது. ஆகவே, சட்டத்தின் மேலெழுந்தவாரியான நோக்கத்தை ஆதரிக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம், சட்டத்தின் விதிமுறைகளைக் கையாளுகின்ற நேரத்திலே சட்டம் தவறான வழியிலே பயன்படுத்தப்படாதபடி, இந்தச் சட்டத்தினுலை விவசாய வளர்ச்சிக்குப் குந்தகம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே, விதிமுறைகளை அமைக்க வேண்டுமென்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

மற்றொன்று, விதிமுறைகளைப் புகுத்தும் நேரத்தில் வக்கீல்களின் வேட்டைக் காடுகளாக அவைகள் அமைந்து விடக்கூடாது என்று ஒரு வழக்கறிஞர் தியாக உணர்ச்சியோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை மிக்க ரசித்தோம். என்றாலுமகூட. தெளிவான விதிமுறைகளை அமைப்பதோடு மாத்திரமல்ல, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இருக்கின்ற அதிகாரிகளினால் நடத்தப்படுகின்ற முறைகள் சரியானவை அல்ல என்பதையும் சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒரு புறத்தில இந்தச் செல வினங்களையெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, மறமொரு புறத்தில் பார்த்தால, இதற்கான கணக்குகளை எழுதி இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மககள் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த வரி முறையினால அறிவு தெளிவு பெற்றிருந்தாலும் கூட, சட்டத்திற்கேற்ற கணக்கு எழுதி அறியாத இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மககள் மீது—நல்ல சட்டமாக இருந்தாலும்—சரியான முறையில பயன்படுத்தப்படாமல தவறான முறையில பயன்படுத்தத் தக்க அளவில்—இன்றையதினம அதிகாரிகள் கையில ஒபபடைக்கப்படுகிறது. ஆக, இந்த இரண்டு பேரும் சந்திக்கின்ற நேரத்தில கிடைக்கின்ற வருமானம 10 லட்சம என்று திட்டமிட்டி

ருந்தாலும்—கிடைப்பது 60 லட்சமாகவோ அல்லது 50 லட்சமாகவோ இருந்தாலும் பரவாயில்லை—கிடைக்கின்ற பணத்தோடு நாட்டு மக்களுடைய சாபமும் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பெருதத நெருக்கடிகளை நீக்குவதற்கு இன்றைய தினம இந்த சர்க்கார் முன் வருவதாகத் தெரியவில்லை விலைவாசிகளெல்லாம் ஏறிக்கொண்டே போனால், அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை; உரத்தின் விலை ஏறிக் கொண்டே போனால், அதைக் கட்டுப்படுததுவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை உணவுப் பொருள்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், இந்த மாநில சர்ககாருககும், மததிய சர்க்காருக்கும் இடையே இருக்கின்ற அதிகாரப் பங்கீடு முறையைப் பற்றி குறைபட்டுப் பேசவேண்டுமென்பதற் காகவல்ல. இவ்வாறு நாட்டு மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அத்தனை பிரச்னைகளிலும், இந்த மாநில சர்க்கார் ஒரு சிறு விரலைக்கூட அசைக்க முடியவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கோ அல்லது அவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்கோ வசதியில்லாத மாநில சர்க்கார், வரி மேல் வரி போடடுக் கொண்டேயிருப்பார்களானல், உண்மையாகவே இவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய சாபத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நியாயமானது—நல்லது—என்றும், இதனால் யார் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள, யார் யார் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பவைகளைப் பற்றியெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் நாட்டுக்கு எடுததுச் சொல்ல வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஒருவர் எடுத்துச் சொன்னதை நான் மெத்த வரவேற்கிறேன். ஆனல், இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில மிக ஜாககிரதையாக கொண்டு வநதால்தான், போடபபட்டிருககின்ற இந்தச் சட்டம் சரியான முறையில நிறைவேற்றுவதற்கு நல்ல வழி வகைகள கிடைக்கும்

பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய மற்றொரு பிரச்னையை நானும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது, சர்க்காருக்கு கொஞ்சம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது என்பதற்காக என்று சுட்டிக்காட்டிய நேரத்தில, "பணம் வேண்டாமா?" என்று ஒரு அங்கத்தினரும் பணம் இல்லாமல் எப்படி நடக்கும் ஒரு அங்கத்தினரும் வருத்தத்தோடு பேசிக் கொண்டார்கள். பணம் இல்லாமல்—வரி போடாமல்—சர்க்காரை நடத்தவேண்டும என்றோ, திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றோ யாரும் கூற மாட்டார்கள்; ஆனால் போடப்படுவது எந்த நேரத்தில். போடப்படுவது யார் மீது, போடப்படுவது எந்த அளவு, போடப்படுவது எந்த நோக்கத்தோடு, போடப்படுவது எந்த வகையில் வசூலிப்பதற்காக-போடப்படுவது எந்தக் காரணத்திற்காக என்பவைகளைப் பொறுத்துத்தான் அதற்கு ஆதரவோ அல்லது எதிர்ப்போ இருக்குமென்பதைத் தவிர, நாட்டில் வரி போடாமல் நாங்கள் ஆளத் தயாராயிருக்கிறோம என்று சொல்லக் கூடிய எந்த ஒரு கட்சியும் இன்றைய தினம இல்லை.

வரி போட்டுப் பணத்தை வாங்குவதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறுகிற நேரத்தில், ஒன்று இதனால் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு தானாகவே ஏற்பட்டுவிடும் என்று ஒருவர் சொன்னார். ஒரு பழமொழியை நான் கவனப் படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.—கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நான் எடுத்துக் கூறுவதைத் தவறுதலாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—"கொக்கின் தலையிலே வெண்ணெயை வைத்துப் பிடிப்பது" என்று சொல்வார்கள். நிலப்பிரபுக்களிடத்திலுள்ள நிலத்தின் அளவை எப்படிக் குறைப்பது என்றால—கொக்கின் தலையிலே வெண்ணெயை வைத்தால, அது உருகும், உருகிக் கண்ணில் பட்டவுடன் கண்ணை மூடிக்கொள்ளும், அப்போது கழுத்தைப் பிடித்து கொக்கைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதைப் போல—நிலத்திற்கு வருமான வரி போட்டால், நிலப் பிரபுக்கள், அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாள வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று எண்ணி—எங்களுக்கு வரியும் வேண்டாம, நிலமும வேண்டாம என்று— தாங்களாகவே கூறிவிடுவார்கள் என்று—கொக்கு கண்ணை மூடிக்கொள்ளும, அப்போது

பிரித்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் போல—இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு ஏன் உச்சவரம்பு கட்டவில்லை என்று கேட்டால்-இந்த வரியை மட்டுமல்ல-இவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமில்லாத, எல்லா கட்சிகளுக்கும் சொந்தமான, கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமா அவர்கள் பெற்றிருக்கும் வெற்றியைக் காரணமாக காட்டி, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு காட்டுவது தானாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுமா, ஏற்படாதா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, உச்ச வரம்பு கட்டுவதிலே உங்களுக்குள்ள சங்கடங்கள் என்ன? உச்ச வரம்பு கட்டுவதை எந்தக் கட்சி தடுக்கிறது?—உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் ஏற்படும்?—உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று தேர்தல் காலத்தில் நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன வாயிற்று?—இதற்கெல்லாம் சமாதானம் சொல்லாமல், உச்ச வரம்பு தானாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே விந்தையாக இருக்கிறது.

நான் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், ஒரு மாணவன் அதிகமாக சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் சென்று "ஏன் அதிகமாக சிகரெட் பிடிக்கிறாய்?" என்று கேட்ட நேரத்தில், அவன் "பர்னிங் தி பிரிட்டிஷ் குட்ஸ்" என்று கூறி, இதன் மூலம் வெள்ளைக்காரர்களுடைய பொருள்களை கொளுத்துவதாகவும் இருக்கும், அதே நேரத்தில் சுதந்திரத்திற்காகத் தியாகம் செய்ததாகவும் இருக்கும் என்று சொன்னான். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நிலத்தைத் தாங்களாகப் பிரித்து விடுவார்கள் என்று எண்ணியோ அல்லது பிரிப்பதற்கு மனமில்லை என்பதாலோ அல்லது உச்ச வரம்பு கட்டுவதாக இறங்கினால், கட்சியிலிருந்து சிலர் விலகிவிடுவார்கள் என்று அச்சப்பட்டோ, அல்லது தேர்தல் காலத்தில் பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் சரிவர கொடுக்க முற்படமாட்டார்கள் என்று கருதியோ கொண்டு வரவில்லையே தவிர யாரும்—முற்போக்குக் கருத்துக்கள் கொண்ட யாரும்—தடுப்பதாகத் தெரியவில்லை, ஆகவே இந்த வரியைச் சாக்காகக்காட்டி உச்சவரம்பு கட்டுவதைத் தடுக்கக் கூடாது—நிறுத்தக்கூடாது—என்பதை பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை வரவேற்று, அந்த நோக்கம் கெட்டுவிடாது

பார்த்துக்கொள்ள, இதில் தெளிவுபடுத்தப்படாமல் இருக்கும் சில விதிமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்தி, இதை நடத்துகின்றவர்கள் நல்ல விதமாக நடத்தி 70 லட்சம் அல்ல, 7 கோடி பெறுவதானாலும்—மக்கள் கொடுக்கின்ற வரிப் பணம், அவர்களுக்கே நல்ல முறையில் திருப்பிச் செலவு செய்வதற்கு நல்ல விதமாக செலவினங்களை ஒழுங்கு படுத்திச் செய்தால் அதற்கு யாருமே குறுக்கே நிற்க மாட்டார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* * *

24—9—58] [புதன்கிழமை

(ஊராட்சி மன்றங்களுக்கான மசோதாவிலுள்ள சட்ட திட்டங்களின்மேல் எழுந்த விவாதத்தில்...)

சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கான மசோதாபற்றி இன்றைய தினம் மூன்றாவது நாளாக பொதுவிவாதம நடத்தி அதற்குப் பிறகு இன்னும் நான்கு நாட்கள் மசோதாவிலுள்ள ஷரத்துக்களைப் பற்றிய விவாதம இந்தச்சபை நடத்த இருக்கிறது. கடந்த மூன்று நாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்த பொது விவாதமும், இனி நடைபெற ஏற்பாடாகியிருக்கும். நான்கு நாட்கள் மசோதாவிலேயுள்ள ஷரத்துக்களைப்பற்றிய விவாதமும் ஓரளவுக்குத் தேவையில்லையோ என்று நாம் ஐயப்படத்தக்க அளவுக்கு சபைத்தலைவர் கனம நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்ட பிறகு, பொறுக்குக் கமிட்டியிலே எல்லா கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும அமர்ந்து இருந்து, ஏகோபித்த முடிவுக்கு வந்த ஒரு விஷயத்தை மறுபடியும் மறுபடியும் நுணுக்கமாக ஆராய்வது தேவைதானா என்ற ஒரு புதிய பிரச்னையை இங்கே கிளப்பியிருக்கிறார்கள்.

பொறுக்குக் கமிட்டியிலே நிறைவேற்றப்பட்டவைகள், அந்தந்த கட்சியினுடைய தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் அந்தக் கமிட்டியிலே இடம் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற காரா

ணத்திலேயே அவைகளில் உள்ள சாதக பாதகங்களையோ, நுணுக்கங்களையோ நாம் விவாதிப்பது முறையல்ல என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவாரானால், ஐந்து நாட்கள், ஆறு நாட்கள் அதற்காக இந்தச் சபையினுடைய காலத்தை ஒதுக்குவதற்குப் பதிலாக, பொறுக்குக் கமிட்டியிலே இடம் பெற்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, சபையிலே உள்ள மற்றவர்களுக்கெல்லாம், நாங்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தால், இன்ன இன்ன விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று விளக்கம் அளித்து, மற்றவர்கள் கருத்து ஏதும் கூறாமல் செய்திருக்கலாம்.

ஆனால், ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தில், ஆளும் கட்சியினர் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கருதுகிற சட்டத்தை, மசோதாவாக அவர்கள் முதலில் தயாரிக்கிறார்கள். அப்படித் தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவில் நான்கு சுவருக்கு இடையே என்ன செய்யலாம் என்ற முறையில தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவில் என்ன திருத்தங்களைப் புகுத்தலாம் என்று பல கட்சியினுடைய தலைவர்களும், தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களும் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே இடம் பெற்று அவர்கள் அதிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கள் அத்தனையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று பொருள் அல்ல; செய்யப்பட்ட முடிவுகள் அத்தனையும் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் என்றும் பொருள் அல்ல பல கருத்துக்கள் விவாத வடிவிலிருந்து மசோதாவாக சபைக்கு வருகிறது. அப்படி வருகின்ற நேரத்தில் பல நல்ல புதிய கருத்துக்களும் பல விவாதத்துக்குரிய நல்ல பிரச்னைகளும் எடுத்துக் காட்டப்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் இந்த மன்றத்திலே மூன்று நாட்களாக பொது விவாதமும், நான்கு நாட்கள் இந்த மசோதாவிலுள்ள நுணுக்கங்களைப் பற்றியும் நாம் விவாதிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

ஆகையால், "இது என்னுடைய மசோதா அல்ல; சர்க்கார் மசோதாவும் அல்ல; எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து செய்த மசோதா; ஆகையால அவர்கள் எல்லாம் சொன்ன கருத்துக்களை இங்கே நீங்கள் நுணுக்கமான முறையில் மறுத்துப் பேசுவது முறையல்ல" என்று நிதி

அமைச்சர் சொல்வது மிவாரத்திலிருந்து சர்க்கார் தரப் பினர் தப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்றுதான் எனக்கு ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது.

"கட்சியினுடைய கண்ணோட்டத்தில் இதைக் கவனிக்க வேண்டாம என்று சொல்கிற நேரத்தில நான் ஒன்றை இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல வேலைக்கோ அல்லது கெட்ட வேலைக்கோ இன்றையதினம் ஆளும கட்சியினர் நிர்வாகத்திலே இருக்கும் நெளிவு சுளிவுகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல திறமை பெற்றிருக்கிறார்கள், அனுபவம் காரணமாக. ஆனால், எதிர்க் கட்சியிலேயுள்ள யாரும நிர்வாகத்திலே முன்னாலே இருந்தவர்கள் அலல; அவர்கள் துவங்கியிருக்கும் கட்சி எதுவும் நிர்வாக அலுவலிலே இதுவரை ஈடுபடவில்லை யாகையால தததுவ ரீதியாக அவர்கள் பேசினால நடைமுறையிலே இது இப்படி இப்படி இருக்கிறது என்ற சிககல்களை எடுத்துக் காட்டுவதன்மூலம், நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்றதாக அந்தத் தத்துவம் அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற எஙகளுடைய உரிமை பறிக்கப்படுவது அவ வளவு முறையாகாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

செய்யப்படுகிற எந்தத் திட்டத்தையும். புகுத்தப்படும் எந்த மசோதாவையும, அலலது இதைவிடக கொஞ்சம விரிவாகச் சொலல வேண்டுமானால எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற எந்த வழக்கையும் மிகச் சாமர்த்தியமாக வாதாடும வழக்கறிஞர்கள நாட்டிலே இருக்கத்தான் செய்வாாகள். அதே மாதிரிதான், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந தெடுப்பது பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு காரசாரமாக எவ்வளவு விளக்கமாக காரணங்களைக் காட்டினாரோ அதிலே ஒரு இம்மியும குறையாத நிலையில, தலைவரை ம க் க ள் தா ன் தேர்நதெடுக்கவேண்டும. ஏனென்றால் மக்களுக்கும தலைவருக்கும தொடர்பு இருந்தால்தான் நல்லபடி ஜனநாயகம நடக்கும் என்று ஆளும கட்சியினரே முன்னாலே வாதாடியிருக்கிறார்கள்.

இன்று அதே முறையில், 'சபைக்கு பொறுப்பு இருக்க வேண்டுமானால சபையிலே உள்ளவர்கள்தான் தலைவரைத

தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்; அப்படித்தான் நாங்களெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம்' என்று வாதாடுகிற நம்முடைய நிதி அமைச்சரிடம், சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் எப்படி முழு அதிகாரப் பொறுப்பையும், நிர்வாகப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதேபோல நல்ல முறையிலே பஞ்சாயத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு ஏன் நிர்வாகப் பொறுப்பைத் தரக்கூடாதென்று கேட்டால், அவர் உடனே வேறொரு கட்டைப் பிரித்து, "நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவதற்குப் பயிற்சி வேண்டும், பழக்கம் வேண்டும், அதிலே ஊறிப்போனவர்களால்தான் முடியும், ஆகையால் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம்" என்று சொல்கிறார்.

மறுபடியும் அவர் மற்றொரு இடத்தில் பேசும்போது, "இந்த நிர்வாகப் பழக்கம் பெறுவது கம்பசூத்திரம் அல்ல; அதை யாரும் பெறலாம்; நான்கூட சாதாரண வழக்கறிஞனாகத்தான் இருந்தேன்; என்னிடத்தில் இவ்வளவு நிர்வாகத் திறமை இருக்கும் என்று எனக்கே தெரியாது; எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த பிறகுதான் இவ்வளவு நிர்வாகத் திறமை இருக்கிறது என்று தெரிந்தது" என்று ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லிச் சாமர்த்தியமாக வாதாடியிருக்கிறார்.

அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அந்த முறையிலே வாதாடப் பார்க்காமல், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களாகிய நாங்கள், ஆளும் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவைக் கவனிக்கின்ற நேரத்தில், இந்த மசோதா நடைமுறையில் எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கவனிப்பதைவிட, நாட்டு மக்கள் உங்களிடமிருந்து எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் எதைத் தருகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

நாட்டுமக்களாகிய, கிராமத்து மக்களுக்கு இதுவரையிலே இருந்து வந்த குறை சீராக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிகாரங்களும், அந்த அதிகாரங்களை நிர்வகிக்கக்கூடிய வசதிகளும் தரப்படவேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான், இந்த மன்றத்தில் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள்,

வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் கிராமத்தில அழிக்கப்பட்டு, தேசிய ஆர்வமே இல்லாத முறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்றும். இன்னும் எங்களுடைய பக்கத்திலேயுள்ள நண்பர்கள் சில சிலர், இந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் முந்தய்பூர் காலத்திலேயே இருந்தன என்று பாத்தியதையும் கொண்டாடுகிறார்கள். இத்தனையும் எடுத்துக்கொண்டு பேசியதற்கு முக்கிய காரணம், நாட்டில இன்றைய தினம கிராமப் புறத்திலே மகத்தான விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு கிராமத்திலேயுள்ள மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்ள வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தினாலே, தாங்கள் யாராலோ ஆளப்பட்டால தங்களுடைய சுகதுக்கங்களைக் கவனிப்பதில்லை என்ற மனக்குறை மிக அதிகமான அளவில பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதனால் தான்.

ஆகையால் இந்த ஆட்சியாளர்கள், கிராம ராஜ்யம என்று அவர்கள் சொன்னாலும, ராம ராஜ்யம் என்று அவர்கள் சொன்னாலும் மற்றொரு கனம அங்கத்தினர் நேற்றையதினம் சொன்னது போல், ராம ராஜ்யமும் காம ராஜ்யமும் இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து இணைத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்தின் மூலமாக அவர்கள என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள், நீங்கள் என்ன தருகிறீர்கள் இந்த மசோதாவின் மூலமாக என்பதைத் தான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமே தவிர ... ...

திரு எம். ஆர். கந்தசுவாமி முதலியார்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், கிராம ராஜ்யத்தையும் ராம ராஜ்யத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்திருப்பதாகத்தான் நான் நேற்று குறிப்பிட்டேன்.

சட்டமன்றத் தலைவர்: வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லையே; இரண்டும ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது,

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் திருத்துவதற்கு என் நன்றி. காம ராஜ்யத்திலே அவர்கள் போய்விட்டாரோ என்று நான் பயப்பட்டேன். (சிரிப்பு)

அதைப்போலவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் நுணுக்கமாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம்

இல்லை என்று சொல்லி, இப்படியெல்லாம் பேசுவதால் நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்து விடும் என்ற பயத்தையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இப்படியெல்லாம் கவனத்தை வேறு புறம் திருப்பிவிட்டுவிட்டால் சட்டப்படி, அதற்குத் தரவேண்டிய சரியான ஊட்டம் கொடுக்கப்படாமல் போகும் என்று சொல்கிறார்கள் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் அச்சப்படாமல் இருப்பதற்காக நான் என் தரப்பிலிருந்து சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் — இந்த மசோதாவின் மூலமாக அவர்கள் செய்திருக்கும் படியான நல்ல காரியத்தை வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் அதில் உள்ள குற்றங்குறைகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிற காரணத்தினால் அந்த மசோதாவில் அடங்கியுள்ள சிறப்புக்களை மறந்துவிட்டோம் என்று அர்த்தம் இல்லை. எப்படி மசோதாவில் உள்ள குறைகளை ஆளும் கட்சியினர் மறந்துவிடவில்லையென்றாலும், அந்த மசோதாவின் சிறப்புக்களையே அப்படியும் இப்படியுமாக எடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அப்படி இதன் குற்றங்குறைகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது இதன் சிறப்புகளை மறந்துவிட்டோம் என்று பொருள் இல்லை நான் முன்பே சொன்னபடி கிராமத்து மக்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நிர்வாக அமைப்பு வகுக்கப்படுமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள நிர்வாக காரியங்கள் எல்லாம் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஊராண்மைக் கழகங்கள் அதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற தலைவர் நிர்வாகப் பொறுப்பு எல்லாம் தங்களிடமே ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குத் தேவையான உரிமைகள் வசதிகள் எல்லாம் தரப்பட்டு தங்களுடைய காரியங்களைத் தாங்களே நடத்திக் கொள்வதற்கு இன்றுள்ள ஆட்சிகள் தங்களுக்கு வழிவகை செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில் பஞ்சாயத்துகளை நாடுகிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் கூட்டாத மாநாடுகள் இல்லை திட்டாத தீர்மானம் இல்லை போட்டுப் பார்க்காத நாள் இல்லை. அவர்களுக்கு நாமும் வாக்களிக்காத நேரம் இல்லை. கிராம ராஜ்யத்தை அமைக்க எல்லாவிதமான காரியங்களையும் செய்திருக்கிறோம், அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை, உரிமைகளை, வசதிகளை எல்லாம் அள்ளி அள்ளி கொடுத்துவிட்டோம் என்று பேசிவிட்டு இப்போது

கிராமத்தாரிடத்திலே நாம் போய் நின்றால்—கனம் நாங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டதுபோல—இங்கே சர்க்காரைப் பாராட்டுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் வெளியிலும் போய் இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கும்படியான இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசுகிற போது நானோ, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியாரோ மக்களைச் சந்திக்கிற நேரத்தில் "நீங்கள் இத்தனை நாளும் கேட்ட கிராம சுயாட்சி உரிமையை வழங்கிவிட்டோம்" என்கிற நேரத்தில் "ஊராண்மைக் கழகத் தலைவரை நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவதற்குப் பதிலாக அங்கத்தினர்களிலிருந்து, அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று செய்துவிட்டீர்களே" ஏன்? என்று கேட்டால், "தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தெடுக்கப்படுவதை நீங்கள் விரும்பவில்லையா?" என்று நாங்கள் கேட்பதற்கு "ஆம்" என்று சொன்னால், "ஏன் நீங்கள் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை விரும்பவில்லை?" என்பதற்கு "ஐயோ இதனால் தானே 6 பேர்கள் இந்த ஊரில் பழனிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். எட்டுப்பேர்களைக் காஞ்சீபுரத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். புதுச்சேரிக்கு 6 பேர்கள் கடத்தப்பட்டார்கள். தேர்தலுக்குப் பிறகு இதில் திரும்பியவர்கள் நான்கு பேர்கள் தானே" இப்படி ஆளை தூக்கிக்கொண்டு போகப்படுவதற்கா இப்படிச் செய்துவிட்டீர்கள் என்று கேட்டால் நாங்கள் என்ன சொல்வது என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு நாங்கள் என்ன சமாதானம் சொல்வோம்? நாங்கள் சொல்கிற சமாதானம் அவர்களது அச்சத்தை நீக்கி திருப்தியை அளிக்குமா என்று கேட்கிறேன்...

திரு சி. சுப்பிரமணியம்: அப்படித் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்கிற பயம் உள்ளவரையில் பஞ்சாயத்து மசோதாவைப்பற்றி நாம் யோசனை செய்யாமல் இருப்பதுகூட நல்லது என்று சொல்வேன். என்றைக்கு "நாங்கள் யாராலும் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுவோம் என்கிற பயம் எங்களுக்கு இல்லை. சுதந்திரமாக வோட்டு அளிக்கும் தைரியம் எங்களுக்கு உண்டு." என்கிற மனோ உறுதி நம் மக்களுக்கு என்று வருகிறதோ அன்றைக்குத் தான் இந்த ஜனநாயக ஆட்சி முறை நன்றாக அமைய முடியும்? தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுவார்களே என்று

பயப்படுகிற வரையில், ஒருவரது செல்வாக்குக்குப் பயந்து வோட்டு அளிக்கிற நிலைமை இருக்கிறவரையில் எந்த ஆட்சி முறையும், எந்த ஜனநாயக அமைப்பும் வெற்றி பெறாது. ஆனால் எனக்கு மக்கள் பேரில் அதிக நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஒரு சிலர் தவறாக நடந்துகொண்ட போதிலும் ஆயிரத்தில் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்தொன்பது பேர்கள் தைரியமாக, சுதந்திரமாக தங்கள் விருப்பப்படி செயல் படக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

திரு சி. என். அண்ணாதுரை : மக்களிடத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை எடுத்துக்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சியுறுகிறேன்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் : நீங்கள் எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என் நன்றி.

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அப்படித் தூக்கிக் கொண்டு போவதற்கு இடம் இல்லையென்று சொன்னால் தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் சீதை ராவணனால் தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டதை அவர்கள் மறந்து இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு சி. சுப்பிரமணியம் : அது அந்தக்காலம்; இந்தக் காலத்தில் முடியாது.

திரு. சி என். அண்ணாதுரை : அந்தக்காலத்தில் அப்படி நடந்தது, இந்தக்காலத்தில் நடக்காது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக சீதாராமர்களையே தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். நாகராஜ மேனிகார் : On a point of order. தமிழ் நாட்டிலே ராமாயணத்தையே கொளுத்திவிட வேண்டுமென்று கீமாயணம் பாடியவர்களுக்குச் சீதையைப்

பற்றியும், ராமனைப்பற்றியும் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

சட்டமன்றத் தலைவர் : I don't see any point of order in this. I rule it out of order. The hon. Member may continue his speech.

திரு. சி. என் அண்ணதுரை : பஞ்சாயத்துத் தலைவரை பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகள் வளர்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவரை பொது மக்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று இந்தமன்றமே முன்பு தீர்மானித்திருந்தது; ஆனால் அந்த முறை நடைமுறையில் ஒத்து வரவில்லை என்று கருதி இந்த மன்றமே அந்த முறையை மாற்றி. பஞ்சாயத்துத் தலைவரை பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது: மறுபடியும் இந்த முறையை மாற்றி பழைய முறையைக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமல்லவா. "அந்த அவசியத்திற்கான காரணங்களை நீங்கள் எடுத்துக் காட்டவில்லையே" என்று எங்களைப் பார்த்து ஆட்சியாளர்கள் சொல்வார்களோ என்ற பயத்தால்தான் இந்தச் சீர்கேடுகளைப்பற்றி இங்கே இப்போது எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஜனநாயகம் கையாளப்படும் முறையிலுள்ள தவறுகள்தான், மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்படும் போது அவைகளில் குறைபாடுகள் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படையான காரணங்களாக இருக்கின்றன. மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்படும்போது எதிர்க் கட்சியினருடனோ மற்றவர்களுடனோ சர்க்கார் கலந்து பேசுவதற்கு இன்றைய ஜனநாயக முறையில் இடமில்லை எனவே, இன்றைய நிலையில் மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்பட்ட பிறகு அவைகளில் காணக்கிடக்கும் குற்றங் குறைகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதின் மூலமாகத்தான், மசோதாக்களிலிருந்து அவைகளைக் களைவதற்கான வாய்ப்பு ஆளும் கட்சியினருக்கு அளிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. கிராம மக்கள் எங்களைப் பார்த்து "இந்தப் புதிய மசோதாவால் எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கிறது" என்று கேட்கும்போது,

“இற்றைய தினம் வரை உங்களுக்கு இல்லாதிருந்த அதிகாரங்கள் இன்றுமுதல் உங்களுக்கு கிடைக்கும்” என்றோ, ‘உங்களுடைய அந்தஸ்து இப்போது உயர்ந்திருக்கிறது” என்றோ அவர்களிடம் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இந்த மசோதாவிலே நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவேண்டுமென்பதற்காக நிர்வாக இயந்திரத்திற்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்” என்று வேண்டுமானால் கனம் அமைச்சர்கள் வாதாட முடியுமே தவிர, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கொண்ட பஞ்சாயத்து சபைகளுக்குப் போதிய அதிகாரங்கள் வழங்கியிருப்பதாக கனம் அமைச்சர்கள் கூற முடியாது. இந்தச் சபையில் நானும் என் கட்சியில்லாத இதர கட்சிகளைச்சேர்ந்தவர்களும் கனம் அமைச்சர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அதேபோலதான். பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள். ஆனால் மசோதாப்படி, சட்டசபை உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்களுக்கும் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுக்கு வேற்றுமை இருக்கிறது; பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுக்கும் போதிய அதிகாரங்கள் இல்லை. இந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் “கனம் அமைச்சர்களும் சட்டசபையின் இதர உறுப்பினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் லட்சம் பேரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்றால், நாங்கள் 500 பேரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். அவர்கள் அனுபவிக்கும் அதேவிதமான உரிமைகளை பஞ்சாயத்தில் நாங்கள் ஏன் அனுபவிக்கக்கூடாது. எங்களுக்குப் பஞ்சாயத்தில் அந்தவிதமான அதிகாரங்கள் ஏன் இருக்கக்கூடாது” என்று கேட்க ஆரம்பித்தால் ஆட்சியாளர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? அப்படி அவர்கள் கேட்ட பிறகாவது அவர்களிடம் படிப்படியாக அதிகாரங்களை ஒப்படைப்பதற்கு வகை செய்வதாக இந்த மசோதா இருக்கவேண்டும். மசோதாவில் இதற்கு எப்படி வகை செய்வது என்பது, கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்வதைப்போல், நிர்வாகத்தில் பழக்கப்பட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும், புரியும்; நிர்வாகத்தில் பழக்கப்படாதவர்களுக்குத் தெரியாது, புரியாது; நிர்வாகத்தில் பழக்கப்படாதவர்களுக்கு அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்புகள்

இருக்காது. இயற்றப்படும் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் குறித்து கிராம மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அதிருப்தியை நீக்குவதற்கான முறையில் மசோதாவில் திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதத்தில் பல கட்சியினரும் கலந்து கொள்கிறார்கள்; பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து தீர்மானித்து மசோதாவை இவ்வாறு உருவாக்கியதற்குப் பிறகு, இந்தச் சபையில் மேலும் பேசுவது அவசியமா என்று கேட்பது சரியாகாது என்பதை.........

திரு. சி சுப்பிரமணியம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் இதை பல தடவை குறிப்பிட்டு விட்டதால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் பொறுக்குக்கமிட்டியில் முடிவு செய்து விட்டதால் மசோதாவை இங்கே கனம அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்றோ, அதைபபற்றி பேசக்கூடாது என்றோ நான் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு நான் சொல்லமாட்டேன். மசோதாவில் ஒரு விதியில் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்குக் காரணங்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும் அக்காரணங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்றும்தான் நான் சொன்னேன்; ஒரு விதி குறித்து யாரோ ஓரிருவர் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால, சரியான காரணங்களைக் கூறாமல் அந்த விதியை மாற்ற வேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டாம என்றுதான் நான் சொன்னேன். இந்த மசோதாவைக் குறித்து இங்கே விவாதிப்பதற்கே இடமில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு நான் கருதவும இல்லை. இந்த மசோதாவைக் குறித்து சபையில் விவாதம நடக்க வேண்டியதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தால், இதன்மீது இரண்டு நாட்கள பொது விவாதமும் மூன்று நாட்கள பிரிவுவாரியான விவாதமும நடக்கலாம என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்காது

திரு சி என். அண்ணாதுரை: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது பயத்தைப் போக்கியதற்குக் கனம் நிதி அமைச்சருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

நான் ஆளும் கட்சியில் இல்லாத காரணத்தால், இனிமேல் இப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் நடத்தக்கூடாது என்று ஆளும் கட்சியினர் தீர்மானித்து விடுவார்களோ என்று பயந்தேன், மசோதாக்கள் குறித்து நல்ல முறையில் விவாதிப்பதற்கு எதிர்க் கட்சிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏன் நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்கு, ஆளும் கட்சியினரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் எங்கள் மனதிற்குத் திருப்தியளிக்கக் கூடியவையாகவோ எங்கள் மனதில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகவோ இல்லை என்பதை மிகமிக வன்மையாகவும் மிகமிக வினயத்துடனும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிர்வாகத் துறையில் ஈடுபடத்தக்க பக்குவம் அடையாதவர்களாகவும், திறமை இல்லாதவர்களாகவும் இப்போது கிராம மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பலர் வாதாடினர். கிராம மக்களுடன் நேரிடையாகப் பழகியுள்ளவர்களுக்கு, இப்படிப்பட்ட ஊராண்மைக் கழகங்களை நடத்திச் செல்லத் தக்க தரமும் திறமையும் படைத்தவர்கள் நம கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியும். நமது தமிழகத்தில் 7,000 பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கலாம் என்று வைத்துக் கொண்டால், அந்த 7,000 பஞ்சாயத்துக்களில் ஒவ்வொன்றிலும் பொது நலக் காரியங்களைத் திறம்படச் செய்வதற்கும் நிர்வாகத்தை மிக நேர்மையான முறையில் நடத்துவதற்கும் உரிய பணிஞர்கள் இந்த தமிழகத்தில் இல்லையா என்ற கேள்விக்குக் கனம் நிதி அமைச்சர் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் கிராம மக்களைப் பார்த்து, "ஊராண்மைக் கழகத்தை திறம்பட நடத்தத்தக்க நிர்வாகத் திறன் உங்களுக்கு இல்லை இதற்கான பக்குவத்தை நீங்கள் இன்னும் அடையவில்லை. ஆகவே மக்களிடம் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஒப்புவிக்கப் போவதில்லை" என்று கிராம மக்களைப் பார்த்துச் சொல்வதற்குள்ள தைரியம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா? இதுவரையில் பஞ்சாயத்துக்களை நடத்திச் சென்றவர்களில் எத்தனை பேர் ஒழுங்கீனத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை தலைவர்களின் பேரில் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை தலைவர்கள் கையாடல்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்? என்ற கணக்கையும் எத்தனை நிர்வாக அதிகாரிகள் மோசமாக

நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கையும் பார்த்து இரண்டு வர்க்கத்திலே எந்த வர்க்கம் மோசமாக நடந்து கொண்டது என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தால் நிச்சயமாக பஞ்சாயத்துப் பொறுப்புகளை தலைவர்களிடம் ஒப்படைப்பதில் நிர்வாகம் குந்தகப்பட்டு விடாது என்பதை நாம் உணர முடியும். அதைத்தான் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களிடம் ஒப்படைக்கும் அதிகாரம், வழக்குகளைப் போடுவதோ அல்லது வழக்குகளை விசாரிப்பதோ போன்ற அதிகாரங்கள் தரப்படவில்லை. அப்படி தரப்பட வேண்டுமென்று நாங்களும் வலியுறுத்திக் கேட்கவில்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் தலைவராக வந்திருக்கும்போது அவர்களது பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அதிகாரிதான் எல்லா காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று இருந்தால் நல்லவர்கள் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வர, நாளாக நாளாக கூச்சப்பட்டுக்கொண்டு ஒதுங்கி விடுவார்கள். அதிகாரிகளின் தலையீட்டிற்கு கட்டுப்படுபவர்கள் அதிகாரிகளின் தயவை நாடக் கூடியவர்கள்தான், தமக்கு அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் தம் பக்கத்திலுள்ள அதிகாரியின் தயவு கிடைத்தால் போதும் என்று கருதுகிறவர்கள்தான் ஊராண்மைக் கழகத் தலைவர்களாக வருவார்களே தவிர, இந்த ஊரை நான்தான் நிர்வாகம் செய்து நடத்தி வருகிறேன் அதற்கேற்ற திறமை எனக்கிருக்கிறது, ஊரின் சீருக்கு நான்தான் பொறுப்பு அதற்கேற்றபடி ஊரிலுள்ள மக்களுக்கு பணியாற்றுவதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கிறேன் என்ற மனப்பான்மையோடு அங்கு செல்லக்கூடியவர்கள் நாளாக நாளாக அதிலிருந்து ஒதுங்கிவிடுவார்கள். அத்தோடு, ஜனநாயகத்தில் நமக்குச் சரியான இடமில்லை என்று அவர்கள் மனமுடைந்து போவார்கள். ஆகவே ஜனநாயகத்தில் நல்ல பயிற்சி பெறக் கூடியவர்களை நாம் அணி அணியாக உண்டாக்க வேண்டுமானால் அதற்கான முதல் கட்டம் கிராமப் புறங்கள்தான். ஆகவே கிராமப்புறங்களில் இருந்துதான் ஜனநாயகத்தை துவக்கவேண்டுமென்று இன்று நேற்றல்ல, 1907-ம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட ராயல் கமிஷன் காலந்தொட்டு, மாண்டேகு செம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தம் வரையில், அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட "கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்திய ரெஸலயூஷன், 1918", 1918-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சட்டம்

மூறுந்சொன்டு கிராமப்புறங்களிலேதான் அதிக அளவு அதிகாரங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில், மிக செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிற "டிசென்ட்ரலைஸேஷன்" என்ற வார்த்தையையும், அதன் உள் இருக்கிற தத்துவத்தையும் பற்றி நாம் இப்பொழுது யோசித்துப் பார்க்க கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். "டிசென்ட்ரலைஸேஷன்" என்ற சொல், குவிந்து கிடக்கிற அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவது என்ற முறையில் மட்டுந்தான் இதுவரையிலும் நாம் கவனித்து வந்திருக்கிறோம் என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லிக் கொள்வேன், இது இந்த மசோதாவிற்கு அப்பாற்பட்டதாக கருதப்பட்டாலும் சரி அல்லது அடிப்படை பிரச்னையிலிருந்து வேறானது என்று எண்ணப்பட்டாலும் சரி அல்லது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அவரவர்கள் கட்சிக்கென்று சில கொள்கைகள் உண்டு, அதை இங்கே புகுத்தாதீர்கள் என்பதாக இருந்தாலும் சரி என்னைப் பொறுத்தவரையில், "டிசென்ட்ரலைஸேஷன்" என்பதின் படி, ஜனநாயகம் உயிர் பெறவேண்டுமென்றால் வட்டங்களுக்கு தனித்தனியாக அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். எப்படி இந்த மாமன்றம் இந்த மாநிலம் பூராவிற்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ, எப்படி நம் அமைச்சர்கள் தங்கள் தங்கள் துறைகளுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதேபோன்று ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு முழு உரிமையும், முழு அதிகாரமும் அளிக்கப்படவேண்டும்.

இந்த மாமன்றத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்கையாளப்பட்ட விநோபா சொல்லுகின்ற ராமராஜ்யத்தை எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால் இதில் கொஞ்சங்கூட அந்த வாடையோ ஜாடையோ இல்லாத அளவுக்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது புரியும் ஆகவே நிர்வாக அதிகாரிகளைப்போட்டு பஞ்சாயத்துக்களை நடத்திசெல்லுகின்ற ஒரு நிலையைப் பொறுக்கு கமிட்டியால ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும்கூட பொறுக்குக்கமிட்டியில் தங்கள் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி சொல்லிச்சொல்லி கடைசியில் ஒருமுடிவுக்கு வந்தார்கள என்றுசொல்லப்பட்டாலும பொறுக்குககமிட்டியல இது முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று இருந்தாலுமகூட

இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று அர்த்தமல்ல. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொல்லி யதைப் போல் எங்களுடைய கருத்துக்களை சொல்லி வலியுறுத்தி பார்த்தோம், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலையில் ஒருமித்த ஒரு சமரச கருத்துக்கு வந்தோம் என்றுதான் அதை பொருள் கொள்ள முடியும். பொறுக்குக் கமிட்டியில் பேசி முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது என்றாலும்கூட, அதே கருத்துக்கள் இந்த மாமன்றத்தில பேசப்படுமானால் அமைச்சரவையிலுள்ளவர்கள் கொஞ்சம் மனமிரங்கி, கொஞ்சம தர்ம நியாயத்திற்கு கட்டுப்பட்டு, கொஞ்சம் ஜனநாயகத்தில் நாட்டம கொண்டு திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா என்ற நப்பாசையால்தான் சொல்லுகிறோமே தவிர, நாங்கள் சொன்னால் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று அர்த்தமல்ல— அந்த முறையில் நீங்கள் நடந்து கொண்டதுமில்லை—அந்த முறையில் நடந்துகொள்ளவும மாட்டீர்கள என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் கிராம மக்களிடத்தில நாங்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில கிராமத்தாருக்கு எந்த அளவுக்குப பூரண அதிகாரம கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்கு நமது நிதிஅமைச்சர் அவர்கள் கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட், நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் போன்ற இந்தத் திட்டங்களை நீங்களே ஏற்று நடத்தலாம் என்று சொலலப்பட்டிருக்கிறது, அதை கவனிக்கவேண்டுமே தவிர வார்த்தைகளை மட்டும் அதைக் கவனிக்க வேண்டாம் என்ற முறையில சொன்னார்கள். இந்த சட்டமன்றத்தில் வாசகங்களையும வார்த்தைகளையும் கவனிக்கவேண்டாம என்று சொல்கிற, பெரிய வழக்கறிஞராக பல காலம பணியாற்றி இருக்கிற நமது நிதி அமைசசர் அவர்கள், ஒரு சின்னஞ்சிறு வாசகமதான் ஒரு வினை தூகசில ஏற்றவும வைக்கும் என்பதை உணருவார்கள். ஆகவே வாசகங்களை கவனியாமல், நடைமுறையில் எப்படி வருகிறது பாருங்கள் என்று எங்களுககு ஆசை காட்டுவதை விட சாதாரண மககளாகிய நாங்கள் உணர்ந்து பார்க்கத தக்க அளவுக்குப்பயங்கரம இல்லாத தெளிவான, திட்ட வட்டமான வாசகங்களைப் போடவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Government may entrust to the panchayat union council with its consent and on such terms as may be

agreed upon, the execution in the panchayat development block of the National Extension Service Schemes '' என்று இருக்கிறது. 'May' implies 'may not' also என்பது சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகின்ற இலக்கணம். May entrust என்றால் கேட்கலாம், எப்போது கேட்கலாம் எஜமான் சிரிக்கிற வேளையில் கேட்கலாம். சிரிக்காத வேளையில் கேட்காமலும் இருக்கலாம். கேட்கிற முறைப்படி கேட்டால் கேட்கலாம், இல்லையென்றால தள்ளிவிடலாம், இவ்வளவுக்கும் இடம் அளிக்கிறது. இத்தனையும் நீங்கள் சொல்லுவீர்கள என்று அர்த்தமல்ல. May என்பதற்குப் பதிலாக ''The Government shall entrust on representation by the panchyat union'' என்று மாற்றினால் நாங்கள் கிராம மக்களிடத்தில் போய் உங்களுடைய ஆட்சியைப்பற்றி, உங்களுடைய ஆட்சியின் அருமை, பெருமைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். May என்பதற்கும் shall என்பதற்கும் வித்தியாசம் தெரியாத அளவுக்கு இந்த சபையில் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே இதில இருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை, கொலை வழக்குகளை நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உன்னிப்பாக கவனித்துத்தான் அந்த வார்த்தையைப் போட்டிருப்பார்கள். May என்றிருப்பதை shall என்று மாற்றினால் மக்களுக்கு மிகுந்த ஆறுதல் அளிக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று கிராமததிற்கு அதிகமாக பணம் தரப்போகிறோம், வீட்டுவரியை எநத அளவுக்கு வசூலிக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு ''மாச்சிங் கிராண்ட்'' தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் ஒரு அன்புள்ள தாய் தன்னுடைய குழந்தைகளுககு கசப்பான மருந்தோடு தேனும் கலநது நாக்கை நீட்டச் சொலலி தடவுவது போல் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை நமக்குத் தருகிறார்கள். அவர்களின் தாய அன்பைப் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால நீங்கள் கொடுக்கின்ற மருந்தில் கசப்பான மருந்துதான் அதிகமாக இருக்கிறது. தேன் குறைவாகத்தான் இருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இன்றைய தினம் வசூல செய்யபபடுகிற வீட்டுவரி தலைக்கு 12 நயா பைசா என்று இருக்கிறது இது 30 நயா பைசாவாக கிடைக்கும் என்று நீஙகள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள். இருப்பதை வ.. ஒன்றுக்கு ஒன்றரை மடங்கு அதிகமாக வரி போடவேண்டு

மென்று எண்ணுகிறீர்கள். இங்கே 150 பேருக்கு மேலாக எண்ணிக்கை பலம் இருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சி, நியாயமாகப் போடுவதானாலும் தேவைக்காகப் போடுவதானாலும் வரி போட்டால் மக்களுடைய அதிருப்தி எங்கே தங்களுக்கு வந்துவிடப்போகின்றதோ என்று அச்சப்பட்டுக் கொண்டுதான் போட்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் வீட்டு வரியை ஒரு ரூபாய் என்பதை இரண்டரை ரூபாய் என்று எந்தப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாவது அதிகப்படுத்துவார்கள் என்று அமைச்சர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களா?

நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் : இதிலே வரி அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று வகுக்கவில்லை. இப்போது போட்டிருக்கக்கூடிய வரியையே வசூலிப்பதில்லை. அதைத் தான் வசூலிக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம் இப்போது வரி இருக்கிறதேயொழிய வசூலிப்பதில்லை.

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சர்க்காரினாலே நியமிக்கப்பட்ட டேக்ஸேஷன் என்க்கொயரி கமிஷன், பஞ்சாயத்துக்களில் வரி வசூலிக்க கிராமத்தார்கள்; கிராமத்தலைவர்கள், விரும்பவில்லை என்பதை "The Taxation Enquiry Commission, however was of the view that when a Panchayat is established, it should not start levying taxes immediately, Such a measure was bound to incur the resentment of the village people and if the Panchayat were to refrain from such activity, they would earn contempt by inactivity." பணம் வசூலிக்காவிட்டால் காரியம் நடக்காது, வரி வசூலித்தால் கெட்ட பெயர் வந்துவிடும் ஆகையினாலே வரிவசூலிப்பதிலே குந்தகம் இருக்கிறது என்று டேக்ஸேஷன் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமைதான் இப்போது கிராமப்புறத்தில் நீடித்திருக்கின்றது. ஆக, நீங்கள் எவ்வளவு வரி வசூலிக்கின்றீர்களோ அந்த அளவு நாங்கள் பணத்தைத் தருகிறோம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக; பஞ்சாயத்துக்களானாலும் சரி, பஞ்சாயத்து யூனியன்களானாலும் சரி, வருவாய

வரக்கூடிய தொழில்களை நடத்த முன் வந்தால், சர்க்கார் மிகத் தாராளமான முறையில் மானியங்களைக் கொடுத்தும் கடன்களைக் கொடுத்தும், உற்சாகப்படுத்தியும் ஊக்க மூட்டியும், திட்டங்களைப் போட்டுத் தந்தால், அந்தத் திட்டங்களின் பேரில் ஆட்சியாளர்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி புறம்போக்கு நிலங்களைப் பயிர் செய்து பணம் சம்பாதிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், கலப்பு உரங் களைத் தயார் செய்து பணம் சம்பாதித்துக் கொள்கிறோம், அதற்குப் பணம் தேவை, ஆகவே அதைக் கடனாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டாலும் இவைகளுக்கெல்லாம் பணம் தருவதிலே தாராள மனப்பான்மையைக் காட்ட வேண்டுமென்று நான் ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

''வீட்டு வரி எந்த அளவுக்கு வசூலிக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்குத் தருகிறோம்'' என்று சொல்வது, ஏட்டிலே பார்த்தால் மிக அழகாக இருக்கும். ஏட்டிலே பார்த்தால், 1,000 பேர்களைக் கொண்ட கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு ரூ. 1,250 வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமத் திலே எத்தனை வீடுகள் என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லும் போது, கிராமத்திற்குள்ளே போய்ப் பார்த்தோமானால், இரண்டு புதிய வீடுகள் கட்டப்படுகின்ற நேரத்திலே 20 பழைய வீடுகள் இடிந்து விட்டிருக்கின்றன அந்தக் காட்சி களைத்தான் பார்க்கலாம் இடிந்துபோன பழைய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கே பணமில்லாமல் இருக்கின்றது. இங்கே நகரத்தில் பணம் சம்பாதித்தவர்கள் பணம் சம் பாதித்து வந்திருப்பதை கிராமத்தார்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக வேண்டுமானால் இரண்டு புதிய வீடுகளைக் கட்டுகிறார்கள். ஆகையினாலே வீட்டு வரி மூலமாக கிராமத்தில் போதிய பணம் வசூலாகும் என்று எதிர்பார்த்தால் நிச்சயமாக நாம ஏமாற்றம்தான் அடை வோம என்பதனை இங்கே பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம இவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்படுகின்ற காரணத் தினால பல நன்மைகள் வரும என்று கூறுவதினாலே, இந்த மசோதாவோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற கம்யூனிடி பிராஜெக்டைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆராய வேண்டியிருக்

கிறது. இதுவரையில் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் என்பது ஆளும் கட்சியினுடைய விளம்பரச் சாவடியாக இருந்து வந்திருக்கின்றது என்ற கருத்து மேலெழுந்தவாரியாகப் பரவியிருக்கிறது. ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களால் இதை மறுக்கவோ அல்லது என்னுடைய பூர்வோத்திரத்தை எடுத்துக் காட்டி கோடிட்டவோ செய்யலாம். இவைகளிலே எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் நாட்டிலே மக்கள் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் என்பது ஆளும் கட்சியினுடைய விளம்பரச் சாவடியாக இருக்கிறது என்று மேலெழுந்தவாரியாகக் கருதுகிறார்கள். அதைக் கொண்டு போய் கிராமத்திலே ஒப்படைத்தால் மட்டும் நாட்டுக்கு நல்ல காரியங்கள் நடந்து விடாது என்று உணர்ந்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் துவக்கத்தில் சொன்னதுபோல கிராம ஆட்சிக்கும் கிராம வசதிக்கும் உள்ள தொடர்பை சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கிராம ஆட்சிக்கு நல்ல திட்டங்களை அமைத்து விட்டால் வசதிகள் ஏற்பட்டுவிடாது, வசதிகளே இல்லாத இடத்திலே ஆட்சியும் நடக்காது, ஆகவே கிராமத்திற்கு ஆட்சிமுறை வேண்டுமானால் தயாரித்துத் தரலாமே தவிர வசதிகளை உண்டாக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த மசோதாவிற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கின்றது. அப்பாற்பட்டு இருக்கிறது மாத்திரமல்ல கிராமத்தில் வறுமை இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் புறக்கணிக்க முடியாத அளவு ஓங்கி வளர்ந்திருக்கின்றது. கிராம மக்களுடைய வசதிகளை அதிகரிப்பதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பதனை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்த்தால் இவ்வளவு வசதி அதிகரித்தால் இவ்வளவு வரி வசூலிக்கலாம் இவ்வளவு வரி வசூலித்தால் இவ்வளவு மாச்சிங் கிராண்ட் கிடைக்கலாம் இவ்வளவு மாச்சிங் கிராண்ட் கிடைத்தால் மொத்தத்தில் இவ்வளவு வரி சேரும் இவ்வளவு வரி சேர்ந்தால் அதன் மூலமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்று கணக்கிட முடியும். கிராமப்புறங்களிலே வசதிகளை அதிகரிக்க வழிவகை இருக்கின்றதா என்பதைப் பாராது உங்களுடைய வசதிகளை நீங்களே பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களுக்குப் பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பொறுப்புகளை பங்கிட்டுக் கொள்வதுதான் ஜனநாயகம் என்று நிதி அமைச்சருடைய பார்வை என்னை கேட்கின்றது. தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய திட்டத்தை தரவல்ல பொறுப்பு ஆளுகின்றவர்களைச் சார்ந்ததாகும். உள்ளத

தால் உடலால் மெலிந்திருக்கின்றவர்கள் என்றாலும், பொறுப்பைக் கொடுத்து வசதிகளைக் கொடுத்தால் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத் தக்க அளவுக்கு அவர்களுக்குத் திறமையிருக்கிறது ஆகையினாலே இவைகளைச்செய்ய கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு வசதிகளைக் கொடுக்காமல் அவர்களுடைய திறமையிலே குறை இருப்பதாகக் கருதாதீர்கள், ஒப்புக்கொண்ட எந்தப் பொறுப்பையும் அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள். இவர்களிலே பலர் எதிர்கால நிதியமைச்சர்களாக இருக்கக் கூடும். பலர் எதிர்கால முதலமைச்சர்களாக இருக்கக் கூடும் நிதியமைச்சர் சொன்னதைப் போல் படிக்காதவர்கள் என்று காரணத்திற்காக யாரையும் மந்திரியாக ஆக்காமல் இருக்கமாட்டோம்—ஜனநாயகம் அதை அனுமதிக்காது. கிராம மக்களுக்கு சாதாரணப் படிப்பிலே தேறவிட்டாலும், வானத்தைப் பார்த்து, மழை எப்போது பெய்யும் என்று சொல்லத் தெரியும் பயிரைப் பார்த்து எப்போது அறுவடை செய்யலாம், என்று சொல்லத் தெரியும் உரத்தைப் பார்த்து எத்தனை கலம் விளையும் என்று சொல்லத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயிற்சியை பகுத்தறிவால் பெற்றுள்ள பயிற்சியை—இப்படிப்பட்ட மன்றங்களிலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த மன்றத்திலேகூட இப்படிப்பட்ட கிராம மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் அவர்கள் பேசுவது நாம் பேசுகிற சட்ட நுணுக்கத்தைப் போல இல்லை என்று சொல்லலாமே தவிர அவர்களை மட்டமாக யாரும் கருத முடியாது. கிராமத்திலுள்ள நல்லறிவை கிராமத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன், அதற்கு இந்த மசோதாவிலே இடமிருந்தால் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். நிதிமைச்சர் அவர்கள் "நீங்கள் மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க திருத்தங்களை மட்டும் சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்வதற்குக் காரணம் நான் நினைக்கிறேன் 'இவர்கள் எங்கே மாற்றிக் கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு திருத்தங்களைச் சொல்லப் போகிறார்கள், ஏதாவது மேலெழுந்தவாரியாகச் சொல்வார்கள், அதற்கு ஏதாவது சாமர்த்தியமாக மூன்று நான்கு வாக்கியங்கள் சொன்னால் சரியாகப் போய்விடும்" என்று அவர்கள் சாமர்த்தியத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிறார்களே தவிர, இதயத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.

திரு. சி. சுப்ரமணியம்: உங்களுடைய சாமர்த்தியத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. உங்களுக்கு சாமர்த்தியக் குறைவு இருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. (சிரிப்பு)

திரு. சி. என். அண்ணுதுரை: நாம் இருவரும் ஒரே ரகத்தைச்சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் (சிரிப்பு). இதயத்திலே அதிகமான அளவுக்கு அக்கறை காட்டி, கிராம மக்களை வாழவைக்க இந்தச் சட்டத்திலே நன்மைகளைப் புகுந்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆட்சியாளரின் நோக்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன், கிராம மக்களிடத்தில் இந்த அளவுக்கு அன்பும் அக்கறையும் செலுத்துவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு சமயம் அவர்களும் ஓட்டர்கள் என்ற காரணத்தினுல் இந்த அக்கறை ஏற்பட்டதோ என்ற ஐயத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* * *

30—9—58] **[செவ்வாய்க்கிழமை**

(கெஜட் பதிவில்லாத சர்க்கார் ஊழியர்களின் நலத்திற்கான திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசியது...)

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருக்கும் அவல நிலையிலுள்ள கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பிரச்னையை கவனிப்பதாக, ஆளும் கட்சியினர் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொல்லியதுடன் மட்டுமின்றி வெளியிலும் பல்லாண்டு காலமாக பலமுறை சொல்லியிருந்தாலும்கூட. இன்றுவரையில் அப்பிரச்னையை தீர்க்கமுடியாமல அவர்கள் ஓரளவு திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்ற ஐயப்பாட்டால்தான், அதைத் தீர்ப்பதற்கான சில யோசனைகளை எதிர்தரப்பில்

உள்ளவர்கள் சொல்லுவதற்கு வகை செய்வதற்காகவும், இந்தப் பிரச்னையை அலசி ஆராய்ந்து பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல ஆறுதலான திட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகவும் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கலாம் என்று, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும் கனம் திரு கலயாண சுந்தரம் விரும்புகிறார். வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போவதாக முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்த சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு, சலுகைகள் தருவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் வாக்களித்து, அவர்களை, வேலைநிறுத்த யோசனையைக் கைவிடச் செய்தார் என்பதை எனக்கு முன் பேசிய திரு. கரிய கௌண்டர் அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து நான் தெரிந்துகொள்ளுகிறேன். அவர், அத்துடன் மட்டுமின்றி, அதற்காக சர்க்கார் வரிபோட்டால் அதை நாங்களெல்லாம ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம என்றும் சொன்னார். மேலும் திரு. கரிய கௌண்டர், தமக்கு கனம நிதி அமைச்சரிடம் உள்ள அபாரச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, வரிகள் போட்டு கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பள உயர்விற்குத் தேவையான பணத்தைப் பெறச் செய்வதற்கு நாம அவரை இணங்க வைக்க முடியும் என்றும் கூறினார்.

அவர்கள் அப்படியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதிலிருந்து கெஜட் பதிவிலலாத சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் தரவேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கொள்கையளவில என்றாலும கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருககிற அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு வழிவகை இல்லாத காரணததினால தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்பது ஒருபுறத்தில் இருந்து பார்த்தால் நன்கு தெரிகிறது. வேறு சில அங்கததினர்கள் எதிர் தரப்பில் உள்ளவர்கள் இந்த யோசனையைச சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், இவர்களைவிட சமுதாயத்தில் பின் தங்கிக் கிடக்கும விவசாய பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து துவங்கி கோவில் கோபுர வாசலில் இருக்கும பிச்சைக்காரர்களின் நிலைவரை நண்பர் நமக்கு கவனப படுத்தினார். அப்படியுள்ளவர்கள் இருக்கும்போது இவர்களைப்பற்றி கவனிப்பானேன் என்று மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் எடுததுச்சொன்னார். இதில்

இருந்து நான் ஒன்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பு கிறேன். ஆளும்கட்சி இதற்கு ஏதாவது திட்டவட்ட மானதொரு கொள்கையை வைத்திருக்கிறதா? சர்க்கார் ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் நியாயமானதென்று சர்க் கார் கருதுகிறார்களா? அப்படி நியாயம் என்று கருதி அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இடபொழுது காலமில்லை என்று வாதாடுகிறார்கள், அல்லது காலம சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன படி திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றி நாட்டின் செல்வ நிலை சீர்பட்ட பிறகு இதைக் கவனிக்கலாம் என்று இந்தப் பிரச்னையை ஒத்தி போட்டு வைக்கிறார்களா அல்லது வேறு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல சமுதாயத்தில் உள்ள மற்றவர்களை நன்கு கை தூக்கிவிட்ட பிறகு இந்தப் பிரச்னையைக் கவனிக்கலாம் என்று இப்பிரச்னையை ஊறகாய்ப் பானையில் போட விருப்புகிறார்களா என்ற விஷயத்தில் தெளிவற்ற குழப்பமோ என்று ஐயப்படத் தக்க விதத்தில் ஆளுமகட்சியின் போக்கு இருந்துவருகிறது, ஆளும கட்சியின் போக்கு இப்படி இருநது வருவது, என் ஜி ஓ.க்களின் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிற குமுறல்கள் என்னென்ன வழிகளில் நாட்டில் வெளிபபடுகிறது எனபதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் திரு. கரிய கௌண்டர் அவர்கள சென்னை கடற்கரையில் கூட கூட்டம் போடுகிறார்களே என்று மெத்தவருத்தத் துடன் சொன்னார்கள். கடற்கரை, மாலை வேளையில் ஒய்வு பெறசகூடிய இடந்தான். அப்படி ஓய்வு எடுக்கப போகிற வர்கள் ஒருசிலர் இருப்பதோடு தங்கள் உள்ளக் குமுறல்களை வெளிப்படுத்த பலர் கடற்கரைககுப் போகிறார்கள என்ற நிலையை இந்நாட்டில் உங்கள் ஆட்சி ஏற்படுத்தி விட்டது. உல்லாசத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய கடற்கரை உள்ளக் குமுறல்களை எடுத்துக் காட்டும் இடமாகி விட்டது, உங்கள் ஆட்சியில். மாற்றுக் கட்சியினர் என். ஜி. ஓக் களைத் தூண்டி விடுகிறாகள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லிவிட்டு என். ஜி. ஓக்கள் தங்கள குறைபாடுகளைத் தாங்களே எடுத்துச் சொல்லலாமே என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு தடவை இங்கு எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல அவர்கள விஷயத்தில் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்குள்ள அக்கறையைவிட எங்க ளுக்கு அதிகம் இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் கூட்டிச்

கொடுத்திருக்கும் 12 ரூபாய் உயர்வு எடுத்துக் காட்ட வில்லையா என்று புள்ளி விவரங்களோடு தனது மனதில் உள்ள நல்லெண்ணத்தையும் இணைத்துக் கூறினார். அப்படி 12 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்த நிலையில் இயற்கையாகவே வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாகி விட்டதால் என். ஜி. ஓக்கள் அதனால் நல்லமுறையில் பயன் அடைய வில்லை. ஆகவே, மறுபடியும் அந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி நாம் பேசுகிறபோது ஒருவருக்கொருவர் மனம் விட்டு, ஆளும் கட்சியினரும் எதிர்க்கட்சியினரும், இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி பேசவேண்டும். அப்படி மனம் விட்டுப் பேசிக்கொள்ள இந்த மன்றத்தைவிட இதற்கென்று ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைத்து எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும், தேவைப்பட்டால் பொருளாதாரத் துறையில் புது யோசனைகள் சொல்ல என். ஜி. ஓ. பிரதிநிதி ஒருவரையும் அழைத்து இந்தப் பிரச்னைக்கு நல்லதொரு முடிவுகாண வேண்டும், அதை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் விருப்பமே தவிர ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல சர்க்காரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிட வேண்டுமென்பதல்ல எங்கள் நோக்கம். அப்படி சர்க்காரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிட வேண்டுமென்று கருதினாலும் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள உங்களுக்கு எண்ணிக்கைப்பலம் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். பலரது வாதத்தின் பலமும் எண்ணிக்கைப்பலத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணராமலில்லை. இந்தப் பிரச்னை மூலம் சர்க்காருக்கு சங்கடத்தை விளைவிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் யாரும் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் ஊழியர்கள் அதிருப்திப்பட்ட மனதோடு இருந்தால் சர்க்கார் நிர்வாகம் திறம்பட நடக்காது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார், சர்க்கார் ஊழியர்கள் பத்து, இருபது வருடகாலம் வரை தியாக உணர்ச்சியோடு பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று. அப்படிப் பத்து இருபது ஆண்டு காலம் வரை தியாக உணர்ச்சியோடு பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அப்படிப் பத்து இருபது ஆண்டு காலம் இருந்தால் உண்மையாகவே அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் சிக்கல்கள் ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல் அவர்களால சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்படுகிற நமது எதிர்கால சந்ததிகள் மிகுந்த புத்தி சூன்யமனதோடுதான் பிறக்க

நேரிடும் ஆகையால்தான் இந்தப் பிரச்னையை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். பல பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதிலே இந்த சென்னை ராஜ்யம் முன்னணியில் நிற்கின்றது என்று அடிக்கடி அறிவுறுத்தி வருகின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதிலே என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்க வேண்டும். சிக்கல் எங்கே இருக்கிறது என்று அவர் எடுத்துக்காட்டுவார்களேயானால், அதைக் குறித்து ஆலோசித்துப் பார்ப்பதிலே எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் உண்மையிலேயே அவர்களிடத்திலே நல்லெண்ணம் வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கின்றன. சம்பளம் அதிகம் தரப்படவேண்டியது நியாயம என்று அவர்கள் நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பது தெரிய வேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் இடையே பேதம் இருப்பதை நீக்கியாக வேண்டுமென்ற கொள்கை சர்க்காரிடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில, மாநில சர்க்காருக்கேற்ற விதிமுறைகளை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வெள்ளையர் ஆட்சி காலம் முதல் இருந்து கொண்டிருக்கிற விதிகளை— மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்காருக்கு மனம் இருக்கிறதா?— அதை ஏற்றுக்கொள்வார்களா, கொள்கையளவில் என்று அறிய விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பிடுவது, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற 309 வது பிரிவுப்படி ராஜ்ய சர்க்காரிடத்தில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுடைய நடைமுறை வேலைகளை கவனிப்பதற்கேற்ற புதிய வழி வகைகளை சர்க்கார் கையாளப் போகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டுவிட்டால், அதற்குப் பிறகு பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது கஷ்டமான காரியமல்ல. நிதி அமைச்சருடைய பணம் இருக்கிற இடத்தைப் பார்த்து எடுத்து, பணம் தேவைப்படுகிற இடத்தில பகிர்ந்து கொடுப்பதாகும் ''பணம் எங்கே இருக்கிறது, பணம் எங்கே இருக்கிறது'' என்று எங்களைப் போலவே அவரும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது நிதி அமைச்சருடைய வேலை இல்லை என்பதை நம் நிதி அமைச்சர் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சினிமா பாடலிலே வருவது போன்று 'எங்கே தேடுவேன், பணத்தை எங்கே தேடுவேன்'' என்று

டுசொல்லிக்கொண்டு—நாமெல்லாம் இங்கே ரூ 150 பெற்றுக் கொண்டும், அமைச்சர் அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பெற்றுக்கொண்டும்—எங்கே பணம் இருக்கிறது என்று தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதை வெளியுலகத்திலுள்ளவர்கள் பார்ப்பார்களேயானால், நம முடைய திறமையைப் பற்றி ஐயுறுவார்கள். ஆகையால்—இந்த பிரச்னை ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமானதாகாது—இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற நமக்கு இந்த பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கேற்ற திறமை இருக்கிறதா?—அல்லது இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்குத் திறமைக் குறைவு இருக்கிறதா? என்பதை உலகத்திற்குக் காட்டியாக வேண்டும். ஆகையால்தான் கொள்கையளவிலே சர்க்கார் திட்டவட்டமாக என்ன கருதுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தப் பிரச்னை உருவெடுக்கிற நேரத்திலே "எங்களுக்கு இதைக் கவனிக்க தெரியும், நீங்கள் இதிலே தலையிடவேண்டாம்" என்று ஒரு இடத்திலே சொலவதும், மற்றொரு இடத்திலே "எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நாடினால் உங்களுக்குக் கிடைப்பதுகூட கிடைக்காமல் போய்விடும்" என்று அவர்களை மிரட்டுவதும், இன்னொரு தடவை விவாதத்தின்போது "இந்தப் பிரச்னைதான் முக்கியமான பிரச்னையா இதைவிட அடிப்படை பிரச்னைகள் ஏராளம் இருக்கின்றனவே", அவைகளைக் கவனித்து விட்டு இவை களுக்கு வருவோம் என்று இப்படியே நழுவிக் கொண்டிருப்பதில் தான் அவர்கள் திறமை காட்டுகிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதனை திட்டவட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. ஆகையால் நான் முதலில அறிந்து கொள்ள விரும்புவது, இந்த சர்க்காருக்கு இந்த விஷயத்தில் என்ன வகையான கொள்கை இருக்கிறது என்பதாகும். இதைத் திட்டவட்டமாக எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன் வரவேண்டும்.

பொதுவாக சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தும், ஆளும் கட்சியிலிருந்தும், இதுவரையில் பேசியவர்கள் இப்போதும், இதற்கு முன்னாலே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துப்பேசப் பட்ட காலத்திலேயும், அவர்கள் தந்திருக்கின்ற கருத்துக் களை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். ஒன்று,

"எங்கள் இடத்திலே போதுமான பணம் இல்லை" என்பது அவர்கள் சொல்லுகிற வாதமாகும். அதனை ஒரு வாதம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன்—பணம் இருக்கிற இடத்தைக் கண்டு பிடித்து எடுப்பதுதான் ஒரு நிதி அமைச்சருடைய வேலை. "வரி போட்டுப்பணம வாங்கினால் நீங்கள் சும்மா இருப்பீர்களா?" என்று கனம் அங்கத்தினர் கரிய கொண்டர் அவர்கள் கேட்டார்கள்—நிச்சயமாக சும்மா இருப்போம். ஆனால் எந்த இடத்திலே வரி போடவேண்டும் என்பதிலே—எவ்வளவு வரி போடவேண்டும் என்பதிலே—யாருக்குப் போடவேண்டும் என்பதிலே, நமக்குள்ளே அபிப்பிராய பேதம் நிச்சயமாக வரும் என்று இந்த மன்றத்திலே நான் பல தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக, 'இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஜமீன்தார்களிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலவுடைமைகளுக்கு நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கிற பணத்தைக் கொஞ்ச காலத்திற்குக் கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைத்து, அந்தப் பணத்தை இதற்குப் பயன்படுத்தலாமா? என்று கேட்டால், அதற்கு எனது இரண்டு கைகளையும் தூக்க தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில "பண்டங்களை வாங்குகின்ற ஏழை மக்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற விற்பனை வரியில் இன்னொரு பைசா கூட்டலாமா?" என்று கேட்டால் "கூடாது, கூடாது" என்றுதான் சொல்வேன். ஆகையால் "வரி போட்டால ஒத்துக்கொள்வீர்களா" என்று பொதுப் படையாகக் கேட்டால் பலன் இல்லை. சாதாரணமாக பணம இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில அதை ஒரு வாதம் என்றும ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

முன்பு ஒரு தடவை இதைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், "நிதி அறிக்கை இருக்கிறது, எதிலே செலவழிக்கிற பணத்தைக் குறைத்து இதற்குச் செலவிடுவது என்று பார்த்துவிட்டு வழிகாட்டுங்கள்—கல்விக்குக் கொடுக்கின்ற மான்யத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கட்டுமா? தொழில் துறைக்குக் கொடுக்கிற மான்யத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கட்டுமா? இதைக் குறைக்கட்டுமா? அதைக் குறைக்கட்டுமா? என்று கேட்டார்கள். உண்மையாகவே ஒரு செலவைக் குறைத்து இதற்குத் தந்தால்கூட சரிக்கட்ட முடியாத அளவுக்கு

நிலைமை இருக்கிறது என்பதை சாதாரணமாக அனைவரும் அறியலாம். ஆகையால் தான் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், வரிகள் மூலமாகத்தான் பணத்தைத் தேட வேண்டும் என்பதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல தடவைகள் இந்த மன்றத்திலே பேசியும் இருக்கிறேன். வரி போடுவதன் மூலமாகத்தான் ஒரு சர்க்கார் தன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற தத்துவத்தை மாற்றி வரியோடு வருமானத்தை பெறத்தக்க தொழில்களை நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டும், இதனால் இன்னொரு அடிப்படைக்கொள்கையையும் மாற்றிக்கொள்ள நேரிடும். அந்த அடிப்படைக் கொள்கை—நீங்கள் தொழில் திட்டத்தில் தனியாருக்குச் சிலவற்றை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்—பொதுத் துறைக்கென்று சிலவற்றை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்—இதில் மாற்றமே கிடையாது என்று சொல்லுகிற அடிப்படைக் கொள்கையைச் சற்று மாற்றி தனியார் துறைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற—அதிக லாபம் தரக்கூடிய தொழில்—பயிற்சி ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில்—இவைகளை தாங்களே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று இன்றைய தினம் இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவருகிறார்களோ, அப்போதுதான் வருமானம் அதிகரிக்கும்—வருமானம் அதிகரித்தால்தான் இவர்களுக்கெல்லாம் பணத்தைத் தர முடியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் வாதத்திற்காக வேண்டுமானால் சொன்னார்கள் "வரி போட ஒத்துக்கொண்டால் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லுகிறேன்" என்று—அவர் சொன்னதினாலே நிதி அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று பொருள் இல்லை-நாங்கள் வரிபோட ஒத்துக்கொள்வோம்—இந்த நாட்டில் 3 கோடி தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்காக தலைக்கு ஒரு ரூபாய் வரி போடவேண்டும் என்று சொன்னால்—நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னாலகூட நீங்கள் போடமாட்டீர்கள். ஏன் நீங்கள் போடமாட்டீர்கள் என்று சொல்லுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சும்மா, "போடுகிறோம்" என்று வாதத்திற்காகச் சொல்லிவிடலாம். இது சுவையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர பிரச்னையைத் தீர்ப்பதாகாது. ஆகவே சொல்லப்படுகிற முக்கியமான வாதம் பணம்

இல்லை என்பது ஒரு வாதமாகாது, மற்றொரு வாதம், என். ஜி, ஒ. க்கள் பரவாயில்லை—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதைப்போல அவர்களைவிட கஷ்டப்படக்கூடியவர்கள் அந்தப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது முதல் தேதி எப்போது வரும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்—முதல் தேதி சம்பளம் வாங்கி விடுகிறார்கள்—28-ம் தேதி முதல் கடன்காரர்கள் பிடுங்குகிற பிடுங்கலை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியாது. 28-ம் தேதி வரட்டும். "-ம் தேதி வரட்டும்" என்று சொல்வதை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு சினிமா படத்தையே தயாரித்திருக்கிறார்கள், சினிமாவையே விரும்பாத கட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், கனம் அங்கத்தினர் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்—நான் பார்த்திருக்கிற காரணத்தினால் இதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன—அந்தப்படம் "முதல் தேதி" என்பது முதல் தேதி ஆனவுடன், ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடாக கிடைக்கக் கூடிய தொகையைப்போல பெரும் தொகையை என். ஜி. ஓக்கள் வாங்கிக்கொண்டு வருவது போலவும், அதைப பங்கிட்டுப் பங்கிட்டுக் கை ஓய்ந்துபோய், "கொஞ்ச நாளைக்கு ஓய்வு எடுங்கள்" என்று இவர்கள் அறிவுரை எடுத்துச் சொல்வது எவ்வளவு கடின இருதயம் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட வாதம் வரும்?" என்று என்னை நானே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, "நாங்கள் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், திட்டம் பெரிதா? இது பெரிதா? என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள், இந்தத் திட்டம் என்ற பிரச்னை இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல. எப்போது பேசினாலும்—எந்தப் பிரச்னையைப் பற்றிப் பேசினாலும்—திட்டத்தையும் அதையும் இணைத்து இணைத்துப் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிற காரணத்தினால் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன்— திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டால்தான் திட்டம் வெற்றி பெறும். திட்டம் வெற்றி பெறட்டும், இதைக் கவனிக்கலாம் என்று சொல்வது சரியான முறை ஆகாது; திட்டம் தோற்றுப்போக இதுதான் முக்கிய காரணமாக இருக்கும் என்று மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, என்னுடைய இரண்டாவது பதில்— "உங்கள் திட்டத்திலேயே எங்களுக்குச் சந்தேகம

இருக்கிறது" ஏதோ திட்டம் என்றால் நாடுபூராவிலும் சரி வர நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்— எல்லோரும ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற மனப்பான்மையில் பேசு கிறீர்கள். ஆனால் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற வகை யிலும், திட்டம் தீட்டப்படுகிற முறையிலும், திட்டததிற் காக நீங்கள் செல்வழிககிற பெரும் தொகைகள், சில வேளைகளில் கண்மூடித்தனமாகச் செலவழிக்கிறீர்கள் என்று ஐயப்படுகிற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். ஆகையால், "திட்டம் நிறைவேறட்டும், பிறகு பார்க்க லாம்" என்று சொல்வது திருப்திகரமான பதில் ஆகாது. திட்டம் ஒரு சமயத்தில் நல்லபடி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ற மனப் பக்குவத்தை சர்க்கார் ஊழியர்கள் பெறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய சமப ளத்தை அதிகப்படுத்தித்தான் ஆகவேண்டும்.

என்னுடைய நண்பர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள்— கணக்குத் தவறுதலாக இருந்தால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திருத்துவார்கள என்று நினைக்கிறேன்—மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு சட்டபூர்வமான எல்லா வகையான வருமானமும் சேர்ந்து மாதததிற்கு 130 ரூபாய கிடைககிறது என்றும, மாநில சர்க்காரில அதே விதமான பணியாற்றுபவர்களுக்கு ரூபாய் 94 கிடைக்கிறது என்றும், பஞ்சப்படியிலே இருக்கிற வித்தியாசத்தையாவது போக்க வேண்டுமென்று என ஜி ஓக்கள விரும்புகிறார்கள என்றுஞ் சொன்னார்கள. 130-க்கும 94-க்கும் இடையிலே இருக்கும் சிறு வித்தியாசததைப் போக்க குறைந்தது 3 கோடி ரூபாய் தேவை என்று புள்ளிவிவரததிலே காட்டி யிருக்கிறார்கள் "மூன்று கோடி ரூபாயை எப்படிப் பெறுவது?— சம்பளததை அதிகப்படுததினால இன் னும சில கோடி ரூபாய்கள் தேவைப்படும்; அதற்கு எங்கே பணம இருக்கிறது?" என்று நமமுடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில கூட்டங்களிலே சொன்னதாக பத்திரிகையில பார்த்தேன். "உஙகள அண்ணாதுரையை திட்டம கேட்டால், கசாட்பு கடை வைக்க சொல்லுகிறான்; வேறு என்ன திட்டம கொடுத்தான?" என்று கூறுகிறார். இன்று காலையிலே ஒரு சர்க்கார் வெளியீட்டைப் படித்துக

கொண்டிருந்தேன். மாநிலத்திலே கோழிகளைப் பற்றிய வெளியீடு அது. இந்த மாநிலத்தில கோழிகளினுல் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமான முள்ள முட்டைகள் கிடைப்பதாக கணக்குக் காட்டியிருக் கிருர்கள். வளர்கின்ற கோழிகளில், ஒரு கோழிக்கு இரண்டு கோழி வளர்த்தால், மூன்று கோழி வளர்த்தால்—எங்களையா கோழி வளர்க்கச் சொல்லுகிறீர்கள் என்று கோபங் கொள்ளக்கூடாது—கோழி வளர்ப்பைப்பற்றி அறிக்கை வெளியிட்டதன் காரணமாக சொல்லுகிறேன்—20 நாட்களுக்கு முட்டை இடுகின்ற கோழி அதற்கு பதிலாக 40 நாட்களுக்கு மீண்டும் முட்டையிடும். இதனுல இப்பொழுது கிடைக்கின்றதைவிட 2 கோடி ரூபாய், 3 கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று நீங்கள் எடுத்துச் சொல்வது, உங்கள் விஷயங்களிலே அபாரமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எனக்கு ரொம்பவும் சந்தேகத்தைக் கொடுக்கிறது. தொழிலில வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல வகையான திட்டங்களை நீங்கள் தீட்டலாம. அதை மேலெழுந்த வாரியாக இந்த மன்றத்திலே பேசுவதைவிட, என்னுடைய நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல, இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து அதிலே எதிர்க்கட்சிகாரர்களையும் பொருளாதார நிபுணர்களையும் உட்கார வைத்து நாம் அலசிப் பார்ப்போமேயானுல, ஒரு சமயம எங்களுடைய மனதிலே தவறு இருக்குமானுல் நீங்கள் நீக்கலாம்; அல்லது, உங்களுடைய சிக்கலை எடுத்துச் சொன்னுல், இது சிக்கல் அல்லவே என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். எங்கள் விஷயத்திலே கொஞ்சம் நம்பிக்கை செலுத்தி, நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள ஆனுலும, நாஙகளும் அந்தப் பிரச்னையில அக்கறை உள்ளவர்கள் என்பதை உணர்ந்து வேறு எந்த விஷயத்திலே கவலைப்படாவிட்டாலும், அவர்களை தூண்டிவிடத் தக்கவர்கள் என்ற வகையிலாவது கவனித்து, இந்தப் பிரச்னையை ஆராயவேண்டுமே தவிர, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னுல், நாங்கள் கவனிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவதில அர்த்தமில்லை என்பதை பணிவன்புடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எத்தனையோ தொழில துறைகளிலே நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டு, அதன் மூலமாக வருவாய்

பெற்று என் ஜி ஓக்களின் குறைபாடுகளை தீர்க்க முடியும். தீர்க்க வேண்டும். உடனடியாக சர்க்கார் தங்கள் கொள்கைகளைப்பற்றி திட்டவட்டமாக இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிலே திட்டவட்டமாக அவர்களுடைய கொள்கைகளை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புவது என்னவெனில், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் கோரிக்கை நியாயமானதா என்பதிலே உங்கள் பதில் தெரியவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற இந்த சம்பள வித்தியாசம் அநியாயமானது, இதை நீக்குதல் போக்குதல் வேண்டும் என்பதிலே உங்களுக்குத் திட்டவட்டமாக முடிவு இருக்கிறதா என்று தெரியவேண்டும். இதற்குப் பணம் ஒன்றுதான் குறுக்கிடுகிறதா, அல்லது உள்ளத்திலே "இவர்களுக்கு ஏன் தர வேண்டும்" என்று எண்ணுகிறீர்களா என்று தெரிய வேண்டும். இதை விட்டுவிட்டு தந்தை தன் மகனுக்குச் சொல்லுவது போல, தாய் தன்னுடைய மகளுக்குச் சொல்வது போல, பொதுவாகச் சொல்வது போல நிதிஅமைச்சர் "உங்கள் குறை எனக்குத் தெரியாதா?" என்று சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் "உங்களுக்கு மட்டும்தானா குறை, குறைபட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். சொல்லப் போனால் எங்களுக்கே ஏகப்பட்ட குறை இருக்கிறது" என்று எடுத்துச் சொல்லுவதில் பலன் இல்லை. இந்தப் பிரச்னை நமமாலே ஆராய்ந்து முடிவு கட்டப்படவேண்டிய பிரச்னை. ஏனென்றால் சர்க்காருடைய வேலையில நாளாக நாளாக நுணுக்கங்களும திறமையும், அறிவும் தேவைப்படுவது வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. "வெல்பேர்ஸ்டேட்" க்ஷேமநல சர்க்கார் என்று திட்டத்திலே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால், அந்த சர்க்கார் வேலைகள நாளாக நாளாக வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. வளர்ந்து கொண்டே வருவது மட்டுமல்ல, விரிவுபடுவது மட்டுமலல, பலவேறு வகையிலே நுணுக்கங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டுவருகின்றன. நுணுக்கமான முறைகளிலே ஆட்சி நடத்தவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் அதை நடத்துகிறவர்கள்—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல அஸ்திவாரம, ஆணிவேர் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள—ஆணி

வேர் பழுதாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆணி வேருக்குத் தண்ணீர் ஊற்ற மறந்துவிட்டு, கிளைகளில் எலக்டிரிக பல்பு பொருத்தி வெளிச்சம் போடுவது தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆணிவேர் போல இருக்கிற சர்க்கார் ஊழியர்கள் மனதில் அதிருப்தி எழாத நிலையில்—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல; லஞ்சம் வாங்காதவர்களே கிடையாது என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு லஞ்சம் பரவியிருக்கிறது என்று ஊரிலே உள்ளவர்கள் பேசிக்கொள்ளும் கேவலப்பொருளாக அவர்களை ஆக்காமல் அவர்கள் உண்மையான உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். அடிப்படை காரியங்களை செவ்வனே நடத்துகிறார்கள் என்று மிக நீண்ட காலமாக புகழ்பெற்று இருக்கும் சென்னை சர்க்கார் ஊழியர்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே மிகத் திறம்பட பணியாற்றுகிறவர்கள் என்ற நல்ல பெயர் பெற்றிருக்கிற சர்க்கார் ஊழியர்கள், அரசியல் புயல் எத்தனை ஏற்பட்டாலும், அதிலே தங்களை உட்படுத்திக்கொள்ளாத சர்க்கார் ஊழியர்கள், எத்தனை மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் மாறுதலுக்குத் தக்கபடி தங்களுடைய மனதிலே பக்குவத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் திறமைபடைத்த சர்க்கார் ஊழியர்கள், இவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்துவது அறநெறி நின்று பணியாற்ற வேண்டியது அமைச்சருடைய காரியம். வெறும் புள்ளி விவரங்களை கொடுத்துத் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடிய நிதி அமைச்சருடைய காரியம் மட்டுமாக இருத்தல் ஆகாது. அறநெறி நின்று உள்ளத்திலே உள்ளதை வெளிப்படையாகப் பேசி, அதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு ஒரு தனி கமிட்டி ஏற்படுத்துவதுதான் நியாயமானது தேவையானது, அவசரமானது, கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது, என்பதனை இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்திக்கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* * *

(நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டம்பற்றி எழுந்த விவாதத்தில்)

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்ற கொள்கையில, நம்மு
பிற்பகல் டைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மாறு
12-20 பாடான கருத்து இல்லை என்பதனை அவர் எடுத்துச் சொன்னதற்காக நான் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் ஏனென்றால், அவர்கள் எவ்வளவு தெளிவாக எவ்வளவு தூய நோக்கத்துடன் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பேசியிருந்தபோதிலும நாட்டிலே பரவலாக ஒரு எண்ணம் வளர்ந்திருக்கிறது அதை சிலர் படித்து வரவேற்றிருக்கிறார்கள். சில பேர்கள் பயப்பட்டுக்கொண்டு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் இப்பொழுது மிராசுதார்களுக்கு வழக்கறிஞராகிவிட்டார் என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்றைய தினம அவர்கள் நமக்கு அவர் தம் கொள்கையிலிருந்து மாறவில்லை சர்க்காரும் அந்தக் கொள்கையை நழுவவிடவில்லை என்பதனை எடுத்துச் சொன்னதற்காக நாம உண்மையாக அவரைப் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறோம், எனக்கு மிக ஆசசரியத்தைக் கொடுப்பது என்னவென்றால், அவர் இன்றையதினம பேசிய எல்லா வாதங்களையும் ஒவ்வொரு மிராசுதார்கள் மகாநாட்டிலும் பேசுகிறார்கள நிலத்திற்கு உச்ச வரமபு கட்டவேண்டுமென்று கருதுகின்ற இந்த சர்க்காரினுடைய வாதங்களும், இருக்கிற நிலங்களை விட்டு விடக்கூடாது என்று பிடிவாதமாக கருதிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய வாதங்களும், இரண்டும எப்படி ஒன்றுபோலவே இருக்கின்றன என்பது எனக்கு அவ்வளவாக விளங்கவில்லை ஒரு சமயம உசசத்திற்குச் செல்கிற நேரத்தில மேதாவிகள் ஒன்றுபட்டுவிடுகிறார்களோ என்று ஐயப்படுகிறேன். மிராசுதார்கள் மகாநாட்டில நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டக்கூடாது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், அவர்களும அப்படிச் செய்தால் உற்பத்தி கெட்டுவிடும என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். அதுபோலவே, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்ட

வேண்டுமென்று, கொள்கையை உடனடியாக திட்டவட்டமாக நிறைவேற்றினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். இரண்டு வாதங்களும் ஒன்றுபோல காணப்படுவதால், நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிராசுதார்கள் பக்கத்தில் சாய்ந்துவிட்டார்களோ என்று சிலர் ஐயுறுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் போல லட்சியம், லட்சியத்திற்கான விளக்கம், திட்டம், திட்ட நிறைவேற்றம் என்றெல்லாம் வகுத்துப் பார்த்து நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற நேரமும் இல்லை. அவர்கள் அறிய விரும்புவது எல்லாம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட காலத்தில், அது வேண்டாம் என்று நிதி அமைச்சர் கூறிவிட்டார் என்று வெளியே பேசிக்கொள்ளப்படுகிறதே, அது ஏன் என்பதுதான். வெளியே எப்படிப் பேசிக்கொண்டாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு அவர்களுக்கு வலிவு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வலிவு இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் : நிலப் பிரச்னையைப் பற்றித் தீர்மானம் அல்ல அங்கு வந்தது. உணவு உற்பத்தியைப் பற்றிய தீர்மானம்தான் அங்கு வந்திருக்கிறது. அதிலே நிலப் பிரச்னையைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு கட்டம் ஏற்பட்டது. அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு நண்பர் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னது போல, நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால், தானாகவே உற்பத்தி பெருகிவிடும் என்கின்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அது தவறு என்கின்ற முறையில், இது கொஞ்சம் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அங்கு உச்ச வரம்பு பற்றிய தீர்மானமும் வரவில்லை. அதை எதிர்த்துப் பேச சந்தர்ப்பமும் எழவில்லை.

திரு சி. என். அண்ணாதுரை : நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதுபற்றி அங்கே பிரச்னை எழவில்லை, உணவு உற்பத்

தியைப் பற்றிய பிரச்னைதான் எழுந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். அங்கே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்து நாம் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டு விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற தீர்மானத்திற்கு பாதகமாகிடக்கூடாது என்ற அளவில்தான் நான் கூறுகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரமபு கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், ஒரு லட்சியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த லட்சியத்திலிருந்து நழுவவிட வில்லை என்று மறுபடியும் நிதிஅமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்ததற்காக நாட்டிலுள்ள எல்லா கடசியினர்களும் அவர்களுக்கு நன்றிகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனை அவர்கள் விளக்குகின்ற நேரத்தில், "நான் இப் பொழுது புதிய கருத்துக்களை சொலலவில்லை. நீண்ட நாளைக்கு முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்" என்று கூறினார். நல்ல பொருக்கு விதைகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள், நல்ல உரங்கள, குடியானவர்களுக்குத் தேவை யான பண வசதிகள், இவைகளையெல்லாம் கொடுத்தால் தான் உற்பத்தி பெருகுமே தவிர, நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் உற்பத்தி பெருகிவிடாது எனபதனை எடுத்துச சொன்னார்கள். நிலத்தைப் பிரித்து வாங்கிக் கொள்கிறவர்களும், நிலத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு, நல்ல விதை, நல்ல உரம், சர்க்காரிடமிருந்து மானியங்கள், கடன்கள் இவைகளையெல்லாம் பெற முடியும் என்ற நமபிக்கையின் பேரிலேதான் நிலத்தைக கேட்கிறார்களே தவிர, நிலததைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால், நந்தனார் காலம் போல் சிவகணங்கள் வந்து உழுதுவிடுவார்கள என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கவிலலை. நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க கடமைப்பட்டிருபபது போல, பிரித்துக் கொடுத்த நிலங்களை நல்ல விளை நிலங்களாக மாற்றுவதற்காக ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேணடு மானால், அந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதி இலலை என்று வாதாடலாம் அதற்குப் போதுமான திட் டங்களை நாங்கள போட்டுக்கொள்ளவில்லை எனறு சொல்ல லாம. அதை வேண்டுமானால் குற்றமாகச் சொல்லுங்கள் என்று நிதி அமைசசர் அவாகள் சொன்னார்கள். 'அவர்களை குற்றம கூறுவதற்கு நாங்கள் அவ்வளவு பெரியவர்கள் அல்ல. எனககுத தோன்றுவது என்னவென்றால, நிதி

அமைச்சர் இந்தப் பிரச்னையை தெரிந்து கொண்டிருக்கும் போது, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்று அவரைச் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினர்களும், அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற ஆட்சியும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது, அது வெற்றி பெறுவதற்கான திட்டங்களை இதற்கு முன்னாலே வகுத்துக்கொள்ளுவதற்கு என்ன? என்ன குறுக்கிட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன். 1953-ம் ஆண்டிலேயே இதைபபற்றி நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசியதை எடுதது படிததுக காண்பித்தார்கள். அதிலிருந்து இதுவரையில, இப்பொழுது அவர்கள் அமைக்க விரும்புகிற அந்தக் கமிட்டியை, அதாவது இந்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து இதுவரையில் வேலை செய்து வந்திருநதால் இப்படி குந்தகப்படவேண்டிய அவசியமும் தயக்கமும் அடையவேண்டிய காரணமும இருந திருக்காது. அப்படிச் செயய முடியாமல இருந்ததற்குள்ள காரணத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய சந்தர்ப்பம எனக்குக் கிடைககவில்லை. ஒன்று எனக்குத் தோன்றுகிறது, இநதப் பிரச்னைகளை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டும் அதைத தீர்க்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள என்றால் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற ஆற்றல் பெறறு இருக்கிறார்கள, அப்படியிருந்தும் அந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்ககாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால, அவர்கள் தங்களையும் அறியாமல எதிரிகளுடைய கையாளாக ஆகி விட்டார்களோ என்றுதான் நான வருத்தத்துடன் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மட்டுமே நிலத்தைப் பிரித்துக கொடுக்கவேண்டும் என்று யாரும வாதாடுவது இல்லை. நிலத்தைப் பிரிததுக் கொடுககவேண்டியதன் லட்சியம் அவர்களுக்குள்ள உடைமையில உரிமை பெறவேண்டும் என்ற கொள்கையும், அவர்கள் உழைபபதற்கான பலன் அவர்களுக்கே சேருகிறது என்ற உரிமை மனப்பான்மை அவர்களுடைய மனதில் வரவேண்டும் என்ற திட்டத்தையும் வைததுத்தான் நிலத்தைப் பிரித்துக கொடுகக வேண்டும் என்று பேசுகிறோம். அதிக அளவுக்கு

ஒருவரிடத்தில் செல்வம் குவிந்திருக்கக்கூடாது என்று சம தர்மப்பிரச்னை இருக்கிறதே தவிர உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக சமதர்ம பிரச்னை ஏற்படவில்லை. சம தர்மப்பிரச்னை இல்லாத நாட்டிலேகூட உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. முதலாளித்துவ நாடாகிய அமெரிக்காவில் கூட உணவு உற்பத்தி ஏராளமாகப் பெருகி இருக்கிறது. அதைப்போலவே சம தர்மத்திற்கு அச்சாணியாக இருக்கக்கூடிய சோவியத் நாட்டில்கூட உணவு உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. திட்டத்தின் அடிப்படையில் உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று பேசுகிற நேரத்தில், திட்டங்களின் அடிப்படையில் உணவு உற்பத்தி என்பது உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்குத் திட்டங்கள் உதவிகரமாக இருக்கலாம் என்பதுதான் பொருள். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று கூறுகிற நேரத்தில் நிலத்தினுடைய தரம், அதில் பாடு படுகிற மக்களுக்குக் கிடைக்கிற வசதிகள், அப்படிப்பட்ட வசதிகள் நாட்டை ஆளுகிறவர்கள் செய்து தருகிற முறை, பாங்கு, அவைகளைப் பொறுத்து உற்பத்தி பெருக்கம் இருக்கிறது. கோவைமாவட்டத்தில் நிலத்தினுடைய வளத்தைப் பற்றியும் உழைப்பாளிகளுடைய திறமை பற்றியும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். ஒரே நாளில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் நிலவளத்தைப் பற்றியும் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள நிலவளத்தைப் பற்றியும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டது பற்றி நான் மகிழ்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் நிலவளம் அவ்வளவு அதிகமாக இருப்பதன் காரணம் அங்குள்ளவைகள் ''வர்ஜின் சாயில்''

திரு. சி. சுப்பிரமணியம்: அங்கே நல்ல உழைப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். அதுதான் காரணம்.

திரு எம் கல்யாணசுந்தரம்: அப்படியானால் மற்றவர்கள் சோம்பேறிகளா?

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ''வர்ஜின் சாயில்'' என்பதன் முழுப் பொருளை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டால் நல்லது. வர்ஜின் சாயிலாக

இருப்பதன் காரணத்தாலேயும நல்ல உழைப்பாளிகளாக இருப்பதன் காரணத்தாலேயும் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது, எங்கள மாவட்ட நிலம் கொஞ்சம் ஓளவை பிராயத்தை அடைந்திருக்கிறது. அதனலேதான் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில நல்ல உழைப்பாளிகள் இருந்தும் கூட பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதை நமமுடைய கனம நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. கோவை மாவட்டத்தில் மண் வளம் எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் நான் மறக்கவில்லை. பல ஆண்டுகள் அங்கே தங்கி வந்திருக்கிறேன். அவாகளுடைய உழைப்புத் திறமையும், தமிழகத்திலேயே வேறு எந்த உழவர்களுக்கும இல்லை என்பது தெரியும. அதை நான் தெரிந்துகொணடிருக்கிறேன். ஏனென்ருல் அவர்கள ஒருமா த்தடியில் உட்கார்ந்துகொணடு அவர்களைச் சூழ இருக்கும் காடுகளை எல்லாம்—கோவையில் நிலங்களை அவர்கள காடுகள் என்றுதான் சொல்லுரர்கள்,—அந்தக் காடுகளில் அவர்கள் பருகளைக் கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்து வீசிவிட்டு. நிலம வளமபெற, பாடுபட்டு உழைதது வருகிருர்கள அப்படி உழைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு உற்சாகம இருக்கிறது. அதில விளைகிற அவ்வளவும அவர்களுக்கே சொநதம ஆதில விளைகிற நெல்லை எந்த வியாபாரியும் கொள்ளை லாபததிற்கு விற்கப போவதில்லை. இதிலே கிடைக்கும் தானியம் மறுபடியும களஞசிக் கலயததிற்கு வந்து சேரும் அல்லது அருமை மனைவிககுத தஙக நகையாகும். நிதி அமைச்சர் சொன்னதைப்போல ஆறுயிரம், ஏழாயிரம என்று பணததைச சேர்தது வைக்க உதவும்: சில இடங்களில் அவாகளுககுப பிறக்கும் உதவாக்கரைப் பிளளைகள் செலவழிப்பதற்குக கூட பயன்பட்டுககொண்டு வருகிறது என்ற எண்ணம், உழைப்பை அதிகப் பலனுளளதாககுகிறது.

நிலம் தங்களுக்குச் சொந்தம என்ற எண்ணம் வரும் போது, அதிலே கிடைக்கும உற்சாகம நல்ல விதையில்லை இலலை. அதிலே கிடைக்கும உற்சாகம நல்ல உரத்திலே இல்லை. உரம வேண்டாம் விதை வேணடாம என்று சொல்லவில்லை. உரத்தையும் விதையையும் வாங்கித்தர வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை அதைபபோலவே நாட்டு மக்களுக்கு அவர்கள உழைப்பிலே கிடைக்கும்

பலனை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியும் என்ற உரிமை தரும் உற்சாகத்தை அளிக்கவேண்டும்.

வசதி இல்லாதவனுக்கு நிலத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தால் என்ன பலன் என்று நம்மிடத்தில் வாதாடும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ் தியாகிகளுக்கு நிலத்தை 5 ஏககர் 10 ஏககர் என்று பங்கிட்ட நேரத்தில் அவர்களிடம் ஏர் இருக்கிறதா, கலப்பை இருக்கிறதா பணம் இருக்கிறதா, என்று ஆராயவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களால் நல்ல விதை வாங்கிக்கொள்ள முடியுமா என்றும் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை உரம் பெற்றுக்கொள்ள வசதி இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. தியாகம் செய்தார்கள், அவர்களைக் காப்பாற்றினால் பெருமை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்திலே பங்கிட்டுக்கொடுத்தார்கள் நிதி அமைச்சர் சொன்னதுபோல, சிலர் நல்ல உழைப்பால பயன் அடைந்தார்கள். சிலர் நிலத்தைப் பெற்று, கடன் பட்டுக் கெட்டு விட்டும் இருக்கிறார்கள், சிலர், நிலத்தை வாங்கி யார் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனதில் எண்ணியிருந்தார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். பலவகையிலே நிலம் துர்விநியோகம்செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று நிதி அமைச்சர் வாதாடி தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார் என்று மற்றவர்கள் பேசி, அவருடைய வாதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இன்றையதினம் அமைச்சர் அதைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பினேன். நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பது தவறு என்ற வாதத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்; பாருங்கள்; பாருங்கள் என்ற வகையிலே பெரிய பெரிய பத்திரிகைகள் அவருடைய படத்தைப் போட்டுக் காட்டுவதையும், அவர் பேசிய பேச்சை பக்கம் பக்கமாகப் போடுவதையும் கண்டு அவர் எங்கேயாவது மயங்கி விடுகிறாரோ என்பதற்காகவும், அதையெல்லாம் கண்டு அவர் மயங்காமல், தம்முடைய கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் பெரிதும் விரும்பினேன்.

லட்சியங்களை நிறைவேற்றும் நேரத்தில், நேரிடக் கூடிய கொள்கைக் குழப்பங்கள், நேரிடக்கூடிய சிக்கல்கள்

இவைகளை அமைச்சர்களும் மற்றோரும் அனுசரித்துப் பார்க்க வேண்டும், என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்வேன்— நம்முடைய நாட்டில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்றோ, ஆயிரம் இரண்டாயிரம் வேலி என்றோ, பல பேரிடத்தில் இல்லாமல் ''பெசன்ட் ப்ரொப்ரைட்டர்'' என்று சொல்லக்கூடிய சிறு சிறு நிலச்சுவான்தார்களிடத்தில் பெருவாரியான நிலம் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் அப்படியிருந்தும், ஏன் உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று 1953-ம் ஆண்டிலே அவர்கள் கேட்டதை இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள். இப்பொழுது அவர்களே மற்ற சொற்பொழிவுகளிலே இங்கே நம்முடைய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் 1953 ம் ஆண்டிலே நிலம் பிரிக்கப்பட்டால் உற்பத்தி பெருகி விடாது என்று எடுத்துச் சொல்லப் பயன்பட்ட அந்த வாதத்தை இன்றையதினம் எதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எங்களுடைய நாட்டில், எங்களுடைய திட்டத்தினால், நாங்கள் விவசாயிகளுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதிலே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினால் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று காட்டப்படுகிறது. உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கும் நிலத்தைப் பிரிப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், அவர் உண்மையாக ஒன்றுக்கொன்று இந்த இரண்டு பிரச்னைகளையும் தொடர்பு படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றால் நம்முடைய நண்பர் திரு சோதண்டராமன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதால் ஒரு சங்கடமும் இல்லை, தீர்மானம் குறிப்பிடுவது லட்சியத்தைத்தான். அதிகமான அளவுக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரையில், உச்சவரம்பு கட்டி விடுங்கள், மிச்ச நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுங்கள் என்ற லசியம் தீர்மானமாக தரப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொள்வதால் உற்பத்தி ஒன்றும் கெட்டுவிடாது என்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நம்புவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டேன் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் வெளியிலே உள்ளவர்கள் நாம் எந்த இடத்தை நோக்கிச் செல்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்தத்

தீர்மானத்தை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டால், அது அவர்களுடைய பெருந் தன்மையை மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு லட்சியத்திலே இருக்கும் நம்பிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்வதாக அமையும்.

ஆகையால், இதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் உணவு உற்பத்திக்கும் அதிக சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்ற பிரச்னை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே பேசப் பட்ட நேரத்திலேதான் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன என்று அறிகிறேன். அங்கே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் வாசகத்தைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் முதலிலேயே கேட்டுக்கொண்டேன். தீர்மானத்தின் வாசகத்தைப்பற்றி யார் என்ன சொன்னாலும், நிலத்திற்கு உச்சவரம்புகட்டிப் பிரித்துத் தரவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய லட்சியம் என்பதையும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும், நிலப் பிரச்னையையும் ஒன்றுபடுத்துவது தவறு என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக பொது மக்களுக்கு ஒரு அறிக்கையின் மூலம் தெரிவித்துவிட வேண்டும். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்ற சர்க்காருடைய லட்சியத்தை நழுவ விட்டு விடவில்லை, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது எங்களுடைய கடமை, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவது என்பதற்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பாரானால், மிக நல்ல முறையிலே அது நாட்டுக்குப் பயன்படும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், நாட்டில் பலர் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்தல், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல் ஆகிய இரண்டு பிரச்னைகளையும் சேர்த்து, "பாருங்கள், பாருங்கள்; கனம் நிதி அமைச்சர் நன்றாகக் கூறியிருக்கிறார். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் பாதிக்கப்படும் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். அவர் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே, அவர் உழவுத் தொழிலில் திறமை படைத்தவர் அவரே அவ்வாறு கூறி யிருக்கிறார்" என்று சொல்வார்கள். கனம் நிதி அமைச்சரின் நண்பரும் என் நண்பருமான திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் உழவருக்கு நிலத்தில் ஒரு அங்குலம் விட்டுக்கொடுப்பதற்குக் கூட எவ்வளவு பிடிவாதம் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்த்

தோம். உழவருக்கு 'அதிக நெல் கொடுங்கள்' என்று நாங்கள் சொன்னபோது திரு. கருத்திருமன், ஏன், நாற்று நடுபவர்களுக்கு நெல் கொடுக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்டு கடைசியில் மாடு மேய்க்கும் தமது வாதத்தைக் கொண்டுவந்தார். ஒருவருக்கு நிலத்தில் உரிமை ஏற்பட்டு விட்டால் அதை விட்டுக் கொடுப்பது அவருக்கு அவ்வளவு சுலபமல்ல. உடைமை உணர்ச்சி என்பது யாருக்கும் எளிதில் குறையாது. வாதம் செய்வதால் உடைமை உணர்ச்சி குறைந்துவிடாது. ஒரு கட்சியில் சேர்ந்து விட்டால் மட்டும் உடைமை உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை யாருக்கும் வந்துவிடாது. தங்கள் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டவர்களுக்கு அந்த மனப்பான்மை வந்துவிடும் என்று பெரும் கட்சித் தலைவர்கள் நம்பினால் அவர்கள் தவறு செய்தவர்கள் ஆவார்கள். யாருக்கும் உடைமை உணர்ச்சி அவ்வளவு சீக்கிரம் குறைந்துவிடாது. நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இருக்கும் நில உடைமை உணர்ச்சியைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் லட்சியத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நிலச்சுவான்தார்கள் நில உடைமையை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று திரு. அண்ணாதுரை சொன்னார். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்பட்ட பிறகு, என்னிடம் உச்ச வரம்பிற்கு மேல் உள்ள நிலங்களை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறாரோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவ்வளவு தயாராக இருப்பவர் விநோபாஜி வந்தபோது அவருக்குக் கொடுத்திருக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அப்போது அவர் அரசியலில் இல்லை.

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படும்போது மனிதர்களின் நலனெண்ணங்களைத்

தடவிப் பார்த்து அவை கொண்டுவரப்படுவதில்லை. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்ட பிறகு, நல்ல மனிதர்களின் நல்லெண்ணத்தை அறிந்து கொள்பவர்கள் பலர் நிச்சயமாக திரு. கருத் திருமன் போன்றவர்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடும்.

உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்டால், அந்த வரம்பிற்கு மேல் நிலச்சுவான்தார்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை என்ன செய்வது என்று கேட்கப்படுகிறது. அவை விவசாயத் திற்குப் பயன்படுத்தப்படாவிட்டால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்க திட்டம் கெட்டுவிடுமே என்று கூறப்பட்டது. நாம் அவ்வாறு கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அந்த நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப் பதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அந்த நிலங்களைக் கூட்டுறவு சாகுபடித் திட்டத்திற்கு உட்படுத் தலாம் என்றால் கூட்டுறவு சாகுபடி முறை நல்ல பலன் தரவில்லையே என்று சொல்லப்பட்டது. எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நல்ல லட்சியத்தை வகுத்துக் கொடுத்தால் அதை நாங்கள் எப்படி நிறைவேற்றுவது' என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். சர்க்காரால் கூட்டுறவு சாகுபடித் திட்டத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்த முடியவில்லை; எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பிடும் லட்சியத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்; அவர்களாகவும் நல்ல வழிவகைகளை வகுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்; நல்ல திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் விஷயத்தில் எதிர்க்கட்சிகளுடன் கலந்தாலோசிக்கவும் மாட்டார்கள்; இந்த நிலையில் ஆளும் கட்சியினர் வீணாக வாதாடுவதில் பயனில்லை. ஜனநாயகத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு உள்ள வலி மையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாதாடுவதில் பயனில்லை சட்டமன்றத்தில் ஆளும் கட்சியினரும் எதிர்க்கட்சியினரும் வெறும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் செய்வதில் பயனில்லை. அவரவர்களிடம் உச்ச வரம்பிற்கு மேல் இருக்கும் நிலங் களை மற்றவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்போது அவைகளை எவ்வாறு—எந்த அளவில்—பங்கிட்டுக் கொடுப் பது? எப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற் குச் சாதகமாக இருக்கும் என்று யோசனை கூறக்கூடிய நிபுணர்கள் நம்மிடம் இல்லாமலில்லை. உணவு உற்பத்திப்

பெருக்கம் சம்பந்தமாக ராஜ்ய அரசாங்கத்தார் அமைந்திருக்கும் கமிட்டியிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை சேர்க்கவில்லை 'இங்கே சொன்னாலும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளியே சொன்னாலும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்' என்று, அமைச்சர் சொன்னார், 'அக்ரிகல்ச்சர் கமிட்டி'யில ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அதிகாரிகளும் அங்கத்தினர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கத்தினர்களாக நியமிக்கப்படவில்லை எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதில் இடம் பெறச்செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் வழி வகிக்கவில்லை, அரசாங்கத்தாரின் காரியம் இப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது, இந்தச் சர்க்கார் இவ்வாறு செயலாற்றிவிட்டு, யார் வேண்டுமானாலும் எந்த யோசனையை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எதைப் போல் இருக்கிறது? இது, இரவில் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளியை வாசலில் உட்காரவைத்துவிட்டு வீட்டுக்காரன் உள்ளே போய் தான் சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியே வந்து விருந்தாளியிடம் 'சாப்பாடு ஆகிவிட்டதே, தூங்குவோம். காலையில பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. இந்த வழக்கம் கோவையில் கிடையாது. பஞ்சப் பிரதேசத்தில் இந்த வழக்கம் உண்டு. நாங்கள் குறிப்பிடும திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் ''இது கசாப்புக் கடைத் திட்டத்தைப் போல இருக்கிறது. இது கோழிமுட்டைத திட்டத்தைப் போல் இருக்கிறது இது பலனளிக்குமா? எப்பொழுது பலனளிக்கும்; பதது வருஷங்களாகுமே; என்று குறிப்பிடுகிறார். நான் கோழி வளர்த்திருக்கிறேன். ஆறாவது மாதத்தில கோழி முட்டையிடும்; அவசரப்பட்டு அடைகாக்காமல் இருந்தால 25 நாட்களில் குஞ்சு பொரிக்கும். பத்து வருஷங்கள் காத்திருக்க வேண்டாம.

நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் : இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால், திட்டம் பலனளிக்க பத்து வருஷங்கள் ஆகும் என்றுதான் நான் சொன்னேன். அதாவது, இப்போதிருக்கும் அளவை இன்னும் அதிகப்படுத்தி மூன்று கோடி ரூபாய் வருமானம பெறுவதற்கு பத்து வருஷங்கள் ஆகும என்று சொன்னேன்.

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : யோசனைகளை நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும. திட்டங்களைத் தெரிவிக்கும

போது கேலி செய்வது எளிது. திட்டங்களைக் கொடுப்பவர்கள் அவைகளைப் பூரணமாகக் கொடுக்க முடியாது. கோடிட்டுத்தான் கொடுக்க முடியும். திட்டங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டுபவர்களைப்பற்றி கேலி பேசுவது எளிது, அவர்களைப்பற்றி அவ்வாறு கேலி பேசுவதைப் பொழுது போக்காக வைத்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பிரச்னையைப் புரிந்துகொள்ளவோ, தீர்க்கவோ முடியாது. எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது நாங்களும் கனம் அமைச்சர் கோடிட்டுக் காட்டுவதை கேலி செய்ய முடியும். கனம் நிதி அமைச்சர் நல்ல உழைப்பாளி. ஏனென்றால், அவர் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று நாங்கள் சொல்ல முடியும். கேலி பேசும் பழக்கத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் கடைபிடிப்பார் என்று நான் நம்பவில்லை. இந்த வழக்கம் ஜனநாயகத்தில் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி நான் இவ்வளவு தூரம் பேசுகிறேன்.

உற்பத்தி ஆகக்கூடிய நிலங்களை தனிப்பட்ட ஆட்களிடத்தில் விட்டுவிட்டால் சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வசதி கிடைக்காது என்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் அவைகளை ஒப்படைத்துவிடலாம். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சர்க்கார் மான்யங்களைத் தரலாம் ஆனால் அதில் கிடைக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமென்று ஆகவேண்டும். என்ன செய்வது? என்று சிக்கல்களைக் காட்டி திணறவைப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. எப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டமானாலும் சரி சிக்கல் இல்லாமல் இராது. சிக்கலை நீக்குவதில்தான் இன்பம் இருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இராது. நூல் நூற்கிற அவருக்கு எத்தனை தரம் அது அறுந்து போகிறது, எத்தனை தரம் ஒட்ட வைக்க வேண்டியிருக்கிறது முடிச்சுப் போட்டு நூல் இழுக்கும்போது எத்தனை இன்பம் உண்டாகிறது என்பது தெரியாமல் இராது—அவர் நூல் நூற்கிறார் என்ற நம்பிக்கையில் பேசுகிறேன்--சிக்கலை நீக்குவதில்தான் இன்பம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து சிக்கல்களை நீக்குவதில் தாங்கள் எவ்வளவு திறமை உடையவர்கள் என்பதைக் காட்டுவார்களானால் மெத்த மகிழ்ச்சியடைய முடியும். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது சர்க்காருடைய

கொள்கை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியதற்காக நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*   *   *

9—2—'59]   [திங்கட்கிழமை

(கவர்னரின் உரையின்பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு...)

சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின்பேரில், பல்வேறு கட்சிகளும் உறுப்பினர்
முற்பகல் கள்ளும் தங்களுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்
10–35 கின்ற முறையில், நான் என்னுடைய கருத்தை, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில், இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் இதை ஏன் இன்றைய தினம் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறதென்றால், கவர்னர் உரையாற்றிய விழாவின் போது வராமலிருந்தவர்கள், அவருடைய உரையைப்பற்றி, தங்களுடைய கருத்துரைகளை வழங்கலாமா என்ற கேள்வி பல்வேறு உறுப்பினர்களாலே இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப் பட்ட காரணத்தினாலே, விழாவிலே கலந்துகொள்ளாமலிருப்பது என்பது ஒன்று; கவர்னருடைய உரையைப்பற்றி அந்தந்தக் கட்சிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது என்பது முற்றிலும் வேறானது என்பதை நான் நினைவு படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதே என்று நான் மிக வருந்துகிறேன்.

விழாவிலே கலந்து கொள்ளாதவர்கள் விழா காலங்களிலே சொல்லப்படுகிற கருத்துகளுக்கு மறுப்புரைகளோ விளக்கவுரைகளோ அளிப்பது, காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்னாலேயே, வெள்ளையர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே, கையாண்ட முறைதான் என்பதைப் பலர் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்ன சில கருத்தை மறுத்துப்பேச, அல்லது விளக்கம் அளிக்க வந்த, சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள், ''அதெல்லாம் ஒரு சமயம் ராஜா சர் அவர்களுடைய பழைய கால அரசியல் நினைவாக இருக்கலாம்'' என்று சொன்னார்கள், நான் அதிலே ஆச்சரியப்படவில்லை. ஆனால், எனக்கு இருக்கும் ஆச்சரியம் எல்லாம்—திரு. வேதரத்னம் அவர்களும் தங்களுடைய பழைய கால நினைவுகளை மறந்துவிட்டார்களே என்பதுதான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது.

கவர்னர் ஆற்றிய உரையில் உப்புச் சப்பு இல்லை என்று பலரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் எதுவாக இருக்குமென்று நான் கருதியதில், கவர்னர் தம்முடைய உரையின் கடைசியில், 'அமைச்சர் அவையின் பொருளாதாரக் கொள்கையைப்பற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள்'' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், இதிலே எந்தக் கொள்கையைப்பற்றியும் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரணத்தால், நடைபெற்ற செய்திகளையும், நடைபெறலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற செய்திகளையும் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால், இதிலே வெகுவாக, அதிகமாக சுவை ஏற்படாமல் இருந்திருக்கிறது. சுவை ஏற்படாமல் இருந்திருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல,—இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று இதைத் தொடர்பாக நான் சொல்லிக் கொள்வேன்-இப்படி ஒரு விழா தேவைதானா என்று யோசிக்க வேண்டிய அளவுக்கு, இந்த விழா காலத்திலே தரப்படுகிற கருத்துக்கள் அல்ல என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டால், கொள்கை விளக்கக் கருத்துக்கள் வரவு செலவு திட்டத்திலே இருக்கப் போகின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டால், ராஜபார்ட் வேஷத்திற்கு முன்னால் முதலிலே சாதாரண வேஷம் வந்து போவதைப் போல், ஒரு கவர்னர் உரை என்பது விழா காலங்களில் தேவைதானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க இந்த உரை நம்மைத் தூண்டுகிறது.

நான் விரும்புவது—கவர்னர் உரையின் போது கொள்கையைப் பற்றிய பிரேரணைகளும், நிதி அமைச்சருடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது அந்தக் கொள்கைகளுக்கேற்ப அவர்கள் தங்களுடைய வரவு செலவு திட்டத்தை

வகுத்திருக்கிறார்களா என்ற பரிசீலனையும் அமைந்திருக்கு மானால், கவர்னர் உரை ஆற்றுவதிலேயும், அதிலே இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் கலந்துகொள்வதிலேயும மிகுந்த பொருத்தம் இருக்க முடியும். ஆனால் கவர்னர் தங்களு டைய உரையின் இறுதிக் கட்டத்தில், "கொள்கை விளக் கத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள், நான் என்னுடைய உரையை அளித்திருக்கிறேன்" என்ற முறை யில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் என்ன தெரிவித் திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், முதலிலே வழக்கப்படி, பருவ நிலைமையைப்பற்றி ஆரம்பித்து, உணவு பிரச்னைக்குச் சென்று, உணவுப் பிரச்னையிலேயிருந்து நிலப்பிரச்னைக்குச் சென்று, நிலப்பிரச்னையிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற வளர்ச் சித்திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டு அதற்குப்பிறகு. பாசனத் திட்டங்களுக்கு வந்து அதற்கும் பிறகு நெய்வேலி யிலே தாங்கள் தொழில் வளர்க்கிறோம் என்று கூறி, இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிற காரியங்களைப பற்றி இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரியம் நடைபெற வேண்டிய காரியத திலே எவ்வளவு சிறுபகுதி என்பதுபற்றி கொள்கையை விளக்கினால் நிச்சயமாகத் தெரியும்.

ஆனால், கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே அதிக மான அளவுக்கு விவாதத்திற்கு இடமில்லாமல இருப்பதை கனம அங்கத்தினர்கள் சுவையும கூடும ஏற்றி பலவேறு பிரச்னைகளை இங்கே கிளப்பியிருப்பதால் கொஞ்சம் பேசுவ தற்கு நல்ல மகிழ்ச்சி கூட இருக்கிறது.

உதகமண்டலத்திற்கு இவர்கள் ஏன் வரவில்லை என்று இவ்வளவு கனிவோடு அழைக்கிறார்களே என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கெல்லாம் எங்கள கழகத்தாரி டத்திலே இருக்கும் பற்றுதல் மிகவும தெரிகிறது. உதக மண்டலத்திற்கு நாங்கள் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்கின்ற வர்கள்—சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்—சென்னைக் தததமிழ்நாடு" என்றபெயர் வைத்துவிட்டால் வருவதாக அண்ணாதுரை சொன்னாரே; உண்மையிலேயே உதகமண்டலத்திற்குப் போவது

கொள்கை அளவில் தவறு என்று சொல்லவில்லை; தமிழ் நாடு என்று பெயர் வையுங்கள்; வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்கிறாரே வந்துவிடுவாரா?'' என்று கேட்டிருப்பது— நான் அனுபவக் குறைவினாலே தவறுகள் செய்யலாம், ஆனால், மிகுந்த அனுபவம் படைத்த சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் எப்படி இந்தத் தவறான கொள்கைக் குழப்பத்திற்கு வந்தார் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நான் இந்த மன்றத்தில சொன்னால சரியா, இல்லையா என்று நிரூபித்துப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அமைச்சரவைக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது நான் இந்த மன்றத்திலே சொன்னது, கனம் மாதா கௌடர் அவர்களுக்குப் பதில அளிக்கும் முறையில் சொன்னேன்: ''வேண்டுமானால சென்னைக்கு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வையுங்கள; இதைப் பேரம் பேசுவதாக நீங்கள் கருத வேண்டாம் ... ...''

நிதி அமைச்சர் திரு. சி சுப்பிரமணியம்: அண்ணாதுரை பேசியதாகச் சொல்லவில்லை. அவருடைய தோழர்கள் பலர் இந்தக் கருத்தை எடுத்துப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பத்திரிகையில் ''சென்னைக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் நாங்கள் உதகைக்கு வருகிறோம்'' என்று எழுதி இருப்பதை நான் படித்திருக்கிறேன். அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசினார்கள் என்பதற்காக சொல்லவில்லை, அவர்கள் இப்பொழுதுதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பேசிய கருத்தை வைத்துத்தான் திரு வேதரத்தினம் அவர்கள் பேசினார்கள்.

திரு சி. என். அண்ணாதுரை: நாங்கள் சொன்னால் நீங்கள் செய்யமாட்டீர்கள்; அல்லது நாங்கள் சொல்லி விட்டோம் என்பதற்காக, நீங்கள், அது நியாயமானதாக இருந்தாலும்கூட எடுத்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள், இதுவரை எடுத்துக்கொண்டதில்லை என்ற காரணத்தினால் எங்கள் கட்சித்தோழர்கள் அதைப்பற்றி ஒரு அறைகூவல் (chall enge) விடுவதுபோல் ''தமிழ் நாடு'' என்று பெயர் வைத்தால நாங்கள் உதகமண்டலத்திற்கு வருகிறோம் என்று பேசி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இதைச் செய்யமாட்டீர்கள் என்ற காரணத்தினால் ''இதைச்செய்யுங்கள் பார்க்கலாம்'' என்று சொன்னதே தவிர, சென்னைக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கும் உதகமண்டலத்தில்கூட்டம் நடத்துவதற்கும்

தொடர்புபடுத்தவில்லை. இவ்வளவு முறைபற்றிப் பேசு கின்ற நிதியமைச்சர் அவர்களை நான்-கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் — கேட்க விரும்புகிறேன் ''எல்லா கட்சிகளும் இணங்கினால்தான் உதகமண்டலத்தில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்துவதுபற்றி யோசிக்கப்படும். எந்த ஒரு கட்சி எதிர்த்தாலும அந்தப்பிரச்னை கவனிக்கப்படமாட்டாது'' என்று இதே மன்றத்திலே நீங்கள் கூறிய வார்த்தை என்ன ஆயிற்று என்று. முதலிலே கைவிடப்பட்ட இந்தப் பிரச்னை மறுபடியும் கனம் மாதா கௌடர் அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டபோது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—நான் அருகில் இருந்து பார்த்திருந்தால் கூட அவர் கையை வீசி வீசிப் பேசியது அவ்வளவு நன்றாக தெரிந்திருக்காது. அன்றைய தினம் தொலையில் இருந்து பார்த்தேன், ரொம்ப அழகாக இருந்தது, ''இந்தப் பிரச்னையில் எல்லா கட்சிகளும ஒரு முகமான அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால்தான் சர்க்கார் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று அவர் கையை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசிய இந்தப் பேச்சு எங்களைப் போல் நாடகத்தில் அதிகப் பழக்கம் இல்லாத நிதி அமைச்சர் கூட இவ்வளவு நன்றாக நாடகம் ஆடுகிறாரே'' என்று நினைக்கும்படி இருந்தது.

நிதி அமைச்சர் திரு. சி சுப்பிரமணியம்: சகவாச தோஷம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி, என். அண்ணாதுரை: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார் சகவாச தோஷம் என்று, அது சகவாச பலனாக மாறி நன்மை தரவேண்டும்.

உதகமண்டலம் போகக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லுவதற்கு ''பணச் செலவு ஆகும'' என்பது மட்டும் காரணம அல்ல. அப்படி என்ன செலவு ஆகிவிடப் போகிறது 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெரிதா? என்று கேட்டார்கள, பல அங்கத்தினர்கள் நாங்கள் எப்படி எப்படி பணம் சம்பாதிக்கிறோம என்றெல்லாம் ஆராய்ந்தார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் ''நீங்கள் பிருந்தாவனத்தில் போய உட்கார்ந்துகொண்டு சம்பாதிக்கிறீர்கள்'' என்று கூறினார்கள். ''பிருந்தாவனத்தில் போய்ச் சம்பாதிக்கிற இவர்கள் உதகைக்கு வரக்கூடாதா?'' என்று கேட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்

மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன்; நாங்கள் பிருந்தாவனத்தில் போய் வேறு பல காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களைப்போல் அல்லாது, எழுதி விட்டு வருகிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதகைக்குச்செல்ல 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது, 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது முடிந்த முடிவு அல்ல, உதகையில் சட்டசபைக்கூட்டத்தை நடத்துவது என்ற எண்ணம் தோன்றிய நேரத்திலேயே சில லட்ச ரூபாய் போட்டு ஆரன்மூர் அரண்மனையை வாங்கினார்கள். வாங்கப்பட்ட அரண்மனையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கேற்ற நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்காக சில லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவழிக்க இருக்கிறீர்கள், அங்கத்தினர்கள் போக்குவரத்து ஆகியவைகளுக்கு மட்டும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகுமென்று சொல்லுகிறார்கள் தவிர, படிப்படியாக அந்தச் செலவு எப்படி எப்படி வளரும் என்பது நமக்குத் தெரியும், நாம் போடுகின்ற திட்டங்களை முதலில் போடும் போது இவ்வளவு செலவாகும் என்று நிர்ணயிக்கிறோம். கடைசியில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுகிற நேரத்தில் எவ்வளவு செலவாகியது என்பதைப் பார்த்தால் நாம் போட்டதைப்போல் பல மடங்கு செலவு ஆகி இருப்பதைக் காணமுடியும் உதகமண்டலம் போகிற செலவு 50 ஆயிரம் என்று சொல்லப்பட்டாலும். அது பல லட்சம் ரூபாய் வரை செல்லும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை இதில பணம மட்டும் செலவாகிறது என்ற பிரச்னை மட்டும் அல்ல என்று சொன்னேன், மக்கள் உள்ளத்திலே உதக மண்டலம் செல்வதைப்பற்றி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அருவருப்பு உணர்ச்சியை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் அந்த அருவருப்பு உணர்ச்சியை மக்கள மனதில் யார் எப்பொழுது ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை எலலாம நான் கிளற விரும்பவில்லை. அந்தப்பழைய அரசியல் விஷயங்களை எலலாம் நமமுடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இலாகாவுக்கே விட்டுவிடுகிறேன். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டுதான் உதகைக்குப் போக வேண்டாமென்று கூறினேன், ஆட்சியாளர்களாகிய நீங்கள் கோடையிலே உதகைக்குச் செல்லுகிறீர்கள் என்றால் சாதாரண மக்கள் ''இவர்கள வெள்ளைக் காரர்களைப் பின்பற்றி, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தைப் பின்பற்றி மலைக்குச் செல்லுகிறார்களே'' என்று வாட்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள; வருத்தம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

பொது மக்களை நான் நித்தம் நித்தம் சந்திக்கிற காரணத்தினால் நான் இதை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். இதுபற்றி பணப் பிரச்னை வந்த போது கூட, நான் இதிலே மக்களுடைய உள்ளத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற மன நெகிழ்ச்சிக்கு (sentiments) நீங்கள் மதிப்புக் கொடுங்கள் என்றுதான் கூறினேன். எண்ணிக்கைப் பலம இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்தினால்தான் நீங்கள் உதகைக்குச் சென்று கூட்டம் நடத்துவதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் கவலை இல்லை. நீங்கள் "டென்சிங்" போல எந்த மலைமீது வேண்டுமானாலும் ஏறுங்கள் எங்களை மட்டும் அழைக்காதீர்கள். நாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தை அங்கு நடத்துவதன் காரணமாக அங்கு மக்கள் அதிகமாக கூடுவர். அதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கில் வருவாய் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அளவுக்கு அவர் தன்னுடைய மனத்தை வளர்த்திருப்பதைக் காண வருத்தப்படுகிறேன். சட்டசபையை உதகமண்டலத்தில் 10 நாட்கள் நடத்துவதனால் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மக்களும் சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் காண அங்கு ஏராளமாகக் கூடுவார்கள்; அதிலும பல லட்சம் ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கும என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால்—நான் சொல்லுவேன் - 10நாட்களுக்குச் சட்டசபையை அங்கு நடத்துவதால், அல்லல் படுகின்ற ஆசிரியர்கள், தொல்லைக்கு ஆளான என். ஜி. ஓக்கள், ஒராசிரியர் பள்ளிகளிலே இடம் கிடைக்கப் பெறாதவர் ஆகியோர்தான் அங்கு வருவார்களே தவிர, பல லட்சம் ரூபாய் வரக்கூடிய அளவுக்கு வளமுள்ள மக்கள் யார் வருவார்கள் என்பது தெரியவில்லை ஆண்டுதோறும் நடைபெறக்கூடிய காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியை உதகமண்டலத்தில் நடத்தினால் பல லட்சம் மக்கள் கூடுவார்கள்; சில பல கோடி ரூபாய் கூட வசூல் ஆகக் கூடும ஆகவே நீங்கள் உதகமண்டலம் செல்வதானது "நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம; அவர்களுடைய வாரிசாகிவிட்டோம்" என்று உலகத்திற்கு அறிவிப்பதாகத்தான இருக்குமே தவிர வேறு ஒரு பலனும் கிட்டாது ஆகவே தான் நாங்கள் உதகமண்டலத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. எங்களைப பார்த்து "நீங்கள் ஏன் உதகமண்டலத்திற்கு வர மறுக்கின்றீர்கள்" என்று கேட்பதில் பொருள் இல்லை.

நாங்கள் உல்லாசத்திற்காகப் பிருந்தாவனத்திற்குப் போகும்போது, உதகமண்டலத்திற்கு வருவதற்கு எங்களுக்குக் கசப்பாகவா இருக்கும்? மக்களுடைய உள்ளத்திலே தோன்றக்கூடிய அருவருப்பு உணர்ச்சிக்கு நீங்கள் ஆளாகக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் தான் அங்கு செல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். நீங்கள் உதகமண்டலத்திற்குப் போனால் பொது மக்களிடம் "பாரா பார், மலைக்குப் போய்விட்டார்கள்" என்று நாங்கள் பேசக்கூடும். அப்படி எல்லாம் பேச வேண்டிய அளவுக்கு இடம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைப் பற்றி அலுவல் கமிட்டியிலேயே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னேன் நீங்கள் சொல்வதைப்போல் உதகமண்டலம் மட்டுந்தானா பின்தங்கி இருக்கிறது? தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகள் அந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள்? தமிழ நாட்டுச் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வசிக்கும் மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சட்டசபைக் கூட்டம் வேறு பகுதியில் கூட வேண்டுமென்று யாருக்காவது தோன்றுமானால், உதகமண்டலம் மட்டும் என்ன? மதுரையிலே திருமலை நாயக்கன் கட்டியுள்ள "திருமலை நாயக்கர் மகாலிலே" ஒரு திங்கள் கூடுவோம்; தஞ்சை அரண்மனையிலே ஒரு திங்கள் கூடலாம் குற்றால நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது, அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு திங்கள் கூடலாம். இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டினால் ஆங்காங்கு உள்ள மக்கள் நாம் எவ்வளவு திறமையாக, தெளிவாக செயலாற்றி வருகிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் அது மட்டுமல்ல, குளிர்காலத்தில் உதகைக்குச் செல்வதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். இருந்தாலும் அதைச் சொல்லாமல் உங்களை எல்லாம் வாருங்கள் வாருங்கள் என்று அழைக்கிறார். கோடைக் காலம் என்கிற காலத்திலேயே மத்தியானம் 2 மணிக்கு மேல் யார் வருகிறார்கள் யார் போகிறார்கள் என்பதே தெரியாது. ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது. பனிமூடி இருக்கும். அப்படிப்

பட்ட இடத்திற்கு ஏன் பத்து நாளைக்காகச் செல்ல வேண்டுமென்றுதான் தெரியவில்லை. இதற்காக பொது மக்களுடைய பணத்தைச் செலவழிப்பானேன் என்று கேட்கிறேன். உதக மண்டலத்தில் கூட்டம் நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்கிற ஆசையை கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உங்களுக்கு உண்டாக்கினால அவர் குற்றம்தான் செய்கிறார் என்று சொல்வேன். உதகைக்குச் சென்று உதடு வெடித்து இங்கே வந்து ப்ளாஸ்திரி போட்டுக் கொண்டவர்களைக் கேட்டால் உண்மை தெரியும். போய் வந்த பிறகு நன்றாக இருக்கும என்று சொன்னவர்களைச் சபிப்பீர்கள். போகவேண்டாம் என்று தடுத்துச் சொன்ன எங்களை வாழ்த்துவீர்கள். நிதி அமைச்சரைப் பின்னால் சபிக்க வேண்டாம் என்பதற்காகவேதான் நான் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்லி உதகைக்குப் போகும் யோசனையைக் கைவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பல அங்கத்தினர்களின் குறுக்கீடு.....)

கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பேச்சை நிறுகதி வறண்ட தொண்டைக்கு நீர் ஊற்றிக்கொள்ள இடமில்லாதவாறு அவர்களே இடையில் எனக்குச் சிறிது நேரம் அளித்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொளகிறேன். உறுப்பினர்களுடைய தொகுதியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அழைக்க முடியாமல் இருக்க காரணம்—அந்த அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களே தங்கள தங்கள தொகுதியைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது இல்லை ஆதலால் அவர்கள் தொகுதி எது என்கிறதே தெரிவதில்லை.

அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் கவர்னருடைய அழைப்புக் கிணங்க சபைக்கு வராத நாங்கள் விவாதம் நடக்கிற போது மட்டும் எதற்காக வந்தார்கள் என்கிற முறையில் திருச்சிராப்பள்ளி லால்குடி தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் சொன்னார், இதற்குக் காரணம் நாங்களும் சட்ட சபை விதிமுறைக்கு உட்பட்டே காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதுதான். விதி முறைக்குட்பட்டு உள்ள காரியங்கள் செய்வதற்காகசட்டமன்றத்திற்கு வருகிறோமே தவிர மற்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் சட்ட உடைப்புச செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அது வெளியில்

இருந்து நாங்கள் செய்யவேண்டிய காரியம் அதை நாங்கள் செய்ய, அவர்கள் கணகுளிர பார்க்கவேண்டுமனுல் அவர்களைச் சில ஆண்டுகள் பொறுத்திருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைககு என்ன காரியங்களைச் செய்தார்களோ அதை நாங்கள் வெளியில் இருந்து செய்தபோது "இவர்கள் வெளியில் இருந்துதான் பேசுவார்கள உள்ளே வந்து செய்யட்டுமே" என்றீர்கள, இன்றைக்கு உள்ளே வந்து விதிமுறைக்கு உடபட்டு நாங்கள் ஆற்றுகிற செயல் உங்களுக்குப் பிடிககவில்லை யானுல்—அல்லது சங்கடத்தை உண்டாக்கினுல சொல்லி விடுங்கள். வாருங்கள வாருங்கள் என்று ஐந்தாண்டு கால மாக அழைத்தீர்கள். உள்ளே வந்து என்ன பிரமாதமாக செய்துவிட்டார்கள என்கிறீர்கள. இரண்டு ஆண்டுக் குள்ளே நாங்கள் வெளியே போனுல் போதும் என்ருகி விட்டதா?

திரு. எஸ். நாகராஜ மோனிகார் : கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற அத்தகைய கருத்துக்கள் கவர்னர் அவர் களுடைய உரைக்கு அவ்வளவு பொருத்தம உடையதாக நான் கருதவில்லை.

திரு. சி. என். அண்ணதுரை : கவர்னர் அவர்களுடைய உரை பலவகையில முற்றும் ஏமாற்றம அளிக்கக் கூடியது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே வருகிறேன். கவர்னர் தம் முடைய உரையில்—'இவ்வாண்டில் நல்ல அறுவடைக் கான அறிகுறிகள் இருநதபோதிலும் உணவுப் பொருள் களின் விலை இன்னும் ஏமாற்றமாகவே இருந்து வருகிறது" என்பதைக் குறிபபிட்டிருக்கின்ருர்கள். சென்ற ஆண்டு அவர் ஆற்றிய உரையில் அறுவடை நன்ருக இருக்கும் என்ற காரணத்தினுல விலைகள் இறங்கும் முகமாக இருக் கிறதென்று குறிபபிட்டுள்ளார்கள் சென்ற ஆண்டில் விலை இறங்கும் முகமாக என்று குறிப்பிட்டிருவிட்டு, இவ்வாண்டு ஏறுமுகமாக இருப்பதாகக் கூறிபிருக்கின்ற கவர்னர் அவர்கள் விலை ஏற்றததிற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தம் உரையில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனுல் அதற்கும் பரிகாரம் சொல்லியிருக்கிருர்கள். ஒன்று நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். நல்ல

யோசனை—திறவுங்கள் ஆனால் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன், "அதற்கு நியாயவிலைக் கடைகள் என்று மட்டும் பெயர் போடாதீர்கள் இதற்கு Fair Price Shop (நியாயவிலைக் கடைகள்) என்று பெயர்போடுவதன் மூலமாக—சட்டம் ஒழுங்கான முறையில் அமுல் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிற உங்கள் நாட்டில் அநியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்கிற பொருள்படக் கூடாது. ஆகவே மக்களுக்கு நிரந்தரமான குறைந்த விலையில் உணவு தானியத்தை விநியோகம் செய்யக்கூடிய கடைகளைத் திறவுங்கள். இது கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற ஒரு யோசனை. உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மற்றொரு பரிகாரம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் இந்த உற்பத்தியை பெருக்கு வதற்காக எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வேறு ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது— உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டிருக்கிற நேரத் தில் விலைவாசிகள் கீழே விழாமல் ஒரே ஏற்றத்தில் இருக்கக் காரணம் என்ன? எந்த இடத்தில் சர்க்காருடைய பொருளா தாரத் தந்திரம் கீழே சரிந்தது? நிர்வாக இயந்திரம் பழுது பட்டது? என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும். என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இந்த மாநிலம் அடைய முடியாத அளவுக்குப் பெருமைபடத்தக்க அளவுக்கு எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து உணவு பெருகி இருக்கிற நேரத்தில் விலை கீழே விழாமல் இருப்பதற்குக் காரணம—இந்த மாநில துரைத்தனத்தாரே ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள்—நாட்டில் பதுக்கல் வியாபாரம் நடைபெறுகிறது. கள்ள மார்க்கெட் பெருகிவிட்டது, அதைக் கண்டிக்கும் துணிவை இந்தச் சர்க்கார் இன்னமும் பெறாமல் இருப்பதுதான் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் என்பேன் அவர்கள் எந்தப் பக்கத்தில் இருந்தால் என்ன? அந்தப் பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்தாலும் தயவு தாட் சண்யம் காட்டாதீர்கள். அவர்கள் சமூகத்திற்கு விரோ திகள் என்ற முறையில் ஒரு 10 பதுக்கல் வியாபாரிகளை 4 கள்ள மார்க்கெட்காரர்களை, 10 கொள்ளை லாபக்காரர்களை இந்தச் சர்க்கார் நெஞ்சத் துணிவோடு கூண்டில் ஏற்றி நிறுத்தினால் மார்பு நிமிர்ந்து நான் முன்னுக்கு நடப்பேன், நல்ல துரைத்தனம் நாட்டில் இருக்கிறது என்று களிப் படைவேன். இனி பதுக்கல் வியாபாரம் இந்த நாட்டில்

செல்லாது என்கிற உண்மை எல்லோருக்கும் புலப்படும். நடந்தால் நாட்டில் விட்டு வைக்கமாட்டார்கள் உள்ளே பிடித்து அடைத்து விடுவார்கள் என்கிற உணர்ச்சி உள்ளத்தில் உண்டாகும். அதை இந்தச் சர்க்கார் செய்தார்களா? ஏன் செய்யவில்லை? இங்கே சென்ற ஆண்டும் சொன்னார்கள். முன் ஆண்டும் சொன்னார்கள் கள்ளமார்க்கெட் நடக்கிறது. உணவு தானியம் பதுக்கப்படும் என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அவ்வளவு தெரிந்திருந்தும் பதுக்கல்காரர்களின் மீது, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? முயன்றும் முடியாமல் போய விட்டதா? முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையா என்பதை நீங்கள் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று இந்த நிலைமைக்கு விளக்கம் கொடுக்காமல் பரிகாரத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுகின்ற கவர்னர் அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு—நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் வகையிலே— ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். இதைக் கூட்டுப்பண்ணை முறையில் அமைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் — ஆட்சியாளர்களுக்கு பிடிக்காததாக இருந்தபோதிலும் — ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏராளமான பணத்தைத் தாராளமாகச் செலவு செய்கின்றீர்கள். அதில் குற்றம் குறை எடுத்துச் சொல்வார் யாரும் இல்லை. அதிகப் பணம் செலவழிக்கிறோம் என்று மக்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செலவழிக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்ல வேன். நான் சொல்வதை மறுக்கவேண்டும் என்பதற்காக மறுத்தால் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை, நீங்கள் எந்தப் பலனை மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று செய்கிறீர்களோ அந்தப் பலன் மக்கள் உள்ளத்தில் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் மனதில் அத்தகைய எழுச்சி ஏற்படவில்லை. சமுதாய நிலத் திட்டத்தைப் போடுகிறீர்கள். பிர்க்கா அபிவிருத்தி என்று எத்தனையோ கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறீர்கள். ஆனால் அதிலிருந்து காண்டிராக்டர் எத்தனை லாபம் அடைந்திருப்பான் என்று மக்கள் பார்க்

கிறார்கள். பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். அங்கிருந்து விதை வாங்கினால் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குப் பயிர் செய்யலாம் என்று அவர்கள் பார்க்கவில்லை. இந்த நிலம் யாரிடத்திலிருந்து குத்தகைக்கு வாங்கப்பட்டது, இதனால் யார் எத்தனை லாபம் அடைந்தார்கள் என்றுதான் பார்க்கிறார்கள். ரசாயன உரம் டன் டன்னாக தருகிறீர்கள், உற்பத்திக்கு இது எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்று அவன் கவனிப்பதில்லை. இது எந்த கள்ளமார்க்கெட்டிலே யாரால் விற்கப்பட்டு, எவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கிறான். மக்கள் உள்ளத்தில் அத்தகைய சலிப்பு உணர்ச்சி அதிகப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் நாங்கள் என்று கருதாதீர்கள், இதுவரையில் சமுதாய நலத்திட்டத்தில் சேர்ந்து ஒத்துழைக்காதீர்கள் என்று நாங்கள் மக்களிடத்தில் சொன்னது இல்லை. நாட்டு மக்களுக்கேற்ற திட்டம் இல்லை என்று சொன்னதில்லை. நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் என்ன உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, அவர்கள் எந்த முறையில் நடக்கிறார்கள்—என்பதை நாங்கள் மட்டும் அல்ல—நீங்களேகூட நெருங்கிப் பழகிப்பார்த்தால் தான் நான் சொல்வதன் உண்மை தெரியும். இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு நீங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர இந்தப் பழியை யார் பேரில் போடலாம்—போட்டு சமாதானம் கூறலாம் என்று சிந்திப்பதில் பயன் இல்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இருக்கிற பட்டியில கட்டப்பட்ட வீடுகள் எப்படிச் சரிந்து விழுந்திருக்கின்றன என்பதைச் சொன்னேன். இப்போதும் நான் அங்கே செல்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது இப்போதும் அதே நிலையில் தான் கீழே தள்ளப்பட்டு கிடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சமுதாய நலத்திட்டத்தினால் போடப்படுகிற திட்டங்கள் விரயமாவதைக் கண்டே மக்களுக்கு அத்தகைய உணர்ச்சி பெருகி வருகிறது. சமுதாய நலத்திட்டங்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஓர் ஆய்வுக்குழு இன்றைக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் கம்யூனிடி ஹால் கட்டுகிறோம். பொதுக் காரியங்களைப் பற்றிக் கூடிப்பேசி விவாதிப்பதற்கு மணிமண்டபம் கட்டுகிறீர்கள். ஆனால் அந்த மணிமண்டபம் இன்றையதினம் எந்த வகையில் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஆய்வதற்குக் குழு இல்லை. அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் தெளிவுபடப் பேசு

வதற்குக் கொஞ்சம் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நான் சொல்வதைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே, மாமல்ல புரத்திலே வெளியாரெல்லாம் வந்து பார்க்கும் அரிய கட்டிட வேலைப்பாடுகள் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் அதற்குப் பக்கத்திலே, இருக்கிற குடிசைகளை, சென்னையி லிருந்து மாணவர்கள் வந்து, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் குடிசைகளைத் துப்புரவு படுத்தி, சுவர்களுக்கு வெள்ளை யடித்து, வீட்டிலே முகப்பிலே ஒரு தாமரைப்பூ இன்னொரு புறத்திலே மல்லிகைப்பூ, மற்றொரு புறம் ரோஜாப்பூ போன்ற மிக நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் அமைத்திருக் கிறார்கள். அங்கே 'New look given by Madras Medicos" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள், நான் அந்த இடத்திற்கு ஏதோ வேலையாகப்போக நேர்ந்தது, அங்குள்ள காட்சிகளை நான் கண்டேன். மந்திரிகள் பார்வையிடுகிறார்கள் என்ப தற்கும் நான் கண்டேன் என்பதற்கும், பொருளிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது. பார்வையிடுபவர்கள் அவர் களுக்குக் காட்டுவதைப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கும், நான் கண்ணைக்குத்தும் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்கும் அரசியலில வித்தியாசம் இருக்கிறது. பார்வையிடும் நேரத்தில, எத துணை சரிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று பாராட்டவும் செய்கிறார்கள். அப்படி தனைத்தானே பாராட்டிக்கொள் பவர்கள், அப்பொழுது, நம்மைப் பாராட்ட அண்ணாத் துரைக்கு மனம் வரவில்லையே என்று கோபமும் எழக் கூடும்.

நான் அங்கு குடிசையிலே இருந்தவனை அழைத்து "இப்படிச்செய்திருக்கிறார்களே, சர்க்கார் செய்தார்களா?" என்று கேட்டேன் கிராமத்திலே இருந்த குடியானவர்கள் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள மாணவர்களை அனுப்பி னார்கள், இதைச் செய்வதற்கு" என்று சொன்னான். நான் சொன்னேன். "இதற்குச் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தை எட்டு அணா, ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்திருந்தால நீயே சுண்ணாம்பு அடிக்க மாட்டாயா". அதற்கு அந்தக் குடியா

ணவன் தந்த பதில் எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது அதைக் கேட்பதற்கு அமைச்சர்களுக்குக் கோபமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், பொறுமையாகக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவன் சொன்னான், ''இங்கே யார் யார் வெள்ளையடித்தார்களோ அவர்கள் வீடுகளுக்கு வெள்ளையடிப்பது என் வேலையல்லவா'' ''அது என் தொழில். எட்டணா, ஒரு ரூபாய்க்கு நிம்மதியாக நான் செய்திருப்பேன். வெள்ளையடித்த மாணவர்கள் கூரையிலிருந்து கீழே விழாமல், பார்த்துக்கொள்ளவும், சுண்ணாம்பில் கையை விட்டு கை வெந்து போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும், அதிகமாக ஒரு இடத்தில் சுண்ணாம்பு அடித்ததை சரிசெய்யவும் எனக்குத் தெரியும்'' என்று சொன்னான். நம் அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா மாறுவேடம் பூண்டு செல்வதில் வல்லவர் என்று பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவரை வேண்டுமானாலும் அனுப்பிப் பாருங்கள் (சிரிப்பு), மக்கள் எப்படியெல்லாம், என்னவெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள. தினத்தந்தியில் பார்த்தேன் நம ஆட்சியாளர்கள் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணம் எந்தச்சர்க்காரும் சேமித்துச் செலவழிக்க முடியாது. ஆனால் மக்கள் உள்ளத்திலே ஆர்வம் எழாவிட்டால் அதற்குக் காரணம் என்ன? எதிர்க் ட்சிக்காரர் கெடுக்கிறார்கள் என்ற சுலபமான வாதத்தினால், என் வாயை அடைக்கப் பார்க்காதீர்கள், எதிர்க் கட்சியினர் சமுதாய நல திட்டத்தை, அதில் மக்களுக்கு ஆர்வம் எழுவதைக் கெடுக்கவில்லை. நாங்கள் முனைந்து வேலை ஏதும் செய்யாமல் இருக்கலாம், ஆனால் கெடுக்கும் முறையில் ஏதும் செய்யவில்லை, மக்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆர்வம் எழவில்லை. அப்படியென்றால், செலவழிக்கும் பணத்தின் அளவிற்கு, நல்ல பயன் கிராமங்களிலோ அல்லது நகரப் புறங்களிலோ நிச்சயம் கிடைக்காது. ஆகவே மக்கள் ஏன் ஆர்வம் கொள்ளவில்லை என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

உரையில் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ''ஒருமித்த உடன்பாடு கண்டார்கள்'' என்று. உடன்பாடு கண்டார்கள் என்று சொல்லியிருப்பது, வரப்போவதை, நடைபெற வேண்டியதை நடைபெற்றதாகக் கூறுவதாகும்.

அதைப் பற்றி கூறும்போது, இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் எடுக்கும் முடிவுகள் என்ன? நாட்டில் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து, ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதில ஒருமித்த உடன்பாடு காணவேண்டும் ஆனல் நாம் காணபதென்ன? அண்மையில், வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணமலையிலே என்ன நடந்தது? அதைச் சுற்றிப் பார்க்கப் போனேன் அப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே ஒரு கால்நடைக் கண்காட்சியைத் துவக்கி வைப்பார் என்ற விளமபரம் இருந்தது. திருவண்ணமலையைச் சேர்ந்த கனம் மெம்பர் சண்முகத்தைப் பார்த்து "நீங்கள் செல்கிறீர்களா" என்று நான் கேட்டதற்கு, அவர்கள் சொன்ன பதில் என்னை ஏமாறச் செய்தது. "எனக்கு அழைப்பு இல்லை' என்று அவர்கள சொன்ஞர்கள். திருவண்ணமலையிலே நடக்கும் கால்நடை கண்காட்சிக்கு அந்த தொகுதி எம. எல் ஏ வின் ஒத்துழைப்பு பெறவேண்டுமென்ற பணபு கூட உங்கள் உள்ளத்தில் இல்லை. கோடிககணக்கான மக்கள உள்ளததிலே என்று எழுச்சி ஏற்படும்? சொல்லலாம, "நீங்கள 15 பேர்கள் தான், நாங்கள் 150 பேர்கள்" என்று. என்ருலும். அளவு அறிந்து இடம் அளிக்கும, Proportional Representation முறையைக் காங்கிரஸ் மேற்கொண்டால், காங்கிரசுக்கு 50 லட்சம் வாக்கு என்ருல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது 17 லட்சம் வாக்குகளைப பெற்றிருக்கிறோம். அளவு அறிந்து இடம் அளிக்கும் முறை இருந்தால, நாங்கள 50 பேர் இருக்கவேண்டும். ஆனல நீங்கள் அமைத்திருக்கும் தேர்தல இலக்கணம் உங்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதால், நீங்கள 150 பேர்களும, நாங்கள் 15 பேர்களும இருக்கிறோம. ஆனல் 17 லட்சம மக்கள் கிள்ளுக்கீரைகள் இல்லை எனவே, எஙகளுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும என்றிருநதால, மக்கள் உள்ளததிலே ஆர்வம் எழவேண்டுமென்ருல, உங்கள் லட்சியத்தை அவர்கள் முன்னே வைசக வேண்டும. இவர்கள் என்ன லட்சியம் வைத்திருக்கிருர்கள்?

எகிப்து நாட்டிலே, நாசர் வெள்ளைக்காரனுக்கு சூயஸ் கால்வாயின் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க எழுந்தான் அதுதான் அவன் லட்சியம். அவன் அழைக்க மக்கள அவன் பின்னுல செல்கிருர்கள். பிரான்சு நாட்டிலே கூட, ஜனநாயகத்தின்

சந்து வழியே உள்ளே சென்று டிகாலே இந்த நாட்டின் எலும்புருக்கி நோயை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டுவேன் என்கிறான், பிரான்சு நாட்டு மக்கள் அவன் பின்னால் வருகிறார்கள் காஸ்ட்ரோ நாட்டுப்பிரதமர் தன் லட்சியம் ஆபத்ரிக்க கறுப்பர்களை விடுவிப்பது என்கிறான், மக்கள் அவன் பின்னால் வருகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் என்ன லட்சியம் வைத்திருக்கிறீர்கள்? பெருங்காயம் வைத்த பாண்டம் போல இருக்கிறீர்கள். பெருங்காயம் போய்விட்டது, பாண்டம் இருக்கிறது. பெருங்காய வாசனை இருக்கிறது. தக்க ஜாதகிரதை இல்லாவிட்டால், பாண்டத்தை ஊரார் அபகரிக்க வரலாம், பாண்டம் பறிபோகும். நாட்டு மக்கள் உங்கள் லட்சியம் என்னவென்று அறியவேண்டும். மக்கள் உள்ளத்தை அறிந்து செய்யவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பரப்பி வரும் கருத்துக்கள் அவ்வளவும் மக்கள் உள்ளத்திலே, அலை மோதுகின்றன. அப்படி அவர்கள் உள்ளப் போக்கைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சியை மதிக்கும் தன்மை ஆளும் கட்சிக்கு வரவேண்டும் எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்கும் தன்மை ஆளும்கட்சிக்கு வருமானால், அப்போது, எதிர்க்கட்சிகள் நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் என்னென்ன கருத்துக்களைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களுக்கு என்னென்ன லட்சியங்களில் பற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்த அந்த லட்சியங்களில் எந்த லட்சியங்கள் எல்லாம் நம நடைமுறைக்கு ஏற்றவை என்று ஆளும் கட்சி பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக நான ஒன்று சொல்வேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை மாநிலம் 152 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறது. இந்த 152 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்திற்கு மிகக்குறைவு: குறைவு என்று நாங்கள் சொன்னால், அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள், அதை நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்பதால் ''இல்லை,இல்லை ஜனதொகைஅடிப்படையில் பார்த்தால், உத்திரப் பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்தது அதிகம் விஸ்தீரண அடிப்படையில் பார்த்தால் உத்திரப் பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்தது குறைவு. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது, நமக்கு அதிகத் தொகைதான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்'' என்று கூறி எங்கள் கூற்றை மறுத்துப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள், அவ்வாறு பேசுவதால், மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம்

இன்னும் பணம் வாங்குவதற்கு உள்ள வழியை அடைக்கிருர்கள். ஆனல் 300 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று சனிர் நிதி அமைச்சர் வாதாடியதில் நமக்கு 152 கோடி ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த அந்தத் தொகையை, ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் என்ற முறையில், அவர் ஏற்றுக்கொண்டது நியாயம். ஆனல் அந்தத் தொகை குறைவு என்பதை நாங்கள் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டினல்தான். அவர் டெல்லிக்குச் செல்லும்போது "152கோடி ரூபாய் எங்கள் மாநிலத்தவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை, இன்னும் அதிகப் பணம் தரவேண்டும்" என்று மத்திய சர்க்காரிடம் எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு வழி இருக்கும். நாங்கள் கூறுவதால, கொடுத்துள்ள தொகையே போதும் என்று ஆளும் கட்சியினர் பேசினல் அதில் பயனில்லை என்று கூறுவேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் ஆளும்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எங்களுக்குப் பதில்பேச்சு பேசுவதைத்தான் முக்கியமாகக்கருதுகிருர்கள். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தை எப்படி நடத்துகிறது என்பதுபற்றிப் பேச வேண்டியதுதான் இன்று முக்கியம். ஏனென்ருல், அந்தப் பிரச்னை அரசியல் கட்சிகளைவிட மீறிமீறி வளர்ந்து வருகிறது ஒரு மாநிலத்திற்குத் துணைக்கவர்னராக இருந்த, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சந்தானம் அவர்கள் இதை அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டி வருகிருர். மாநில அரசாங்கங்கள் வரவர நகராட்சி மனறங்களுக்குச் சமானமாக ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திடம்தான் அதிக அளவிற்கு அதிகாரங்கள் குவிந்து வருகின்றன. என்பதை திரு. சந்தானம் சுட்டிக்காட்டி வருகிருர் இதே விஷயத்தை மைசூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த திரு அனுமந்தையாவும் சட்டசபையிலும் வெளியிலும அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டி வருகிருர். மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்து பிச்சை கேட்கும நிலையில் இருக்கும் வரையில் மாநில அரசாங்க பிரதிநிதிகள், டெல்லிக்குச் சென்ருல் அங்கே, கடன் கொடுத்தவனிடம் கைகட்டி வாய் புதைத்து நிற்கும் கடன் வாங்கியவனைப்போல் இருக்கவேண்டும் என்பதை திரு அனுமந்தையா சுட்டிக்காட்டி வருகிருர். "ஏழைசொல் அம்பலம் ஏருது" என்ற பழமொழியை நினைத்துக் கொண்டு என்னுடைய இந்தச் சொறகள் அம்பலம ஏறவில்லை என்று தப்புக்கணக்குப் போடாதீர்கள். என்னுடைய சொற்களால ஏற்பட்டுள்ள விளைவு நாடு பிரிவினை என்ற அளவிற்கு

வராமல் இருந்திருக்கலாம். நமது மாநிலத்தின் இதே கவர்னர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு தமது பேருரையில், அவர்கள் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் முதல அமைச்சராக இருந்த போது அந்த மாநில மக்களின் உரிமைக்காக அவர்கள் போராட வேண்டியிருந்தது என்ற கருத்துப் படப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் அவ்வாறு பேசியதுடன், எப்படி இருந்தாலும் இந்திய ஒருமைப்பாடு அவசியம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வேண்டுமானால், நீங்கள் இநதிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுங்கள். அதைப் பறறிப் பன்னிப் பன்னிப் பேசுங்கள். இந்திய ஒருமைப் பாட்டைப் பற்றி பேசி என்னைத் திருத்தலாம என்று நீங்கள் கருதினால் அதைப்பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசுங்கள். ஆனால் நமது மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடுவதற்கு இருக்கும் வழியை அடைததுவிடாதீர்கள் என்று இந்த மன்றத்தில உங்களிடம் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தமது பேருரையில், இந்த மாநிலத்தில் எல்லா 'வகையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் முடிந்துவிட்டன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வைகை ஆற்றுத் திட்டம் முடிந்துவிட்டது. கேரள சர்க்காருடன் பேசி, பரம்பிக்குளம் தண்ணீரைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவர வழி காணப்பட்டுவிட்டது. அத் திட்டத்தால் நமக்குக் கிடைககும் தண்ணீர் உடுமலைப் பேட்டைக்குப் பககததிலேயே இருக்குமா, அல்லது தாராபுரம பகக மாகவும வருமா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் தான் தீர்க்கப்பட வேண்டியவையாக இருக்கும்.

நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தேவையான அணைகள் கட்டப் பட்டுவிட்டன. இனிமேல் அணைகட்ட வேறு ஆறுகள் இல்லை என று சும்மா இராமல சிறு பாசனத் திட்டங்களுக் குள்ள வேறு வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்கான பணத்திற்கு மததிய அரசாங்கத்துடன் போராடவேணடும்.

அடுத்தபடியாக, நில உடமைகளுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில குறிப

பிடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவு பண்ணைகள் நடத்தலாம் என்ற கருத்து இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது அந்தக் கருத்து உறுதிப்படுத்துவதற்கு முனபு கூட்டுறவு துறையைப்பற்றி நாட்டு மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை ஒரு பாரபட்சமற்ற ஆய்வுக் குழுவின் மூலம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்கான ஆய்வுக் குழுவை நியமிக்கவேண்டும். அது கண்டுபிடித்துத் தெரிவிக்கும் குற்றம் குறைகளைக் களைவதற்கு ஏற்ற முறையில் கூட்டுறவு சட்டத்தைத் திருத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைத்து நடத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அப்படி இன்றி இன்று இருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் போன்ற கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நடத்தினால் பலன் ஏற்படாது. இன்று போன்று குடும்பத்தார் தேடிவைத்த சொத்தைப் போன்றோ, ஊர்ப் பெரிய தனக்காரரின் சொத்தைப் போன்றோ, தண்டல்காரனின் தண்டத்தைப் போன்றோ கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருந்தால், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் இருந்தால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. கூட்டுறவு முறைக்கு நான் ஆதரவு காட்டாமல் இருக்கிறேன் என்று யாரும் தப்பாக எண்ணவேண்டாம். கூட்டுறவு முறை சிறந்த திட்டம். ஆனால் அந்தச் சிறந்த திட்டம் வெற்றியுற வேண்டுமானால் எல்லா கட்சிகளின் நிபுணர்களும் பொருளாதார நிபுணர்களும் ஒன்றாகக் கூடி கூட்டுறவு முறையைப் பற்றிப் பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், அதில் என்னென்ன குற்றம் குறைகள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் ஏன் லாபம் வருவதில்லை என்பதை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டு, அதற்குப் பிறகு அவசியமான தகுந்த சட்ட திருத்தங்களைச் செய்து விட்டு கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைத்து நடத்தினால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். மாட்டை வண்டியில் பூட்டுவதற்கு முன்பு பல விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். வண்டிச் சக்கரத்திற்குப் பட்டா போடப்பட்டிருக்கிறதா, இரும்பு வளையங்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா, கடையாணிகள் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றனவா என்றெல்லாம் பார்த்த பிறகு வண்டியில் மாட்டைப் பூட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கவனிக்காமல் அச்சு முறிந்த வண்டியில் மாட்டைப் பூட்டினால் காளையும் கெட்டுப்போகும், வண்டியும் நாசம் அடையும். அந்த மாதிரி கூட்டுறவு முறைகள் சம்பந்தமாக நான் கூறிய காரி

யங்களையெல்லாம் செய்த பிறகு நாகபுரியில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் அழகான காளையைக்கூட்டுறவு என்ற வண்டியில கட்டினால் அச்சு முறியாமல இருக்கும். கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதால், நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் அந்த முறை சம்பந்தமாக இருக்கும் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தேன்.

நான் குற்றம் குறைகள் கூறியதற்காக என் மீது அருள் கூர்ந்து அருவருப்பு அடையாதீர்கள் என்றும், கோபப்படாதீர்கள் என்றும காங்கிரஸ் அமைச்சர்களையும காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களையும் கேட்டுககொள்கிறேன். உங்களைச் கண்டிக்க எனக்கு இருக்கும நேரம். இந்தப் பகல் வேளைதான். மாலை வேளைகளில் நான் வெளியே உங்களைக் கண்டித்துப் பேசலாம். என்னுடைய அந்தக் கண்டனப் பேச்சுக்களின் தொடர்ச்சி இது என்று தவறுகக் கொள்ளாதீர்கள், இங்கே நான் பேசும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கரங்களை மத்திய அரசாங்கத்துடன் இன்னும் பலமாகப் போராடுவதற்குரிய முறையில் வலுப்படுத்தும் வகையில் பேசவேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம். நீங்களும நானும் ஒன்ருகச் சேர்ந்து அவருடைய கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான விரும்புகிறேன்.

நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த போது ''உங்கள் நிதி அமைச்சர் மிகவும் சாமர்த்தியசாலி. அவர் மிகுந்த பல முள்ளவராக இருக்கிருர். அவர் இங்கிருந்து அதிகமான பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகிருர்'' என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்னிடம சொன்ஞர்கள். அதைக் கேட்டு நான் பூரித்துப் போனேன். ''அவர் அவ்வளவு பணம் வாங்கிக்கொண்டு வராவிட்டால் அவரை நாங்கள சும்மா விடுவதாக இல்லை. அவருக்குப் பக்கத்தில் நாங்கள் இருக்கிறேம'' என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன, எனவே நாம் இரண்டு சக்திகளாகப் பிரிந்து இந்த மாநிலத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும. கவர்னர் உரையின பேரில் பேசும்போது நான் குற்றம் குறைகள் கூறியதற்காக என் மீது கோபம் கொள்ளவேண்டாம் என்று உங்களைக்

கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

*   *

(நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் எழுந்த விவாதத்தில் ஆற்றிய உரை.)

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் தாங்கள் மேற்கொள்ளும சீரிய முயற்சிகளிலெல்லாம் எல்லா அரசியல் கட்சியிலுள்ளவர்களும்—எல்லா எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும—தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுககொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை நல்லெண்ணத்துடனேயே விடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் எனது கருத்துக்களை இங்கே வைக்க முற்படுகிறேன்.

எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் முக்கியமான பிரச்னைகளில் தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளும. ஆளும் கட்சியினர் ஒன்றை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன் அவர்கள். போடப்பட்ட திட்டங்களுககு எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோருகிறார்களே தவிர, திட்டங்கள போடப்படும் நேரத்தில் மற்றெந்தக் கட்சியுடனும் கலந்தாலோசிப்பதில்லை; அப்போது மாற்றுக் கட்சிகளுடன் கலந்தாலோசிக்கும் பண்பை, இன்றுவரை, தேவையில்லை என்று ஒதுங்கிவைத்திருக்கிறார்கள், மேலும், இதுவரையில் ஒத்துழைப்பு என்பதற்குத தகுநத விளக்கங்களையும தரவில்லை.

நான் அறிந்தவரையில், ஒரு ஆட்சியிடம் அரசியல் கட்சிகள் ஒத்துழைப்பைத் தருவது என்பது, அவைகள் அந்த ஆட்சிக்கு எதிரிடையாக அதன் சட்டங்களை மீறும் கிளர்ச்சிகளை நடத்தாமலிருப்பதும, அந்த ஆட்சி வரி விதிக்கும் போது வரி தரக்கூடாது என்று மக்களைத தூண்டிவிடாமல் வரிகொடுக்கும, அளவிற்கு நல்ல மனப்பான்மையை மக்களிடம் வளர்ப்பதும் ஆகும. இவைதான் ஒரு ஆட்சியிடம அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத தருவதற்கு முக்கியமான அறிகுறிகள் என்று நான் கருதுகிறேன.

இவை மட்டுமன்றி, வகுக்கப்படும் திட்டங்களும், செய்யப்படும் காரியங்களும் எத்தனை குறைகள் உள்ளனவாக இருந்தபோதிலும் அவைகளைப் பற்றிக் குற்றம் குறைகள் சொல்லாமல் இருக்கவேண்டும்—அவைகளைப் பற்றி குற்றம் குறைகள் சொல்லக்கூடாது—அதுதான் ஒத்துழைப்பு என்று ஆளும் கட்சியினர் கருதுவார்களானால், அத்தகைய ஒத்துழைப்பை ஜனநாயக நாட்டில் ஜனநாயக நாட்களில் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்பதை அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி ஆளும் கட்சியினர் எப்படிப் பட்ட கருத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் பல கருத்துக்களை அறிவதிலிருந்தும இம்மன்றத்திற்கு வெளியில் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சுக்களைப் பத்திரிகைகளின் மூலம் அறிவதிலிருந்தும் எங்களால் ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நாங்கள் ஆளும் கட்சியைப்பற்றி அதிகமாக தாக்கிப் பேசாமல் இருக்கிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாங்கள் ஆளுங்கட்சியை எவ்வளவு தாக்கிப்பேசினோமோ அதைவிட அதிகமாக ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சிகளைத் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள்.

இப்போது இந்த மாநிலத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள், எதிர்ககட்சிகளாகப் பணியாற்றுவதறகு வேண்டிய நல்ல திறமையோடு இல்லை என்று, அண்மையில கூட கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர் ஓரிடத்தில் சொலலியிருக்கிறார். ''மாநிலத்தில் நலல எதிர்க்கட்சி வேண்டும்'' எனபதை எடுத்துச் சொலலும் கனம உள்நாட்டமைச்சரின் ஜனநாயகப்பண்பு எந்த வழியில் செலகிறது என்று நான் பார்க்கின்றேன். அவர். ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி வேண்டும' ''ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி வேண்டும' என்று சொலவதன் மூலம இப்போது, 'ஒரு' நல்ல எதிர்க்கடசி இலலை என்று இபபோதுளள எதிர்க்கடசிகளை மட்டந்தட்ட எண்ணுகிறாரென்றே நான் கருதுகிறேன. அவர்தான் அவ்வாறு பேசுகிறார் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் இஙகே வந்தவுடன் எஙனுடைய கனம் நண்பர்கள், கனம் முதல அமைச்சர கூறிய ஒரு விஷயத்தையும் எனக்குத் தெரிவித்தனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம இந்த

நாட்டில் செய்துவரும் பிரசாரமானது 'பிச்சைக்காரர்கள் ஆங்காங்கே சென்று பிச்சை கேட்பதுபோல் தான் இருக்கிறது. என்று நமது முதல் அமைச்சர் ஓரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதாக என்னுடைய கனம் நண்பர்கள் என்னிடம் தெரிவித்தனர்.

நாட்டில் பிச்சைக்காரருக்குப் பிச்சை போடாதவர்கள், 'புண்ணியவான்கள் என்று கருதப்படுவதில்லை. அப்படி இருக்க, 'திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பிச்சை கேட்கிறார்கள்' என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்லும் போது எச்சில் கையால் கூடக் காகத்தை ஓட்டத் தயங்கக்கூடிய இவர்கள் தங்கள் திட்டங்களுக்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பை உள்ளன்போடு கேட்கிறார்கள் என்று என்னால் நம்பமுடியவில்லை.

இருந்தாலும்கூட, இந்த ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்டுள்ள சீரிய முயற்சிகளும் எங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறோம். அதனைக் கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர் நன்றாக அறிவார் மதுவிலக்குத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இமமன்றத்திலும், இம்மன்றத்திற்கு வெளியிலும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள, எங்கள் மீது ஆளும் கட்சியினர் ஏதாவது குற்றம் சுமத்த விரும்பினால, 'நாங்கள் எங்கள் ஒததுழைப்பைத் தரவில்லை' என்று அவர்கள் சொலல முடியாது.

ஆளுமகட்சியினர் எங்களை மிகவும் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள என்றால், அதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு இருக்கும் எண்ணிக்கைப் பலம்தான் என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர்களுடைய வாதத்திறமையைக் காட்டுவது என்றுகூடச் சொல்ல முடியாது.

நிதி நிலை அறிக்கையின்பேரில் நான் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படும் என்பது எனககு நிச்சயமாகத் தெரிநதிருந்தாலும், அவைகளைப் பற்றிக் கேலி மொழி பேசி அவைகளை அடக்கிவிடலாம என்ற மனப்பான்மை கொணடவராக கனம் நிதி அமைச்சர் இருக்கிறார் என்பதும் எனக்குததிட்டவட்டமாக தெரிந்தாலும. இந்த மன்றத்தில் நான் எடுததுச் சொல்லும கருததுககள் நாட்டு மக்களிடமும் போய்ச்சேரும என்று நம்பிக்கையில தான் பேச முற்படுகிறேன். நான இங்கே பேசுவது என்

வாதத்திற்குக்கனம் நிதி அமைச்சரிடம் நியாயம் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல.

இந்த ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசியவர்களில், இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாகிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதில் மூன்று முக்கியமான அம்சங்களைப் பாராட்டினார்கள்.

அவைகளில் ஒன்று—'இந்த ஆண்டு வரவு–செலவு திட்டத்தில் புதிய வரி எதுவும் போடப்படவில்லை' என்பது; மற்றொன்று இந்த ஆண்டு உபரி பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது' என்பது; மற்றொன்று—'ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை முந்திய ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது' என்பது.

இந்த மூன்று விஷயங்களையும் 'இல்லை'யென்று யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டும்—கல்வித்துறையானாலும் சரி, அரிசனத்துறையானாலும் சரி, சமுதாய நலத்துறையானாலும் சரி—ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவிற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதை ஏதோ, உலகத்தில் வேறு எங்கும் நடக்காத அதிசயம் போலவும் வேறு எந்த மாநிலத்திலும நடக்காதது போலவும், மற்ற மாநிலங்களில வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முன்னைய ஆண்டு ரூபாய் 50 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்க. இந்த ஆண்டு ரூ. 25 இலட்சமாக அதைக் குறைத்திருக்கும்போது இந்த மாநிலத்தில மட்டும் இவ்வாறு நடப்பது போலவும் கருதும் மனப்பான்மை யாருக்கும இருக்கக்கூடாது என்று நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சென்ற ஆண்டில் ஒரு காரியத்திற்காக பத்து ரூபாய் செலவழித்திருந்தால் இந்த ஆண்டு பணவீக்கம் காரணமாக அதே காரியத்தை, அதே தரத்தோடு அதே அளவோடு நாம் செய்ய வேண்டுமென்றால இயற்கையாகவே பதினைந்து ரூபாய் செலவு செய்தாகவேண்டும்; நான் இப்பொழுது இருக்கும பணவீக்கத்தைப்பற்றிக குறிப்பிடும்பொழுது அதற்கான பரிகாரங்களை இந்த நேரத்தில் பேசவில்லை. நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புவதெல்லாம், சென்ற ஆண்டு ஒரு காரியத்திற்காக பத்து ரூபாய் போதுமானதாக இருந்தால் அதே காரியத்தை

அதே தூரத்தில், அதே அளவில் இந்த ஆண்டு செய்ய வேண்டுமென்றால் அது இயற்கையாகவே பதினைந்து ரூபாயாகத்தான் கூடியிருக்க வேண்டும். அந்நிலை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, திட்டங்களுக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏறிக்கொண்டு வருகிறதென்றால், அது தாராளத்தின் விளைவு என்று நான் நம்பவில்லை; பணவீக்கம் காரணமாகத்தான் அப்படி ஏறிக்கொண்டு போகவேண்டி வருகிறது என்பதைத்தான் என்றால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் இன்றையதினம் அதிகப்படியான தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்களென்றால், அப்படி அதிகப்படியிருக்கும் நிலையில அதை எப்படி ஈடுகட்டுகிறார்கள் என்பதிலிருந்துதான் ஒரு சர்க்காரின் நல்லெண்ணம்—ஒரு சர்க்காரின் கொள்கை விளக்கம், ஒரு சர்க்கார் எந்த வழியில் செல்கிறது என்பதை நிர்ணயிக்க முடியும்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது நமது ஆட்சியாளர்கள், 'வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அதிகப்பணம் தேவை தேவை; என்று சொல்லும்போது, வரிகளைக் கூட்டிதான் அதற்கான பணத்தைப் பெறமுடியும்' என்பதை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இந்த மன்றத்தில் நான் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். வருவாயைத் தேடிக்கொள்ள வழிவகைகள் கண்டு பிடித்தாலொழிய, மேலும் வரிகளை மட்டும் போட்டுப் பணத்தை பெருக்கிக் கொள்வதைவிட, வேறுவிதங்களில் நமது வருவாயை அதிகரித்துக்கொள்ள திட்டங்கள் தீட்டி, வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று பல தடவை—பல காரியங்களில் இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன், ஆனால் நான் சொன்ன அந்தந்த யோசனையும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கேலிக்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டதே தவிர—இவைகளெல்லாம நடைபெறாது என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, 'இவைகள நடைபெறாது; நாங்கள் வேறு நல்ல திட்டங்களை வைத்துக் கொள்கிறோம்' என்று எடுத்துக்காட்டப் பயன்பட்டதா என்றால், இல்லை. கேள்வி நேரத்தில் பதிலளிக்கப் பட்டபோது— 'மோட்டார் பஸ்களை சர்க்காரே ஏற்று விடலாமே; அதனால் இலாபம் தேடலாமே; அதனால் நமது வருவாயை அதிகரிக்கலாமே' என்பதற்கு அளிக்கப்

பட்ட பதிலை நான் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன். இன்றைய தினம் மோட்டார் பஸ் முதலாளிகள், தமிழ் நாட்டில் ஒரு முதலாளி வர்க்கமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதனை அறியாதவர்கள் இல்லை அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதல்ல பிரச்னை. அதனால் அவர்களுக்கு இலாபமா அல்லது அவர்கள் ஆதரிக்கக்கூடிய கட்சிக்கு இலாபமா என்பதல்ல பிரச்னை; ஆனால் நாடறிந்த உண்மை, இன்றைய தினம் கள்ளுக்கடைகள் மூடப்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் பணத்தைக் குவித்து, இலாபத்தை அதிகரித்துக் கொண்டு போகும் புதியதொரு முதலாளி வர்க்கமாகத்தான் இன்று மோட்டார் பஸ் தொழிலில் அமைந்திருக்கிறது.

இன்றைய தினம் பல மாநிலங்களிலுமுள்ள அமைச்சர்கள், இந்த மோட்டார் பஸ் தொழிலை தேசிய உடைமையாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர மாநிலத்திலும் இதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இருப்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. ஆக, அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின் போது பதிலளிக்கப்பட்ட போது—அப்படிப்பட்டதொரு உத்தேசம் நமது சர்க்காருக்கு உண்டு என்று சொல்வதற்குக்கூட மனமில்லாத அளவிற்கு இன்றைய தினம் ஆட்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கும் மோட்டார் பஸ் முதலாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவுதான் அதற்குக் காரணமா என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை

மோட்டார் பஸ்களை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்துவதின் மூலம் நமது வருவாயை நாம் அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது இன்றைய தினம் பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் முதலாளிகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்—அந்த முதலாளிக்குச் சுமார் 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன சொத்து இருந்தது, அவர்கள் எவ்வளவு சொத்துக்கு உரியவர்களாக இருந்தார்கள், இன்றைய தினம் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள்—என்ற ஒரு கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், அந்தத் தொழிலில் எவ்வளவு இலாபம் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் கணக்

கிட்டுக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் வெளியில் கணக்கு எழுதும் முறைப்படி, "காஸ்ட் ஆப் மெயின்டெனன்ஸ்"— சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பது, புதிய பஸ்கள் வாங்குவது இவைகளுக்காக இவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறோம்—என்று சொல்லி, கொஞ்சம்தான் மிச்சம் இருக்கிறது" என்றுதான் அவாகள் வாதாடுவார்கள்.

இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் திருவல்லிக் கேணி தொகுதி அங்கத்தினர் ஹாஜாஷெரீப் அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்—தொழில் நடத்தும் முதலாளிகள இலாபமே இல்லாமல், "மார்ஜின் ஆப் பிராபிட்"டில் இலாபத்தின் ஒரு அருகில்தான் இருக்கிறார்கள்; இலாபம் மிகச் சிறிதுதான் கிடைக்கிறது என்றும், முதலாளிகள் மிகவும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டும், தவித்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, தொழில் இந்நாட்டில் வளர வேண்டுமென்றால், விலைவாசிகள குறைய வேண்டுமென்றால், தொழிலாளிகள் கூலி உயர்வு கேட்கக் கூடாதென்றும்; தொழிலாளாகள் பிரச்னையே இருக்கக் கூடாதென்றும்; அப்படியானால்தான் விலை வாசிகள் வீழும் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்; கூலித் திட்டத்தைக கட்டுப்படுததினால்தான் விலைவாசிகள் குறையும் என்றும் கூறினார்கள்; அப்பொழுதுதான் தொழில வளரும என்றும் ஹாஜாஷெரீப் அவர்கள் கூறினார்கள்.

முதலாளிமார்கள்—தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் இநத வகையிலதான் வாதாடுவார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள இந்த மன்றம் ஒரு சிறந்த வாய்ப்பினை அளிக் கிறது என்றுதான் எனககுப்பட்டது. அந்த வாதங்களை மட்டும் நமது ஆட்சியாளர்கள் எடுததுக் கொள்வார் களேயானால். நாம தேடிக் கொள்ளக்கூடிய வருவாயை நாம் இழக்கிறோம என்றுதான் பொருள்படும்.

போக்குவரத்து அமைச்சர் இராமையா அவர்கள் சொன்னார்கள்.—இலாப நோக்கத்தோடு இந்தத் தொழிலை நடத்தவில்லையென்றும, மக்களுக்கு வசதி செய்து தருவதற் காகத்தான் இந்தக் காரியத்தைச செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள்.

மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு சர்க்காருக் கும் இலாபம் கிடைக்கக் கூடுமானால் ஏன் அந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்தக் கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன், தமிழ்

நாடு பூராவிலும் உள்ள மோட்டார் பஸ் தொழிலை ஏற்று நடத்தினால் எத்தனை கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியாத விந்தை?

இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு 'ரூட்'டும் அதிக விலைக்கு எடுக்கப்படவில்லையா—என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு, நிச்சயமாக அவர்களிடம் தகவல் இருந்திருக்க முடியாது, அப்படித் தகவல் இருந்திருந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டி வந்திருக்கும். ஆனால் நாட்டில் என்னென்ன நடக்கின்றன என்று அங்காடிகளில் பேசிக் கொள்கிறார்கள்; ஒவ்வொரு மூலை முடுக்குகளிலும் பேசிக் கொள்கிறார்கள்; ஒவ்வொரு தொழில் துறையில் உள்ளவர்களும் அதைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

காஞ்சிபுரத்திற்கும்-வேலூருக்கும் இடையில் இருக்கிற ஒரு மோட்டார் பஸ் 'ரூட்' போனமாதமோ அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரோ, ஒரு முதலாளியின் கையிலிருந்து இன்னொரு முதலாளியின் கைக்கு மாற வேண்டி வந்தது; அதற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கேட்டார்கள் என்று அங்காடியில் பேசப்பட்டது 'அங்காடிப் பேச்சு சட்டமன்றத்தில் பேசுவதற்கு இலாயக்குள்ளதா?' என்று வாதாடலாம். ஆனால் அங்காடிகளில் பேசப்படுவதை நாம் அடியோடு புறக்கணித்ததில்லை. அப்படிப் புறக்கணித்தால், ஆட்சியாளர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது.

இந்த மோட்டார் பஸ் தொழிலை சர்க்காரே ஏற்று நடத்துகிற நேரத்தில் அதை நன்கு திறம்பட நடத்த முடியும்—மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து அவைகளை நடத்த முடியும்—அதே நேரத்தில் நல்ல இலாபமும் சம்பாதிக்க முடியும் என்பதை சென்னை நகரில் நாம் பஸ்களை ஏற்று நடத்துவதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடியும்

சர்க்கார் மோட்டார் பஸ்களை ஏற்று நடத்துகிற போது, வருவாய் குறைவாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும்போது கிடைக்கக்கூடிய இலாபத்தைவிட குறைவாக இருந்தாலும், அந்த இலாபம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்து அது மக்களுடைய உடைமையாகிறது. ஆகவே, அப்படி நம் வருவாயை உயர்த்திக்

கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கும் ஒரு யோசனையாகும்.

திட்டங்களைக் கொடுங்கள்; திட்டங்களைக் கொடுங்கள்' என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்பதின் நோக்கம் என்னவென்றால், அவர்கள் நாம் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளைக் கேட்டுவிட்டு—வெளியில் சொல்வதைக் கேட்கும்போது—எனக்குப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது; திட்டங்களைக் கொடுங்கள்; என்று கேட்டபோது, இந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; இது எப்படி முடியும்? திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல லாயக்கற்றவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள என்று வெளியில் சொல்லி மகிழ்ச்சியடைய—திருப்தி அடைய அவைகளை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படுமானால், அதற்குக் குறுக்கே நிற்க நான் தயாரில்லை, அப்படி ஆயிரக்கணக்கான திருப்திகளைப் பொது வாழ்க்கையில் 20 ஆண்டுகாலமாக பல தடவைகள் நான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள். இந்நேரத்தில் இந்தத் திருப்தியை அடைந்து கொள்வதில் எனக்குக் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் எப்பொழுது வெட்கம் ஏற்படும் என்றால், 'நிதியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திட்டங்களை திறமையாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்' என்ற நிலை ஏற்படும்போது, அண்ணாதுரை, நீ சொன்ன திட்டம் அபத்தமானது; இதோ பார், ஒரு புதிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறேன்; இதனால் இவ்வளவு வருவாய் வரப்போகிறது; இதை இப்பொழுதே துவக்க இருக்கிறோம்' என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவார்களேயானால், 'ஆகா, இவ்வளவு அழகான திட்டத்தை ஒரு நிதியமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிறாரே, நமக்கு திட்டம் தீட்டத் தெரியாமல் போய்விட்டதே' என்று ஒரு பக்கம் எனக்கு வெட்கம் ஏற்பட்டாலும், இப்படிப்பட்டதொரு அழகான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே' என்ற வியப்பும் எனக்கு ஏற்படும் இந்நாடு இப்படிப்பட்டவர் அல்லவா நமது நிதி அமைச்சராக இருக்க வேண்டும்; எட்டு தடவை அல்ல—எண்பது தடவையானாலும் இவரல்லவா நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லியிருப்பேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எட்டுத் தடவை நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்திருக்கிறார்கள்—என்று சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள்; அதை அவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற வருத்தம், 'எட்டுத் தடவையாக நிதிநிலை அறிக்கை படித்து வருகிறார்களே; ஆனால் உயிரூட்டும் வகையில ஒரு நல்ல அறிக்கையைப் படிப்பதற்கு அவருக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லையே' என்றுதான் நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

எட்டுத் தடவை நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிப்பதில் லாபமும் இருக்கிறது—வலிவும் இருக்கிறது; அதே நேரத்தில், அதில பலவீனமும் இருக்கிறது. வலிவு எதில் இருக்கின்றதென்றால—அனுபவம் ஏறியிருக்கிற காரணத்தால்—எதை மறைக்கலாம்; எதைக் காட்டலாம; எந்தக் கணக்கை எந்தப் பக்கத்தில் தள்ளலாம்; எதெதை எநதெந்த வரிசையில் வைக்கலாம் எப்படி அதைப் படிக்கிறவர்களைத் திணறடிக்கலாம்—என்பது, அனுபவத்திலிருந்து பெறும் லாபம சாதாரண ஒரு அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கும ஒரு குமாஸ்தா கூடப் பதது ஆணடில், வேண்டிய அனுபவம் பெற்றுவிடுகிறார்—எதை எதை எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று!

ஒரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்கும் மறு ஆண்டு அறிகைக்கும், ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் முடியாத நிலைமையில் ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் முனைகள் ஒவ்வொரு பக்கததில திருப்பப்படுகின்றன. இப்படித் திருப்பப் படுவதன் முக்கிய நோக்கம்—நான் கருதுகிறேன்—தொடர்ந்து மதீப்பீடு போடுவதற்கு வழி வகை செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதாக, அந்த விதத்தில் நிதி நிலை அறிகை ஒவ்வொரு ஆண்டும—அதனுடைய வகை மாறறப்படுகிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

எந்த வகையில் இருந்தாலும் எட்டாவது தடவையாக அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்ற காரணத்தினால் அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அது வலிவு எனறு நான சொன்னேன். மற்றொன்று பலவீனம். பலவீனம் எதிலே இருக்கிறது என்று சொனனால்—ஏழு தடவை நிதி நிலை நமக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது—எனகிற அலட்சிய சுபாவம் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டுவிடும. அதனால்தான், எட்டு தடவைகள் ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடுகின்ற அவர்களுக்கு வலிவும் இருக்கிறது; அதே நேரததில் பலவீனமும்

இருக்கிறது. அந்த இரண்டும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல இடங்களிலே நன்றாகக் காட்சி அளிக்கின்றது.

நிதி நிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்—

“......நம் மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு தொழில் வாய்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பணியை டெல்லியில் இருக்கும் ஒரு நிறுவனம்—தேசீயப பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. பல அன்னிய நாட்டு நிபுணர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஏப்ரல் மாத இறுதியில் இந்த அறிக்கை நமக்குக் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்”

என்று, தொழில் வளத்தைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை ஒரு இடத்திலே ஒப்படைத்து, அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைப் படிக்கிற நேரத்தில், “டெல்லியில உள்ள நிறுவனம்” என்று படித்தேன். அதன் காரணமாக, ‘ஏன் டெல்லியில ஒப்படைத்தீர்கள்’ என்று நான் கேட்கப் போகிறேன் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை, நீங்கள் உங்களையே டெல்லியில் ஒப்படைத்திருக்கும்போது, இந்தத் திட்டததை அங்கு இருக்கும் நிறுவனததிடம் ஒப்படைத திருப்பது பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை நான் சொல்வது—உங்களுககு இப்பொழுது புதிதாகப் பொருளாதார ஆராய்ச்சி தொடந்து கொள்ள வேணடிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? இநத மாநிலத்தில இருககிற தாதுப் பொருள்கள உங்களுககுத தெரியுமா? இநத மாநிலத்தில் எந்தத் தொழில வளாவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கிறது என்பது உஙகளுக்குத் தெரியாதா? அது பற்றிய தகவல்கள் இந்த சர்க்காரிடததிலே இலலையா? அல்லது அது பற்றிய தகவலகள் சேகரிப்பதற்கு நீங்கள் முயறசி எடுத்துக் கொள்ளவில்லையா? இரணடாவது ஐநதாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் தயாரித்திருக்கின்ற மகத்தான அறிக்கை என்று நான் சொல்கின்றபோது, தயாரிப்பிலேதான் மகத்தான அறிக்கை; ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதிலே அல்ல; ஏனென்றால், பல, மத்திய சர்க்காராலேயே தள்ளப்பட்டு விட்டன—தொழில் வளம பறறிக் கொடுத்திருக்கின்ற தகவல்களைவிட இனி எநத ஆராய்ச்சியாளர்களும் புதிதாகத தகவலகளைச் சேகரிதது தரமுடியாது. ஆனால், ஏன் இப்பொழுது ஏபரல் மாதம வரை பொறுக்கச் சொல்

கிறார்களென்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஏதாவது நப் பாசை காட்டவேண்டும். பொதுமக்களிடையே பேசுகின்ற நேரத்தில, 'இந்த ஆண்டுக்கு நாங்கள் இவ்வளவு திட்டம தீட்டியிருக்கிறோம்; தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு ஆய்வுக்குழு பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது' என்று சொல்ல வேண்டும்.

இப்படி, அடிக்கடி பொருளாதார ஆய்வு தேவை என்றிருந்தால, இந்த மாநிலத்தில இருநத ''எகஞமிக் அட்வைசர்'' என்ற கூறுனை கதை ஏன் கலைகக நேர்நதது? தொ ர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து, நாட்டில் அதுலை தொழில் வளதனைப் பெருக்க முடியும் என்பது உண்மையானல, ''எக்னமிக் அட்வைசர்'' என்ற பதவியை, காரணம் இலலாமல் நீங்கள் நீக்கி இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையே? ஆனல் எனக்குப்படுகின்ற வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு என்னென்ன தேவை—நம்முடைய மாநிலத்தில் எதெதற்கு வாய்ப்புகள இருக்கின்றன-என்று தாப்பட்டிருக்கிறது; ஆனல ஒன்றைக்கூட அவர்கள் இதுவரையில் நிறைவேற்றவும் இல்லை; நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகளை இன்னமும் பெறவுமில்லை.

இன்னமும பார்க்கப்போனல், இந்தசர்க்காரிடத்திலே இருககுமென்று நினைக்கிறேன். மததிய சர்க்காரிடத்திலும இருக்க வேண்டும—''போஸ்டு-வார்ரி கன்ஸ்டிரக்ஷன் பிளான்'' என்று வெள்ளையர் ஆட்சியாளராக இருந்த காலத்திலேயே, 'யுத்தத்திறகுப் பிறகு நாட்டில் என்னென்ன செய்வோம என்று அவர்கள போட்டு வைதத திருக்கிற திட்ட அளவுக்குக் கூட நாம புதிதாக ஆராய்ச்சி ஒன்றும இன்றைய நிலையில் செயய வேண்டியதில்லை. நாம் அதை நிறைவேற்றியிருந்தால், நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரம் அந்த அளவுக்கு உயாந்திருக்க முடியும ஆனல் அவைகளை எல்லாம செய்யாமல், ஆணடு ஒன்றுக்குப்புதிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம என்று கூறும் முறையில, இப பொழுது, இப்பணியை டெல்லியில் இருக்கும் ஒரு நிறுவனம்—'தேசீய ஆராய்ச்சிக்குழு ஏற்றுக்கொணடுளளது பல அன்னிய நாட்டு நிபுணர்களும இப்பணியில ஈடுபட்டுள்ளனர்' என்று சொல்லியிருக்கிறாகள் பல அன்னிய நாடுகளில்......

அமைச்சர் திரு சி. சுப்பிரமணியம்: ''டெல்லியில் அந்த நிறுவனம் இருந்தால் கூட அவர்கள் நம்முடைய ஆட்கள

தான்: இதுமாதிரி இருப்பதெல்லாம் டில்லி என்று நினைக்கிறீர்கள். அங்கு இருக்கின்ற ஆட்களும் நம்முடைய ஆட்கள்தான்''

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ''நமது நிதி அமைச்சருக்கு டெல்லி பேரிலுள்ள பற்றையும் பாசத்தையும நானே எடுத்துச் சொல்லிவிட்டேன். நான் சொல்வது டெல்லியைப் பற்றி அல்ல, அங்குள்ள அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் புதிய உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் உங்களுக்கு என்ன இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.''

ஏற்கனவே நான் தெரிவித்தபடி. இந்தத் தொழில் நுட்பங்களை—தொழில் நுணுக்கங்கள் இவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினால் திட்டங்களைப் பற்றி ஏடுகளில இருக்கின்றனவே தவிர—மேலும திட்டங்கள் ஏட்டிலே எழுதப்படுகின்றனவே தவிர நாட்டு மக்களுக்கு ஏட்டிலே 'சர்க்கரை' என்று எழுதிக் காட்டுகிறீர்களே தவிர—வேறு ஒன்றும் இலலை.

இன்னும முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய மொழியில் பேசப்போனால, பசியோடு பிச்சை கேட்க வந்தவனைப் பார்த்து, அடுத்த வீட்டைப்பார் என்று சொல்லக்கூடிய புண்ணியவான்களாக இருக்கிறீர்களே தவிர ஒரு கவளம் கொடுப்பவர்களாக இல்லை உங்களுக்கே இல்லையோ என்னவோ, அதுவும் எனக்குத் தெரியாது(சிரிப்பு) புதிய ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம' என்று சொல்லுவது, மககளை தவறான நமபிக்கை கொள்ளச் செய்வதற்குத்தான் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்தத் தவறான நம்பிக்கை என்ற தன்மையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே, ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் புள்ளி விவரங்கள் பேசுகின்றன.

இந்தத்தடவை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் எப்படியெல்லாம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்வதற்குக் குறிப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். தந்திருக்கின்ற அந்தக் குறிப்புகளிலே என்னுடைய நண்பர்—கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித தலைவர் திரு கலியாண சுந்தரம் அவர்கள், இதிலே முதலாளிகள் பெற்ற லாபம் என்ன?'' என்று கேட்டார்கள். 'அதுபற்றி இப்

பொழுது ஒன்றும் அவசியமில்லை. நான் சொல்லுவது, தொழில் வளர்கிறது; அதிக ஆட்கள் வேலைக்குப் போகிருர்கள; நேற்று இருந்ததைவிட இன்று அதிகம் ஆட்கள வேலைக்குப் போயிருக்கிருர்கள்; நேற்று கிடைத்ததைவிட இன்று அதிக ஊதியம் கிடைக்கிறது; ஆகவே முன்னேற்றம் இருக்கிறதா இல்லையா?' என்ற அந்த வாதத்தில் நிதி அமைச்சர் இறங்கினுர். அந்த வாதத்தைத் தொடர்ந்து நான் ஊகித்துக் கொண்டேன்—கனம் ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள், தொழில் பெருகி வளரவேண்டும் என்ருல் கூலியையும் நாம் கட்டுபபடுத்த வேண்டும்; தொழில் நல்லமுறையில நடக்கவேண்டுமென்ருல கூலிப் பிரச்னை எழலாகாது என்று சொன்னுர்கள்.

இப்படி, கண்விக்ட் லேபர்—அதாவது சிறைச்சாலைக் கைதிகளை வேலை வாங்குவதுபோல் தொழிலாளர்களைப் பாதிப் பட்டினி போட்டு தொழிலை வளர்ப்பதினுலே யாருக்கு இலாபம்? அப்படி வளர்க்கப்படுகின்ற தொழில் எந்தவகையிலே நாட்டுச் செல்வத்தை உயர்த்தும் என்று கருதுகிறீர்கள்?

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாசகத்தை-டெல்லி பாராளுமன்ற உறுபபினராக இருந்தபோது அவர்கள் சொல்லிய வாசகததை நான் படித்துப்படித்து இனபுற்றேன். அவர்கள் எடுத்துச்சொல்கிருர்கள—தொழில வளர்ந்தால மட்டும் போதாது; தொழில் வளர்கின்ற அளவுக்கு தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைததரம் உயர வேண்டும். என்ற வாசகத்தை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் உபயோகப்படுத்துகிருர்கள்—தொழில் இலாபம் கிடைக்க கிடைக்க, தொழிலாளர்களுக்கு அதிலே பங்கு கிடைக்கவேண்டும்; அப்பொழுது தான் நிம்மதி ஏற்படும்—என்று அவர்கள் எடுததுச்சொலலியிருக்கிருர்கள். அவர் தனி உறுப்பினராக இருநத காலத்தில் அப்படி எடுததுச்சொன்னுர் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது ஏதாவது சொலலிவிட்டால் செய்து தீர வேண்டிய கடமை அவரைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆகவே, மிகமிக ஜாக்கிரதையாகப் பழைய நினைவை மறந்துவிட்டு பேசுகிருர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

என்னைபபற்றிய பூர்வோததிரத்தைக் குறித்து பேசக்கூடிய பண்பு நிறைந்த அவருடைய பூர்வோத்திரததைப்

பற்றி அவர் மிகவும் நல்லவர் என்பதற்காக நான் பேசு கிறேன்—அவர் கெட்டவர் என்பதற்காக அல்ல—அதற் காக அவருடைய பூர்வோத்திரத்தை ஆராயவேண்டிய அவசியம் இல்லை; ஆராய்ந்தால், கிடைக்காமலும் போகாது (சிரிப்பு) நான் எடுத்துச்சொல்லவதெல்லாம் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே அவர் கூறிய நல்ல வாசகங்களைத் தான்.

இன்றையதினம் தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தேவை என்றால், இந்தத்தொழில் இந்த அளவிற்கு வளர்ந் திருக்கிறது என்று காட்டுவதோடுகூட, தொழிலாளர் களுக்கு இந்த அளவு பங்கு கிடைத்திருக்கிறது—தொழி லாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இந்த அளவுக்கு உயர்ந் திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் தொழில் வளர்ந்திருக்கிறது, என்கின்ற நேரத்தில், தொழி லாளர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய பங்கையும் அவர் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

அந்தத் தொழில் நமமுடைய மாநிலத்தில் வளர்ந்தி ருப்பதைவிட மற்ற மாநிலத்தில் வளர்ந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள்—என்ன சொல்ல இருக் கிறார்கள் என்று நான அறிய விரும்புகிறேன். சட்டமன்றத் தில் அல்ல—வெளியிலே அப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் —நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'பம்பாயை நீக்கி விடுங்கள்—மேற்கு வங்காளத்தை நீக்கி விடுங்கள்—மற்ற மாநிலங்களையும் இந்த மாநிலத்தையும ஒப்பிடுங்கள்' என்று அவா வெளியிலே பேசியதாகப்பத்திரிகையில பார்த்தேன.

ஒருவர் பணக்காரரர் என்று குறிப்பிடுகிறபொழுது, அவர் விரலிலே போட்டிருக்கிற வைரமோதிரத்தையும, காதிலே அணிந்திருக்கிற கடுக்கனையும, காட்டி, 'இதோ பாருங்கள்; பணக்காரரர் என்று சொன்னால் அதை மறந்து— விரலை மறந்து—ஆளை மட்டும் பாருங்கள், என்று சொல்லி, 'அவர்களுக்கும் எனக்கும் என்ன விததியாசம இருக்கிறது?' என்று கேட்பதுபோல், நிதி அமைச்சர் அவர்கள, பமபாயை மறந்து—மேற்கு வங்காளததை மறந்து—வேண்டுமானால், 'உததரப்பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால, நாம தான் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோமே தவிர, அவர்களல்ல' என்று வாதாடுகிறார்கள். ஆனால, நெசவுதொழிலே (டெக்ஸ் டைல்ஸ்)ப் பொறுத்தவரையிலே, பம்பாய் மாநிலம் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியையும், சென்னை மாநிலம் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியையும் தாரதம்மியப்படுத்தப்

பார்த்தால், இந்த சர்க்கார் திருப்தி அடைகிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

இந்த நெசவுத்தொழில் எந்த வகையிலே வளர்க்கப் பட்டது என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத்தெரியும். வெளி நாட்டு துணிக்கு—வெளிநாட்டு ஆடைகளுக்கு இந்த நாட்டில் இறக்குமதி ஆவதை சில வகையிலே தடை செய்திருக்கிறோம், சில நேரத்தில் அவைகளுக்கெல்லாம அதிகமாக வரிபோட்டு, உள் நாட்டுத் துணிக்குப்பாது காப்பு அளித்து, 'டாரிபவால்' கட்டி, அதற்குப்பிறகு நெசவுத்தொழிலை நாம் வளர்த்திருக்கிறோம்.

இவ்விதமான பாதுகாப்புச் சுவர்கள் எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அதன் மூலமாக முதலாளிக்கு இலாபத்தைத் தேடிக் கொடுக்கின்றார்களா அல்லது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொடுக்கின்றார்களா என்பதைத் தான் இப்போது நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல; உள்நாட்டுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப் புக் கொடுக்கின்ற காரியத்தில் பம்பாய் ஆலைகளுக்குப் பாது காப்புக் கொடுத்து வருவதைப்போல், நமது மாநிலத்தில் கைத்தறித் தொழிலுக்குப்பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகின்றதா என்பதைப் பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதுதான் இல்லாவிட்டால் போகிறது—பம்பாய் ஆலைத்தொழில் முன்னேறியிருப்பது போன்று நாம் கைத்தறித் தொழிலிலாவது முன்னேறியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால்—நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மொழி யில் கூறுவதாக இருந்தால்—ஏதோ பிச்சை போடுகிற இடத்தில் பிச்சை கொடுப்பதை வாங்கிக் கொடுக்கின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது; பிச்சை எடுத்துத் தரக்கூடிய பழக்கம்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது; ஆலையினிடத்திலிருந்து வாங்கிக் கைத்தறிக்குக் கொடுப்பது என்கின்ற முறைதான் இருந்துவருகின்றதை நாம் பார்க் கிறோம்.

சமீபத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன தாகப் பார்த்தேன்—'கைத்தறித் துணிகளுக்கு வெளிநாடு களில் மார்க்கெட்டு கண்டு பிடித்துக்கொடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்டதற்கு, அந்தப் பொறுப்பு சர்க்காரைச் சேர்ந்தது அல்ல; அந்தப் பொறுப்பை நாட்டு மக்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்கிற அளவில் கூறியிருப்பதாக அறிந்தேன். எல்லாக் காரியங்களிலும்,

'நூல் வேண்டும்' என்று கேட்டால் 'ஆலையிலிருந்து கிடைத்தால் தருகிறோம்:—'கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டால், 'முதலாளிகள் தந்தால் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்'—அதிலும், திரு. ஹாஜாஷெரீப் அவர்கள் சொல்வதைப்போன்று, தொழில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால் இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குக் கூலி உயர்வு கேட்கக்கூடாது;—வெளிநாடுகளில் கைத்தறித் துணிக்கு மார்க்கெட் தேடித்தாருங்கள்' என்று கேட்டால், 'அதற்கு நீங்களே வழிவகை செய்து கொள்ளுங்கள்'— என்றெல்லாம் பதில் தரப்படுகின்றன.

அந்த முறையில், பம்பாயில் தொழில்கள் வளருவது போன்று இந்த நாட்டில் தொழில்கள் வளருகின்றதா என்பதைப் பார்த்து, செல்வங்கள் எல்லாம் எங்கே குவிகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்' என்பதைத் தான் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிறோம்.

அவ்விதம் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கும் போதுதான்—வடக்கே செல்வம் குவிகின்றது என்பதைப் பார்த்துத்தான்—'வடக்கு வாழ்கிறது; தெற்கு தேய்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அதைக்கேட்டு ஆத்திரப்பட்ட அன்பர்கள்—ஆத்திரப்பட்ட காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், இந்த நெசவு ஆலைத்தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் எங்கே இந்தத் தொழில் வாழ்கின்றது— எங்கே இந்தத் தொழில் மேம்பாடு அடைகின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்ப்பார்களேயானால், இங்கே தொழில் வளர்ச்சி என்பது கண் துடைப்பு என்கிற அளவில்தான் வளர்ந்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையான அளவில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள் அதே நேரத்தில—தொழில் வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதற்காக ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நமக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்ற குழப்பத்தை நான் நீக்க விரும்புகிறேன்.

பல தடவை நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில், நிதி அமைச்சர் அவர்களைத் 'திறமைசாலி, திறமைசாலி' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில, எனது கழகத்தைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு பேசுகின்ற நேரத்தில— தங்களுடைய எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில்—'நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் திறமையில்லை' என்று சொல்லியிருக்

கிறார்கள். அப்போது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கழக அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து, ''உங்கள் தலைவர் என்னைத் திறமைசாலி என்று சொல்லுகின்றார்; நீங்கள் உங்கள தலைவரின் கருத்துப்படி நடப்பவர் இல்லையோ" என்று கேட்கிறார்கள்.

இப்போது நான் சொல்லுகிறேன். நமது நிதிஅமைச்சர் அவர்களுக்குத் திறமையும் இருக்கிறது; திறமையும் இல்லை, அவர்களுக்கு எதில் திறமையிருக்கிறது என்றால் நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மொழியில் சொன்னால்—கொடுக்கக்கூடிய பிச்சையை, டெல்லிக்குச் சென்று 'கொடுக்கின்ற காசு போதாது; கூடுதல் வேண்டும்' என்று கேட்பதில் அவர்களுக்குத் திறமையிருக்கிறது; ஆனால், எதில் திறமை இல்லை என்றால நம்முடைய வாதத்தை எடுத்துக் கூறி—நம்முடைய உரிமையை எடுத்துக்கூறி—நாம தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருப்பதை அவர்கள் உணரும்படியாக எடுததுக்கூறி அவர்களிடமிருந்து உதவி பெறுவதிலும, அவர்கள் அதற்கு மறுத்தால், அவ்விதம் மறுக்கின்ற டெல்லி அரசாங்கம உணருகின்ற வகையில், இங்கிருக்கின்ற அரசியல் சக்திகளையெலலாம் ஒன்று சேர்த்து இழுத்து வைத்துக்கொண்டு, 'இந்த மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உடனடியாக வழிவகை செய்யாவிட்டால, இந்த மாநிலம் பிரிந்து போகும்' என்று அவர்களுக்குச் சொல்வதில் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் திறமை இல்லை

இந்தத் திறமை கேரள நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் 'பாரதம் ஒன்று; பாரதநாட்டு மக்கள் எல்லாம ஒன்று' என்று சொல்லுகின்ற கேரள முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்! தொழில் வளர்ச்சிககான திட்டங்களில் கேரளம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுததுச் சொல்ல கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கிறார், கேரள முதலமைச்சர். 'கொச்சி துறைமுகத்தை மத்திய சர்க்கார், எந்தவிதத்தில் பெரிய தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துத்தான், கேரளத்தின்மீது மததிய சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற நல்லெண்ணத்தை முடிவு செயய முடியும்' 'The Cochin Harbour is a touchstone'— என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

அதைப்போலவே. ஆந்திர முதலமைச்சர் சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் தங்களுடைய மாநிலத்தில, தொழில

வளர்ச்சிக்குப் போதிய அளவு மத்திய சர்க்கார் ஆதரவு தரவில்லை' என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் – நாங்கள் இன்பக் கனவு காணுகின்ற இனபத் திராவிடத்தின் பகுதிகளாக இருக்கின்ற கேரளம், கன்னடம், ஆந்திரம் இந்த மாநிலங்கள் எல்லாம், தங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் போதிய ஆதரவு தரப்படவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில்—நம் நாட்டுககு மட்டும் போதிய ஆதரவைக் தந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருவதை நான் பார்க்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தவுடனே எனக்கு ஏற்பட்ட திகைப்பு, ஏற்பட்ட வருத்தம்—இதுவரையிலும் பேசாமல் இருந்த மற்ற மாநிலத்திலுள்ள முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் டெல்லியைப் பார்த்துச் பேச ஆரமபித்து, 'எங்கள் நாட்டுக்குப் போதுமான அளவு ஆதரவு தரப்படவில்லையே, என்?' என்று அவர்களைப் பார்த்துத் தட்டிக் கேட்கின்ற இந்த நேரத்தில், 'எங்கள் நாட்டில் தொழில்கள் எல்லாம் திருப்தியாக நடந்தேறியிருக்கிறது' என்று கூறுவது, மற்ற மாநிலத்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் மாநிலத்திற்குப் போதுமான அளவு ஆதரவு தரப்படவேண்டும என்று கேட்கின்ற ஒருமித்த குரலுக்கு நீங்கள் (இந்த அரசாங்கம்) துரோகம் செயவதாகும என்று நான் பலமாக நம்புகிறேன்.

கேரள முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய மாநிலத்திற்குத் திட்டத்தில் சரியான பங்கு தரவேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரததில்—ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 கோடிக்கு அந்நிய செலாவணிக்கு வழி செய்கின்ற மாநிலத்திற்கு த தொழில் வளர்ச்சிக்குப் போதிய ஆதரவு தரப்படவேண்டும் என்று கேட்கப்படுகின்ற நேரத்தில்—நாமும் நம்முடைய தேவையைக் கேட்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அநத முறையில நாமும கேட்கின்ற நேரத்தில்—அந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம்—பள்ளிக் கூடத்தில் சட்டாம்பிள்ளை, வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களை எந்தவிதமாக அடககி ஒழுங்காக வைத்திருப்பாரோ அதே போன்று, இங்குள்ளவர்களை இந்த அரசாங்கம் அடக்கி வைத்திருக்கிறது என்று நமபுகிறேன்.

பிற மாகாணங்களில் கூட அமைச்சர்களிடத்தில ஒற்றுமை கிடையாது; இரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து படுத்தால் ஒருவர்தான் எழுந்து வருவார்; மற்றொருவர் மறைந்துவிடுவார் என்ற அளவுக்குப் பிற இடங்களில்

எல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலையில், இங்கு நீங்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக இருக்கின்றீர்கள், இவ்விதம் உங்களுக்குள் இருக்கும் ஒற்றுமை—அதோடு உங்கள் மீது எங்களுக்கிருக்கும் ஆசை—இந்த இரண்டையும் பயன்படுத்தி, மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உங்கள் உரிமையைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால், அவ்விதம் ஒன்றும் என்னால் இதில் காண முடியவில்லை.

அதே நேரத்தில், 'நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 8-வது பக்கத்தைப் பாருங்கள்—அதில் நம்முடைய தொழில் முன்னேற்றம் தெரிகிறது; 12-வது பக்கத்தைப் பாருங்கள்—அதிலுள்ள குறிப்பு நமக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கிறது; 16-வது பக்கத்தைப் பாருங்கள்—அதிலுள்ள குறிப்பு நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது' என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவையெல்லாம்தான், இந்த மாநிலம் வளர்ச்சியடைவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றன என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்

அதிலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நீங்கள் கேட்ட தொகைக்கும், டெல்லி அரசாங்கம் கொடுத்த தொகைக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. கேட்கின்ற தொகை நமக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால்தான், நமக்கு முன்னேறுவதற்குள்ள வழிவகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்பதைப் பார்த்தோம். இவ்விதம் கேட்ட தொகைக்கும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தொகைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தேன்; நான் இதைப் பார்த்திருக்கமாட்டேன்—நிதியமைச்சர் அவர்கள், 'இதைப்படியுங்கள்; இந்தப் புதிய புத்தகத்தைப் படியுங்கள்' என்றெல்லாம் சொன்னார்—அடிக்கடி சொல்லியும் வருகிறார்—ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைப் பார்த்து, 'இந்தப் புத்தகத்தைப் படியுங்கள்; அந்தப் புத்தகத்தைப் படியுங்கள்' என்று சொல்வதுபோலச் சொன்னார். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கலலூரி பேராசிரியராக இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்...

நிதி அமைச்சர் திரு. சி சுப்பிரமணியம் : "இந்த வேலை போனாலும் வேறு ஒரு வேலைக்கு வழி காண்பித்துத் தந்ததற்காக மிகவும் நன்றி."

திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : "நிதி அமைச்சர் அவர்கட்குப் பேராசிரியர் வேலை தேவையில்லை; அவர்கள்

சிறந்த வழக்கறிஞர்— கொலை செய்தவரை தப்புவிக்க வைப்பார்; கொலை செய்யாதவரைக் குற்றவாளி யாக்கு வார்— அவ்வளவு சிறந்த வழக்கறிஞர் அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை.''

நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் அளவு போதாது என்பதைத்தான். இவ்வளவு குறைவாக நமக்குக் கிடைத்திருந்தும், இந்த அறிக்கையை நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற நினைப்பில், 'திட்டங்கள் எல்லாம் போதிய அளவு திருப்தி கரமாக நிறைவேறியிருக்கிறது' என்ற தொனி பெறும் படியாக இந்த அறிக்கையில் பல விவரங்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றிய விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது இந்தப் புத்தகத்தில். அத்திட்டத்தில் நமக்கு எந்த அளவுக்குப் பங்கு கிடைத் திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தால், 'அக்ரிகல்சரல் அண்டு கமயூனிட்டி டெவலப்மெண்ட்' என்கிற இனத்தில் மொத்தம் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ 548 கோடி; அதில் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ. 29 கோடி—இது 5 சதமானம!

அதே போன்று, 'இரிகேஷன் அண்ட் பவர்' என்கிற இனத்தில் ஒதுக்கியிருப்பது மொத்தம் ரூ. 913 கோடி; அதில் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ. 65 கோடிஇது—7 சதமானம் ஆகிறது!

அதே போன்றுதான், 'இண்டஸ்ட்ரீஸ்' இனத்தில் மொத்தம் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 890 கோடி—இதில் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 10 கோடி. இது சுமார் ஒரு சதமானம ஆகிறது......

நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்: இந்தத் தொகையை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று—மாநிலங் களுக்கெல்லாம் சேர்ந்து எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்க கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்; அதுபோன்று மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நேரடியாக செலவு செய்வது எவ்வளவு என்பதையும பார்க்கவேண்டும், இரண்டும் சேர்த்துதான் ரூ. 890 கோடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதில நமக்குக கிடைத்திருப்பது, மாநிலவாரியாக எத்தனை சதமானம் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதலலாமல

வேறுவிதமாக தப்புக்கணக்குப் போடுவதில் பிரயோசனமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

திரு சி. என். அண்ணாதுரை : 'தப்புக்கணக்கு அல்ல; மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம பல தடவை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். நெய்வேலித் திட்டத்தையும், பெரம்பூர் கோச் பாக்டரி திட்டத்தையும் மத்திய சர்க்கார் நடத்துவதினால் நமது மாநிலத்திலுள்ள சில ஆயிரம பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறதே, தவிர, அதிலேயிருந்து வரும் இலாபத்தை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

பாதைகளுக்கு ரூ 263 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ. 7 கோடி! கல்விக்கு ரூ. 307 கோடி போட்டிருப்பதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ. 11 கோடி! சுகாதாரத்திற்கு ரூ 274 கோடி— அதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ, 14 கோடி! வீட்டு வசதிக்கு ரூ 120 கோடி செலவிடத் திட்டமிட்டிருப்பதிலே நமக்குத் தரப்படுவது ரூ. 3 கோடி! பிற்பட்ட சமூகத்தினருடைய நலனுக்காக ரூ, 91 கோடி ஒதுக்கியதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ, 5 கோடி!

இப்படித்தான் ஒவ்வொரு துறையிலே பார்த்தால், நமது நாட்டுக்கு—மக்கள்தொகை அளவில் கணக்குப்பார்த்தால—நிலப்பரப்பு அளவு என்பது மட்டுமல்லாமல்—எந்த மாநிலங்கள் எந்த அளவு பின்தங்கியிருக்கின்றன என்று பார்த்துத்தான் தொகை ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும்.

வடக்கே பெரிய அணைக்கட்டுகள், பெரிய பெரிய மின்சாரத் திட்டங்கள், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு உலகத்திலே இருக்கிற தலைவர்கள் வரும்போது எல்லாம பார்த்து மூக்கின் மேல விரல் வைத்து ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவுக்குக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றபக்ரா—நங்கல் திட்டங்கள் எல்லாம இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட; பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு, தொழில வளத்தைப் பெருக்க—மற்ற வளத்தைப் பெருக்க—அந்தப் பணத்தைக் கேட்டுப் பெற்றிருக்க வேண்டிய நிலைமை நிதி அமைச்சருக்கு இருந்திருக்க வேண்டும்; அதிலே அவருக்குந்த திறமை இல்லை, எதிலே திறமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், சில மாநிலங்களில் ரூ 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டும் ரூ. 8 கோடிதான் செலவழித்திருக்கிறார்கள்;

அதைப்போலல்லாமல் 'ஒட்டப்பால் கறப்பதைப்போல ஒரு சொட்டுக்கூட விடாமல் வாங்கி வருகிறார்' என்று—அந்தவகையிலே அவருடைய திறமையைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று நான் சொல்வேன்—எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும், பிற மாநிலங்களில் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணம் எந்த அளவு பலன் தருகிறதோ அதைவிட அதிகப் பலன் பெறுகிற தன்மையில் இங்கே இருக்கிற ஆட்சியாளர்கள், பணத்தைப் பூரணமான பலன் தரத்தக்க அளவு செலவழித்து ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். எதையும் நான் ஒளிக்க விரும்பவில்லை—எதையும் மிகைபபடுத்திப் பேசவும் விரும்பவில்லை,

அதிகமாகக் கேட்டுப் பெற்று அதிக அளவு வளத்தைப் பெருக்க அவர்களுக்குத் திறமை இல்லாமல் போய்விட்டது.

மனம் அவர்களுக்கு இல்லாததற்குக் காரணம், 'நான் சொல்வது—நாங்கள் சொல்வது' என்ற காரணத்தினாலே, அதையெல்லாம் எடுக்கக் கூடாது என்று கருதித்தான்.

முன்னாலே இங்கே புதிதாக ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிக்கலாமே என்று கேட்டதற்கு 'ஆட்டிறைச்சித் தொழில் ஆரம்பிக்கலாம்' என்று நான் சொன்னேன்; அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வந்து எங்கள் ஊரில் பேசினார்; எங்கள் நண்பர்கள் அதனைக் கேட்டு வந்து, 'வேடிக்கையாக இருந்தது' என்று சந்தோஷப்பட்டார்கள்—'அண்ணாதுரை கசாப்புக்கடை வைக்கச் சொல்கிறாரே, இது நியாயமா? என்று கேட்டார். நான் கசாப்புககடை வைக்கச் சொல்லவில்லை: ஆடு வெட்டுகிற அளவுக்கு வலிவு, நிதி அமைச்சருக்குக் கிடையாது. முதல் அமைசசருக்கு வேண்டுமானால் சொல்வேன்—அவர் வெட்டலாம். உங்களை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடச் சொல்லமுடியாது.

நான் சொல்வது—ஒரு கடை வைத்தால் அது-கசாப்புத் தொழில்; ஆயிரம கடைகளை வைத்து சர்க்கார் நடத்தினால் அதற்குப் பெயர் 'மீட் இண்டஸ்ட்ரி' ஒரு தொழில் பெரிதா அல்லது ஒரு தொழில் சிறிதா என்பதைப் பொறுத்து, அந்தத் தொழில் தரம் உயராது என்று!

எத்தனையோ ஏடுகளை எடுத்துக்காட்டி எங்களைப் படிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார் நிதி அமைச்சர்; நான் சொல்லுகிற ஒரு ஏட்டிலே—'நான் நிதி அமைச்சர்; கல்விக்கும அமைச்சர்; நீதிக்கும் அமைச்சர். ஆகையால் படிக்க காலம்

ஏது' என்று அவர்கள் சொல்லலாம்—அமெரிக்க நாட்டிலே யுள்ள எழுத்தாளர் ஒருவர் எழுதியுள்ள அந்த புத்தகத்தைப் பார்த்தால 'மீட் இண்டஸ்ட்ரி' எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம்.

நான் இறைச்சித் தொழில் செய்யலாம் என்று சொன்னதை, 'கசாப்புக் கடை' என்று கேலிக்குரிய முறையில்—அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களின் மாலை நேரப் பொழுது போக்கு அளவிலே சொன்னார்களே தவிர, எந்தவகையிலே இலாபகரமில்லை என்று அவர் பதிலளிக்கவில்லை. கசாப்புத் தொழில் தேவையில்லை என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், நான் அதைப்பற்றி இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை இன்றைய தினம சொல்லுகிறேன்.

கசாப்புத் தொழில நடத்துவதன் மூலம் இன்றைய தினம டென்மார்க் நாட்டிலே ஆண்டொன்றுக்கு அவர்களுடைய தேவைக்குப் போக ரூ. 300 கோடி அளவுக்கு வெளிநாடுகளுககு அனுப்புவதில் வருமானம கிடைக்கிறது; அதேபோல, ஆஸ்திரேலியா கண்டத்திலே இதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

நமமுடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், வெளியிலே கேலி பேசுவதைபபோல், 'என்ன பலன் இருக்கிறது?' என்று இங்கே சுருதியை மாற்றி ஒரு தடவை சொன்னார்—"இது ஒரு கேவலமான தொழில் அல்ல; ஆனால் மேய்ச்சல் நிலம்" என்று கேட்டால்; நான் இரண்டு பதில்கள் சொல்வேன்—ஒன்று: இப்போதேகூட நம மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆடு, மாடுகளின் அளவு இங்கே இருக்கக்கூடிய அளவு மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பொறுத்து இல்லை; ஏராளமான ஆடு, மாடுகள இருக்கின்றன; மற்றொன்று, நீங்கள் மேய்ச்சல நிலத்தை அதிகமான அளவு வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தான ஆடு, மாடுகளை வளர்க்கமுடியும் என்று எண்ணுவது பொருளாதாரத் துறையிலே இருக்கும் வைதீகக்கருத்தாகும்.

டென்மார்க் நாட்டின் அளவை சென்னை மாநிலத்தின் அளவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எது பெரிது, எது சிறிது என்று யாரும் விளக்கத் தேவையில்லை. டென்மார்க் நாட்டிலே இருக்கின்ற மேய்ச்சல நிலம் எவ்வளவு? அதே நேரத்தில் சென்னை மாநிலததில் இருக்கின்ற மேய்ச்சல் நிலம எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்த்தால், டென்மார்க் நாட்டில் உள்ளதைவிட நமமுடைய சென்னை மாநிலததில

நிலைமை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலே ரூ.425 கோடியும், டென்மார்க் நாட்டிலே ரூ.300 கோடியும், நியூஸிலாந்து நாட்டிலே ரூ. 200 கோடியும். அர்ஜெண்டைனாவிலே ரூ 150 கோடியும் நெதர்லாந்து நாட்டிலே ரூ.135 கோடியும் ஆண்டுதோறும் இந்தத் தொழிலிலே கிடைக்கிறது

டென்மார்க் நாட்டின் நிலப்பரப்பு 16,517 சதுர மைல்கள் சென்னை மாநில நிலப்பரப்பு 50,174 சதுர மைல்கள் என்று கொடுக்கப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ சென்னை மாநிலத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் டென்மார்க் நாட்டின் அளவு இருக்கிறது.

நிதி அமைச்சர் திரு சி. சுப்பிரமணியம் : 'மக்கள் தொகை'

திரு சி என் அண்ணாதுரை : ''மக்கள் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் நான் அந்தக் கணக்கை எடுக்கவில்லை''

நிதி அமைச்சர் திரு சி. சுப்பிரமணியம் : ''அதுதான் தப்பு''

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ''நிதி அமைச்சருடைய வாதம் எனக்குத்தெரியும், எது இல்லையோ அது தப்பு என்று சொல்லுவார் (சிரிப்பு) அதுகூட ஆசிரியர்களுடைய பழக்கம்தான்; ஆசிரியர்களுடைய பண்புதான். ஒரு பையன் எல்லாவற்றையும் சரியாகச் செய்திருப்பான்; எல்லாவற்றையும் செய்திருந்தாலும்கூட, 'காப்பி நோட்டு எங்கே?' என்று கேட்பார்; அதற்கு அந்தப் பையன், 'இல்லை' என்றால் 'பெஞ்சியின் மேல் ஏறு' என்று சொல்வார், இதைப்போலத்தான் நம்முடைய நிதிஅமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்...''

முதலமைச்சர் திரு. கே. காமராசர் : ''அன்பழகன் அவர்கள் ஏன் அந்தத்தொழிலை விட்டுவிட்டு வந்து விட்டார்.''

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை ; ''நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கனம் அன்பழகனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்; அந்தத் தொழில் வேண்டாம் என்றுதான் இங்கே வந்துவிட்டார்கள்

டென்மார்க் நாட்டிலே இருக்கிற மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பற்றி நான் கணக்குச் சொல்வதிலே இந்த மன்றத்திலே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடுமையான குளிர் இருக்கிற காரணத்தினால் ஆடு, மாடுகள் வெளியே போய் மேய முடியாது.

மேய்ச்சலுக்கு அவைகளை வெளியே அனுப்ப முடிய வில்லை. ஒரே இடத்தில் அந்த ஆடு, மாடுகளை வைத்திருப்ப தால் அவைகளைக் காலாறுவதற்காகவும், காற்று வாங்கு வதற்காகவும் மட்டும் வெளியே அழைத்துவருகிறார்கள். அந்த முறையில், டென்மார்க் நாட்டிலே ரூ.300 கோடி சமபாதிககிறார்கள். டென்மார்க் நாட்டு அமைச்சர்களை விட நமது அமைச்சர்கள் திறமைசாலிகள் என எண்ணு கிறேன்.

நிதி அமைச்சர் திரு. சி சுப்பிரமணியம் : "இல்லை"

திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : "இல்லையா? இல்லை என்று சொன்னால் நான் வருந்துகிறேன்."

டென்மார்க் நாட்டிலே ரூ.300 கோடி சமபாதிக்கிற இந்தத்தொழிலை இங்கே நடத்தினால் ஏன் இலாபம் வராது என்று கேட்கிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் தந்திருக்கிற கணக்குப்படி பார்த்தாலும, இப்போதேகூட இந்தியா முழுமையிலும் எடுததுக்கொணடால் நம் மாநிலத்திலே தான் அதிக அளவு கறிசாப்பிடுகிறார்கள் என்று இருக்கிறது. சராசரி ஆண்டொன்றுக்கு ஒருவர் சாபபிடுகிற அளவு 5.6 பவுண்டுகள்; அர்ஜெணடைனாவில் 266 பவுண்டு சாப் பிடுகிறார்கள்; உருகுவே நாட்டில் 282 பவுண்டு சாப்பிடு கிறார்கள்; ஆஸ்திரேலியாவில் 244 பவுண்டு சாப்பிடு கிறார்கள்

அந்த அளவுக்கு நாம் போகவேண்டாம. ஏனென்றால், இந்த நாட்டிலே நாம் இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்திருக் கிறோம்; ஒன்று-எங்களைப் போன்ற பிச்சைக்காரர்கள்; இன்னொன்று—காமராசர் போன்ற பிரபுக்கள் இருக் கிறார்கள்; ஆகையால், இப்போது நாம் அதிகம சாபபிட முடியாது.

நான் சொல்வது—இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே, சென்னையிலேதான் அதிக அளவு நாம் சாபபிடுகிறோம், அது மட்டுமல்ல—இங்கே இருக்கிற மதிப்பு,

"The meat produced is estimated at Rs. 27 crores per annum."—

என்று இருக்கிறது. ஆனால், அது அப்படியேதான் வளருகிறது, வளரட்டும் என்று சொல்லலாம.

இந்தக் கசாபபுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் —சாதாரணமாக ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களும். அதிகக் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களும், சுகாதார முறைப்படி காரியத்தைச் செய்ய முடியாதவர்களும்தான்.

நான் குறிப்பிட்ட அந்த நாடுகளிலே ஏன் அந்த அளவு இலாபம் வருகிறது என்று சொன்னால்—

"The Central Slaughter House cold storage facilities marketing facilities transport facilities.

இது அத்தனையும் சர்க்கார் தந்திருக்கிறார்கள் நம் சர்க்கார் அதைத் தருவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தந்தாலும்கூட 'கோல்ட் ஸ்டோரேஜ்' வசதி பெற்றுக் கொண்டு இந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதிக இலாபம் கிடைக்கும்—வருவாய் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகையால். இந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்துவதால் இழிவு என்று கருதத் தேவையில்லை.

அதேபோல், 'பஸ் தொழிலை எடுத்து நடத்தலாம், என்ற மற்றொரு திட்டம் நான் பேசும்போது சொன்னேன். அதோடு, நாட்டிலே இருக்கும் எல்லா சினிமாக் கொட்டகைகளையும் எடுத்து நடத்தலாம்' என்று சொன்னேன் அதிலே பெரும் வருவாய் இருக்கிறது. இப்படி வருவாயைப் பெருக்குவதின் மூலம், நாட்டு மக்களுக்கு ஓரளவு நீங்கள் வரிச்சலுகை அளிக்கலாம். வரியைக் குறைக்கலாம்

முதல் ஆண்டிலே நான் நிதி அமைச்சரிடம் சொன்னேன்— 'உணவுப் பொருள்களுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியைக் குறையுங்கள்; சாப்பிடும் போதெல்லாம் மக்கள் வாழ்த்துவார்கள்—' என்று! அப்பொழுது அவர் பேசியிருப்பதை நான் மறுபடியும் படித்துப் பார்த்தேன்; 'இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு கவனிக்கலாம்' என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டு கவனித்தாரா என்றால், கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை ஆனால் அவர் ஒரு வாதத்தை அளித்திருக்கிறார்—'உணவுப் பொருளுக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், உணவுப் பொருளில் 25 சதவிகிதந்தான் வரிகொடுக்கத்தக்க அளவு வருகிறது; மற்றப்படி உணவுப் பொருள்கள் கிராமத்தில கைமாறிக் கொண்டு வருகின்றன; ஆகையால, விற்பனை வரி இல்லை' என்று சொன்னார். 'இது என்ன, இவ்வளவு சாதுர்யமாக வாதாடுகிறாரே' என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். அவர் இந்தக் கருத்தை எத்தனை காலமாக வைத்திருக்கிறார் என்று பார்த்தேன். 1953-ல் அவர் இங்கே பேசி இருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர் பேசியபின் கடைசியில் பேசிய— அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த இராசகோபாலாச்சாரி அவர்கள, நிலைமை கொஞ்சம் சரியானால் விற்பனை வரியைக் குறைப்பதுபற்றி கவனிக்கலாம்' என்று கூறினார்.

உணவுப் பொருள்கள் மீது விதித்திருக்கும் வரியை ரத்து செய்திருப்பீர்களானால் உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களை நீங்கள் மதிக்கிறீர்கள் என்று பொருள். நாட்டு மக்களைமதிக்கின்ற காரியத்தில் உங்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு எனக்குத் திறமை இல்லை,

நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கூடி—புலவர் குழாம்கள் கூடி—ஆசிரியர் குழாம் கூடி—ஊராட்சி மன்றங்கள் கூடி: 'இந்த மாநிலத்திற்குத 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும்' என்று கூறினார்கள். 'எங்களுக்குப் பிடித்தம் இல்லை ஆகையால வேண்டாம்' என்று சொல்லி விட்டார்கள் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள். 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்பதற்காக உண்ணாவிரதம இருந்தவரைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள், 'வெட்ட வெளிச்சத்தில் பட்டினிகிடந்து சாகிறார்' என்று கூறினார்கள் அந்தப்பக்கத்திற்கு அடிக்கடி போய்வந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், 'அவர் இன்னும் சாகவில்லை, என்பதுபோல் சொன்னாரே தவிர, 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரை மாற்று கிறோம்— என்று சொல்ல முன்வரவில்லை......?

முதல் அமைச்சர் திரு. கே காமராசர்: "அவர் செத்து விட்டார்."

திரு. சி. என் அண்ணாதுரை: "நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எனக்குத் தகவல தருகிறார்—அவர் பட்டினிகிடந்து செத்து விட்டதாக! செத்துவிட்டவரைப் பார்க்க நான் விருதுநகருக்குப் போயவிட்டு வந்தேன். செத்துவிடுகிறார் என்று தெரிந்திருந்தும்கூட எங்களுக்கு இஷ்டம இல்லை; ஆகையால் பெயரை மாற்ற மாட்டோம், என்று இருந்து விட்டார்கள்.

அதுபோலதான் உதகமண்டலத்திற்குப் போவதை எல்லா கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் போவோம் என்று சொன்னார்கள், 'அங்கு போகவேண்டாம், என்று நாங்கள் சொன்னோம; நீங்கள் வேண்டாம என்கிறீர்கள்; ஆகையால் வசதி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்—ஓட்டலில் சாப்பாடு எப்படி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்—ஒரு தடவை போயவிட்டு வந்தே காட்டு கிறோம்' என்று போகிறீர்கள; தாராளமாகப் போங்கள்! ஒன்று நான் ஆட்சியாளர்களுக்குச் சொல்வேன்—மக்களுடைய மனப்போக்கை அறிந்து நடப்பதற்கு ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் எவ்வளவு பலம் பொருந்திய கட்சியாக இருந தாலும், முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும வலவு

இருக்கும் காரணத்தாலேயே, 'மக்களுடைய மனப் போக்கைஅறியத் தேவை இல்லை, என்று நீங்கள் கருதினீர்களானால், நிச்சயமாக இந்த வலிவு எந்தெந்த வகையில் பெறப்பட்டது என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை—இந்த வலிமையை எந்தெந்த வகையிலே பெறமுடியும் என்பதும் எங்களுக்குப் புரியாமலில்லை—இந்த வலிவை எப்படிப் பெறுவது என்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இல்லை.

ஆகையால், நான் இன்றையதினம் சொல்வது—இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் வருவாயை வைத்துக் கொண்டு, நீங்கள் மக்களுடைய எண்ணத்தைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொளவது தான்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, பொதுவாக வடநாட்டுக்கும் தென்னாட்டுக்கும இடையே இருக்கும் இந்தப் பூசல் கிளம்பியிருப்பதை மறைப்பதற்காகவும, மறுப்பதற்காகவும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், மிக அழகாக வாதாடியிருக்கும் ஒரு பெரிய வழக்கறிஞர் செய்திருக்கும் வேலை என்று கருதுகிறேன். இது அவரை டில்லிக்கு அழைத்துச் செல்லுமானால், நான் திருப்திப்படுவேன், இதற்குப் பிறகும் அவர் டில்லிக்குப் போகவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையானால், அவர் அடுத்த தடவையாகிலும், 'சென்னை மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி சரியான காலத்தில் கிடைக்காத காரணத்தால் இவ்வளவு பின் தங்கியிருக்கிறோம என்று சொல்லி, இங்கே இருக்கும மக்கள் இதயத்திலே கொலுவீற்றிருங்கள்' என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

நிதிஅமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்: "திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு நான் இங்கு இருப்பது பிடிக்கவில்லையானால நான் விலகிக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், அவருக்கே பிடிக்காத வடக்குக்கு என்னைப் போகச் சொல்லவேண்டாம்."

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: "நிதி அமைச்சரைப் போகச்சொல்லும் நேரத்தில், நானும் அங்கு வருவதாகத் தான் இருக்கிறேன்

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1 சென்னை-1